

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
PRVA SEDNICA
PRVOG REDOVNOG ZASEDANJA
Drugi dan rada
19. april 2017. godine

(Sednica je počela u 10.15 časova. Predsedava Maja Gojković, predsednik Narodne skupštine.)

*
*   *

PREDSEDNIK: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Prve sednice Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2017. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuju 152 narodna poslanika.

Radi utvrđivanja broja poslanika prisutnih u sali, molim vas da ubacite svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema.

Ubacite ponovo kartice, ispada da nema nikog.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je prisutno 137 narodnih poslanika i da postoje uslovi za rad Narodne skupštine u smislu člana 88. stav 5. Poslovnika Narodne skupštine.

Za danas je samo poslanica Jasmina Karanac poslala obaveštenje da je sprečena da prisustvuje ovom zasedanju.

Nastavljamo sa utvrđivanjem dnevnog reda sednice.

Pošto smo se izjasnili o predlozima za stavljanje na dnevni red akata po hitnom postupku, prelazimo na odlučivanje o predlozima za dopunu dnevnog reda.

Narodna poslanica Gordana Čomić, na osnovu člana 92. Poslovnika, predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora radi utvrđivanja činjenica i okolnosti koje su dovele do helikopterske nesreće u kojoj je život izgubilo sedam osoba.

Da li Gordana Čomić želi da obrazloži? (Da.)

Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem.

Evo, na nekoliko nedelja smo od godišnjice tragedije spasilačke misije „Helikopter“ 13. marta 2017. godine, koju je usmenom naredbom tražio tadašnji ministar odbrane, u kojoj je život izgubilo sedam osoba. Sve vreme od tog tragičnog dana tražim da Narodna skupština Republike Srbije donese odluku o obrazovanju anketnog odbora radi utvrđivanja činjenica i okolnosti koje su dovele do helikopterske nesreće u kojoj su život izgubili ljudi. Da ne govorim o kampanji neposredno pre nesreće, u kojoj su ljudi nezamislivo klevetani i koja je neprimerena bilo kakvom pristojnom društvu.

Istrage koje su radile vojne komisije, disciplinske kazne koje su dobila dvojica generala, tužilaštvo koje je reklo da još uvek radi, svi ti papiri koji su nama dostupni ostali su bez odgovora na dva ključna pitanja, koja su neophodna da bi bilo pravde za žrtve i da nikom više ne bi palo na pamet da se bahati preko procedure, preko subordinacije i preko pravila i propisa koji važe za sve u celom javnom sektoru i za sve u državi.

Prvo pitanje koje je ostalo bez odgovora jeste – od koga je ministar odbrane dobio informaciju da je potrebno narediti spasilačku misiju? Ko mu je dao informaciju? Na osnovu kojih informacija je doneo takvu odluku? Odgovora na to pitanje nema nigde, nagađanja o odgovoru su neprimerena, a ova skupština ima pred sobom zahtev da taj odgovor nađe. To je ključno pitanje – ko mu je rekao „spremi helikopter i spasavaj“?

Drugo pitanje koje je ostalo bez odgovora jeste – ko je menjao plan leta helikoptera? Sporadične informacije o korišćenju mobilnih telefona tokom leta i glasine o tome da je let menjan nemaju uporište u onome što su dostupni rezultati istrage vojne komisije.

Oba ta pitanja bila bi na korist svima, i onima koji misle da smrt sedmoro ljudi treba i može da se zataška, i onima koji misle da mogu da ruže pilota Omera Mehića i onima koji misle da je percepcija kampanje iznad svake istine, iznad svakog ljudskog života. Za sve bi bilo korisno da mi danas glasamo za to da se anketni odbor osnuje i da se takve tragedije više nikada nikome ne ponove. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Stavljam na glasanje ovaj predlog. Ko je za?

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 31, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 150 poslanika.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Primili ste Izveštaj Odbora za administrativno-budžetska i mandatno-imunitetska pitanja Narodne skupštine koji je utvrdio da je nastupanjem smrti narodnog poslanika Konstantina Arsenovića nastupio slučaj iz člana 88. stav 1. tačka 8) Zakona o izboru narodnih poslanika pa predlaže da Narodna skupština, u smislu člana 88. stav 3. i 4. istog zakona, konstatuje prestanak mandata ovom narodnom poslaniku.

Saglasno članu 88. stav 1. tačka 8) i stav 3. i 4. Zakona o izboru narodnih poslanika, Narodna skupština, na predlog Odbora za administrativno-

budžetska i mandatno-imunitetska pitanja Narodne skupštine, konstatuje da je prestao mandat pre isteka vremena na koji je izabran narodnom poslaniku Konstantinu Arsenoviću danom nastupanja smrti. Saglasno Zakonu o izboru narodnih poslanika, izvršiće se popunjavanje upražnjenog poslaničkog mesta u Narodnoj skupštini.

Narodni poslanik Balša Božović, na osnovu člana 92. Poslovnika, predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopunama Zakona o radu, koji je podneo Narodnoj skupštini 15. novembra 2016. godine.

Da li želi reč poslanik Božović? (Ne.)

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 25, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Balša Božović, na osnovu člana 92. Poslovnika, predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom –Predlog zakona o izmeni Zakona o doprinosima za obavezno socijalno osiguranje.

Da li želi da obrazloži svoj zahtev? (Ne.)

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 17, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Balša Božović, na osnovu člana 92. Poslovnika, predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o prestanku važenja Zakona o potvrđivanju Sporazuma o saradnji između Vlade Republike Srbije i Vlade Ujedinjenih Arapskih Emirata.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 16, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Balša Božović, na osnovu člana 92. Poslovnika, predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopunama Krivičnog zakonika, koji je podneo Narodnoj skupštini 15. septembra 2016. godine.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 18, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Balša Božović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o prestanku važenja Zakona o privremenom uređivanju načina isplate penzija.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 25, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Balša Božović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o prestanku važenja Zakona o utvrđivanju javnog interesa i posebnim postupcima radi eksproprijacije i izdavanja građevinske dozvole radi realizacije projekta „Beograd na vodi“.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 15, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Balša Božović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora radi utvrđivanja činjenica o ulozi i odgovornosti najviših organa vlasti u bespravnom rušenju objekata u beogradskoj četvrti Savamala i utvrđivanju činjenica o odgovornosti lica koja su izvršila rušenje navedenih objekata.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 21, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Radoslav Milojević predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopuni Zakona o finansiranju lokalne samouprave.

Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević. Izvolite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala.

Dame i gospodo narodni poslanici, uvažena predsedavajuća, da li je moguće da već godinu dana vladajuća većina ne prihvata nijednu izmenu i dopunu zakona od DS-a? Zbog toga što postupate samo kako vam neko naredi, zbog toga imamo ovo što nam se dešava danas na ulici.

Ustavni osnov za donošenje ovog zakona sadržan je u odredbi člana 97. tačka 3) Ustava Republike Srbije i Demokratska stranka izmene i dopune Zakona o lokalnoj samoupravi predlaže baš zato što je život svih građana, bez obzira na to gde žive, na prvom mestu.

Vi ste od 2012. do 2017. godine kao SNS uveli da su opštine i gradovi u fazi propadanja. Oduzeli ste im pet milijardi dinara jednom, a do sada ste im, za pet godina, oduzeli 50 milijardi dinara. Zbog toga imate situaciju da u Kraljevu gradonačelnik iz redova SNS-a otvara semafor, da predsednik opštine Voždovac otvara pešački prelaz, a gradonačelnik Novog Sada otvara parkiralište za bicikle. Zato DS konkretno predlaže da se lokalnim samoupravama vrati pet milijardi dinara, tj. građanima i građankama Republike Srbije, koje im je SNS oduzela.

Pošto se vi deklarativno više ne zalažete za granice Karlobag–Karlovac–Ogulin–Virovitica, već se, kako kažete, zalažete za evropske vrednosti,

nama iz DS-a trebalo je 25 godina da vas naučimo šta su evropske vrednosti, da je to dobro i za vas i za građane Srbije, da vidimo kako je to u evropskim zemljama.

Evropska povelja, koju je Srbija ratifikovala 2007. godine, protiv koje ste vi tada bili, obučeni u šinjel radikala, kaže da svaka opština mora imati političku, administrativnu i finansijsku nezavisnost. Nijedna lokalna samouprava u Srbiji nema ni finansijsku ni političku nezavisnost i protiv toga se, ako želimo dobro lokalnim samoupravama, ako želimo decentralizaciju Srbije, moramo svi zajedno boriti.

U Evropskoj uniji polovina budžetskih prihoda ide opštinama i gradovima, dok je u Republici Srbiji situacija znatno lošija – samo 10,2% ukupnih budžetskih prihoda pripada opštinama, gradovima i AP Vojvodini; sav ostali prihod ide Vladi Republike Srbije. Od 2012. godine oduzeli ste 50 milijardi dinara opštinama i gradovima, i zato predlažem ove izmene i dopune zakona – kako ne biste vi delili sinu Tomislava Nikolića ili Rasimu Ljajiću ni po babu ni po stričevima, već da sve lokalne samouprave imaju ravnomeran regionalni razvoj. Hvala.

PRESEDNIK: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 28, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Narodni poslanik Radoslav Milojević predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopuni Zakona o socijalnoj zaštiti.

Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević. Izvolite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala.

Dugo nismo radili, pa i sistem ne može da se navikne.

Dame i gospodo narodni poslanici, ustavni osnov za donošenje Zakona o socijalnoj zaštiti sadržan je u odredbi člana 97. tačka 8) Ustava Republike Srbije. Demokratska stranka predlaže konkretno rešenje. Demokratska stranka predlaže da se svim učenicima čiji roditelji ne rade obezbedi besplatan prevoz od kuće do škole, da im se obezbedi besplatna užina i da im se obezbede besplatni udžbenici.

Nažalost, imamo podatak je 50.000 dece koja su obuhvaćena osnovnim i srednjim obrazovanjem u Srbiji svakog dana gladno jer roditelji ne mogu da im obezbede ni užinu u toku dana. Sa druge strane imamo da kriminalci poput Zvonka Veselinovića zgrću milione preko ugovora sa Vladom koju predvodi Srpska napredna stranka. To je nedopustivo u Srbiji 2017. godine. To nije Srbija kakvu želi, za kakvu se bori Demokratska stranka.

Nažalost, imali smo primer dečaka iz Mola koji je sebi oduzeo život zato što nije mogao da obezbedi prevoz od kuće do škole; napustio je treći razred srednje škole u Bečeju zato što nije mogao da kupi kartu za prevoz od kuće do škole. Nažalost, te stvari se dešavaju dok se ministar koji je zadužen za ovaj resor, Aleksandar Vulin, kupa u najskupljem hotelu u Srbiji, u Beogradu, u Hajatu. To ne smemo dopustiti u 2017. godini.

U 2015. godini je udeo dece u ukupnoj populaciji Srbije samo 17,3%, što nas svrstava u izuzetno stare zemlje. Zato Demokratska stranka predlaže još jedan konkretan predlog. Demokratska stranka predlaže da se svim mladim bračnim parovima koji ne mogu ostvariti potomstvo obezbedi besplatna vantelesna oplodnja o trošku države.

Srbija jeste lider u regionu, kako kažete vi naprednjaci, ali Srbija je, nažalost, lider u regionu po riziku od siromaštva. Tu smo prvi i neprikosnoveni u Evropi. Možemo graditi mostove, možemo puteve, ali ne smemo dozvoliti da nam u 2017. deca budu gladna. Hvala.

PREDSEDNIK: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 28, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Narodni poslanik Radoslav Milojević predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o policiji.

Izvolite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Gospođo predsedavajuća i uvaženi poslanici, posle dugo godina, nažalost, imamo i policiju i vojsku na ulici zato što protestuju jer im je dnevnicica 150 dinara. Ustavni osnov za donošenje ovog Zakona o policiji sadržan je u odredbi člana 97. tačka 4) Ustava Republike Srbije i DS predložene izmene i dopune Zakona o policiji predlaže zbog izuzetnog stanja u kojem se nalaze pripadnici MUP-a.

Stanje je toliko loše da je SNS pripadnicima MUP-a prvo smanjila plate, pa je onda SNS pripadnicima MUP-a smanjila dnevnicice. Dnevnicica za one koji, rizikujući svoj život, obezbeđuju nas i našu granicu i našu državu iznosi 150 dinara. Jedan pripadnik policije koji je sinoć morao da se tuče obezbeđujući život Beograđana i svih stanovnika Srbije na derbiju može za dnevnicu od 150 dinara da kupi kiflu, i to praznu, i čašu jogurta.

Dve su ključne tačke izmena i dopuna Zakona o policiji. Prva je da Ministarstvo mora da odredi potrebe sistema u koje će upošljavati mlade, školovane i obrazovane studente koji završe Policijsku akademiju. Danas, nažalost, svi ti učenici koji završe Policijsku akademiju nemaju zagarantovan posao u sistemu MUP-a. Moramo imati kompatibilnost između onog broja koji se prima na Policijsku akademiju i onog broja koji je potreban za rad u MUP-u, kako bi deca koja završe Policijsku akademiju imala zagarantovan posao.

Druga tačka je da su odredbom člana 172. tačka 2. Zakona o policiji ruši prezumpcija nevinosti, te predlažem njeno brisanje. To znači da protiv bilo kojeg pripadnika MUP-a bilo koji građanin može da podnese krivičnu prijavu i on automatski biva udaljen sa posla do okončanja postupka. Znamo, nažalost, u kakvom stanju su nam sudovi, koliko traju postupci, tako da predlažemo brisanje člana 172. tačka 2. Hvala.

PREDSEDNIK: Stavljam na glasanje predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 27, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Narodni poslanik Goran Ješić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o poljoprivrednom zemljištu.

Da li želi da obrazloži? (Ne.)

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 19, protiv – jedan, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Narodni poslanik Aleksandra Jerkov predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmeni Krivičnog zakonika.

Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem.

Ne znam, mislim da sam vas već više od 50 puta molila da usvojimo ovaj predlog zakona. Odnosi se na jednu jedinu stvar, da se u Krivični zakonik među krivična dela koja ne zastarevaju uvrsti i krivično delo krađe beba. Ja više ne znam kako vas nije sramota da Srbija ulazi u četvrtu godinu od momenta kada je morala da implementira presudu Evropskog suda za ljudska prava, kojom je Srbiji naloženo da reši ovaj problem.

Četiri godine Srbija kasni sa implementacijom ove presude. Četiri godine roditelji kojima su ukradena deca, koji su doživeli najgoru stvar koja može nekome da se desi u životu, ne mogu da dođu do pravde zbog toga što vi ne želite čak ni ovu malu stvar da uradite, a zakon koji ste predložili, koji je Vlada Republike Srbije predložila, ti roditelji kojima su ukradena deca za taj zakon kažu da će, ako bude usvojen u ovoj formi u kojoj ga je Vlada predložila, to njima onemogućiti da ikada saznaju šta se desilo sa njihovom decom.

U zakonu koji ste vi predložili, koji je Vlada Republike Srbije predložila, tim roditeljima se, drage kolegice i kolege, nudi da se u zamenu za 10.000 evra odreknu toga da saznaju šta se desilo sa njihovim detetom. Ja molim kolegice i kolege koji imaju decu da sami sebi postave pitanje da li bi se oni svog deteta odrekli za 10.000 evra, jer to je ono što Vlada Republike Srbije nudi ovim ljudima kojima su ukradena deca.

Kao da nije dosta to što su preživeli kada im se to dešavalo; vi im sada naknadno pljujete u lice, naknadno ih vređate, naknadno ih ponižavate, a verujte mi da niko ko se sa njima nije sastao nema predstavu kroz šta ti ljudi prolaze, kroz kakva poniženja, i sada ih dodatno ponižava Narodna skupština, koja treba da radi u njihovom interesu, i sada ih dodatno ponižavate vi, za koje su verovatno neki od njih i glasali u nadi da ćete ovde sedeti i raditi u njihovu korist.

Umesto toga, vi sedite i čekate da predsednica pritisne zvonice da biste znali kako da se opredelite oko toga da li krivično delo krađe beba može da zastari ili ne može da zastari.

Zato ja predsednicu molim da pritisne zvonce, jer očigledno je to jedini način da se neki od nas ovde sete da su narodni poslanici.

PREDSEDNIK: Hvala.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 49, protiv – niko, uzdržanih – nema, nisu glasala 142 poslanika.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Narodna poslanica Aleksandra Jerkov predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja.

Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem.

Ovo je još jedan od zakona za koji već duže vreme predlažem da se nađe na dnevnom redu, a u međuvremenu smo čuli da se pojavio nekakav misteriozni nacrt zakona koji je pripremila Ministarstvo i o kom će se verovatno razgovarati. Ono što je u tom zakonu interesantno jeste da je to prvi zakon koji je ujedinio i zaposlene u prosveti, i one koji se bave prosvetom, i Nacionalni prosvetni savet, i ljude koji razmišljaju o obrazovanju, pišu o obrazovanju, bave se obrazovanjem, i svi do jednog saglasni su u tome da nacrt zakona, onako kako ga je Ministarstvo zamislilo, što pre treba da nestane iz naših života.

Nacrt zakona koji je pripremila Ministarstvo vratiće naše učinioce u period s kraja 19. veka. Nama se sve u životu izmenilo. Izmenili su se mobilni telefoni koje koristimo, izmenila su se kola koja koristimo, stanovi u kojima živimo, način života koji vodimo, samo nam učionice izgledaju isto kao pre 150 godina, samo nam škola izgleda isto kao pre 150 godina, samo nam učenici izgledaju isto kao pre 150 godina i samo nam metod nastave izgleda isto kao pre 150 godina.

Jedino što se izmenilo je verovatno to da učitelji i nastavnici više ne smeju da dele neke packe deci, a ostalo je sve isto. Ta deca sede u školama, uče napamet to što se od njih traži, dobijaju ocenu isključivo za to kako su zapamtili to što im je rečeno. Od njih se prave ljudi koji iz škola izlaze kao ljudi koji ne razmišljaju, koji ne znaju kritički da sagledavaju svet oko sebe i misle svojom glavom, veoma često čak ne znaju stvari ni za koje su se školovali. Na njima se eksperimentiše kroz različite premijerove fascinacije dualnim obrazovanjem. Oni se školuju za radna mesta koja ne postoje i otud vaše veliko iznenađenje, iznenađenje gospodina Martinovića, koji ne može da shvati da u Srbiji postoje mladi ljudi koji misle svojom glavom.

Ne znam, predsednice, da li ste vi primetili da se već nekoliko dana, dve nedelje, ispred Skupštine Srbije okupljaju nekakvi mladi ljudi koji imaju nekakve zahteve od ove skupštine. Mi smo te njihove predloge, koje jesu predmet razmatranja Skupštine, predložili da se uvrste u dnevni red. Neke od njih, suprotno onome što ste rekli u današnjim medijima, možete da uvrstite na ovu sednicu. Među njima se nalazi i predlog za vašu smenu. Naš poslovnik

dozvoljava da on bude uvršten na sednicu koja je u toku. Molim vas da učinite svima ...

PREDSIEDNIK: Hvala što ste iskoristili vreme u obrazlaganju zakona o izmenama i dopunama Zakona o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja, pa mi i objasnili kako Poslovnik, koji ste sami doneli, izgleda.

Znači, ja vas uveravam da ću poštovati proceduru. Žao mi je, meni je najviše žao, što ne može u ovu sednicu da se uvrsti ta tačka dnevnog reda. Ja jedva čekam da raspravljamo o vašim predlozima i zahtevima. Ne postoji građanin Srbije koji jedva čeka više od mene da to raspravimo.

Napravili ste mnogo proceduralnih grešaka, i vi i drugi podnosioci. Očigledno ne znate šta je redovan postupak i koliko dana treba da prođe kada nešto podnesete. To je 15 dana, poštovana koleginice, i to pada u subotu, 29. ovog meseca. Ako hoćete, možemo da radimo 29, 30. ili 1. maja. Vrlo rado ću vam to učiniti. Razmislite.

Po hitnom postupku znači da nema rasprave. To su neki drugi podneli, čini mi se poslanik Radulović. Nema rasprave o tome, nego se samo odlučuje da li će biti ili neće biti na dnevnom redu, a pošto imam izuzetnu želju da vam izađem u susret i da raspravljamo o tome, zakazaću posebnu sednicu sa tim tačkama dnevnog reda. Znači, ništa drugo. Molim vas da to uvažite i da raspravljamo samo o tim tačkama dnevnog reda i o tome šta sam učinila ja da bismo poštovali ovaj parlament, a kako su doprineli neki drugi.

Znači, ja neću voditi tu sednicu; zamoliću da to učini neko od potpredsednika iz drugih stranaka. Niko iz SNS-a neće voditi tu sednicu i bićete svi zadovoljni, nadam se, načinom vođenja sednice. Znači, malo strpljenja i razmislite. Ako hoćete, 1. maj, to je Praznik rada, možemo radno da obeležimo i imamo tu sednicu na kojoj ćemo raspraviti. Znači, subota 29. je rok kada može prvi put da se stavi na dnevni red. Molila bih vas, Poslovnik važi verovatno za sve, u vašem zahtevu se kaže da ne poštujem Poslovnik. Redovan postupak je 15 dana od dana podnošenja. Podneli ste 13; znači, 29. aprila.

Hitan postupak znači da nema rasprave, glasa se da ili ne na dnevni red. Znači, nikada to ne bi došlo na dnevni red da nije moje odluke. Moje kolege iz SNS-a su to ispoštovale, svi poslanici iz vladajuće većine poštuju tu moju odluku da vam pomognemo da dođe to na dnevni red, jer vas nema dovoljno i građani Srbije nisu glasali u tolikoj meri da možete da odlučujete.

Poštujem Poslovnik; zato što je koleginica iskočila iz obrazloženja tačke dnevnog reda i krenula na nešto kao da ja to neću da bude na dnevnom redu. Biće na dnevnom redu. Biće posebna sednica samo sa tim tačkama dnevnog reda. Ako hoćete, biće 1. maja; 29, 30, 1, 2, kako god želite.

Stavljam na glasanje Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 30, protiv – niko, uzdržanih – nema, nije glasalo 159 narodnih poslanika.

Konstatujem da Skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodna poslanica Aleksandra Jerkov predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama Zakona o poljoprivrednom zemljištu.

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Jerkov.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem.

Vi kako ponižavate svakoga u ovoj državi – zaista nema profesije koju SNS nije ponizila – tako nema ni načina za poštenim zarađivanjem za život koji SNS nije obesmislila.

U toku ove naše pauze, kojom je verovatno trebalo da se ugoditi Aleksandru Vučiću da bi se ukinula svaka kritika, da ga ništa ne bi ometalo u njegovoj predsedničko-premijerskoj i ko zna kakvoj sve kampanji, počelo je ono na šta smo upozoravali kada je bio usvajan Zakon o poljoprivrednom zemljištu, odnosno počela je sramotna raspodela najboljeg poljoprivrednog zemljišta u svim lokalnim samoupravama u Srbiji odabranim poslovnim partnerima predsednika opština i odabranim privrednicima koji su u milosti SNS-a.

Prema zakonu koji ste vi usvojili, a čije izmene ja sada predlažem, omogućeno je svakoj lokalnoj samoupravi da trećinu pretpostavljamo najboljeg poljoprivrednog zemljišta u svakoj opštini dodeli tako nekim odabranim ljudima, odabranim firmama, odabranim pravnim licima, odabranim privrednicima, tajkunima, poslovnim partnerima, kumovima, braći i rođacima, ne zna se već više kojim sve ljudima bliskim SNS-u – bez ikakvih procedura, bez ikakvih kriterijuma, bez ikakvog nadmetanja i bez ikakvog plana šta bi ti ljudi na tom zemljištu trebalo da rade.

To je počelo da se dešava širom Vojvodine. Naravno, kao što smo upozoravali, ti vaši poslovni partneri uzimaju najbolje poljoprivredno zemljište u svakoj opštini, a poljoprivrednicima, seljacima i paorima ostaje isključivo ono poljoprivredno zemljište za koje vaši poslovni partneri nisu bili zainteresovani.

Ovim predlogom zakona DS predlaže da se ipak naprave neka pravila koja ti ljudi moraju da ispune da bi dobili trećinu poljoprivrednog zemljišta u državnom vlasništvu u Republici Srbiji.

Neću da kažem, recimo, ovo za nestale bebe mi apsolutno nije jasno zbog čega ne želite da prihvatite zakon. Sa ovim pak mi je apsolutno jasno zbog čega ne želite da prihvatite zakon, jer bi to vaše poslovne prijatelje obavezalo i nametnulo da ipak za njih neka pravila važe. Očigledno je da ni za koga ko je vama blizak ne važe u Srbiji nikakva pravila, pa što bi za one koji razgrabljuju poljoprivredno zemljište po Vojvodini.

PREDSEDNIK: Hvala.

Stavljam na glasanje predlog.

Zaključujem glasanje: za – 27, protiv – niko, uzdržan – niko, nije glasalo 159 poslanika.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodna poslanica Aleksandra Jerkov predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o udžbenicima.

Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem, predsednice.

Još jedan iz seta obrazovnih zakona koji našoj deci nanosi nemerljivu štetu i mislim da će od svih loših stvari koje SNS radi u našem društvu ovo što radite u obrazovanju ostaviti možda čak i nepopravljive posledice.

Zakon o udžbenicima koji je ovde donet pre dve ili tri godine je, po priznanju ministra Verbića, donet pod nekakvim pritiscima, ako se sećaju kolege koje su tada bili poslanici. On je nekoliko puta predlagao i povlačio taj zakon tvrdeći kako je izložen nekakvim pritiscima, a posle je predložio zakon u istovetnom tekstu; verovatno je uspeo da postigne dogovor sa tim vršiocima pritisaka. Tako da je, očigledno, usvojen zakon kojim su zadovoljni samo pojedini privatni izdavači, a rezultat tog zakona je da naša deca uče iz netačnih, zastarelih, preteških, preskupih i loših udžbenika.

Taj zakon je omogućio da se u našim udžbenicima nalaze materijalne greške. Taj zakon je omogućio da naši roditelji i dalje veruju da su nastavnici, korumpirani nastavnici koje ste vi doveli do ivice egzistencije, osnovni krivci za to što deca ne savladaju dobro gradivo.

Taj zakon proizveo je to da ste vi ograničili broj strana udžbenika a da niste modifikovali nastavne planove i programe, što se samo završilo time da izdavači smanje font ili izbace neke fotografije ili slike ili ilustracije iz udžbenika, a da gradivo ostane i dalje preteško, nepotrebno, nepraktično i da to budu znanja koja toj deci uopšte nisu potrebna.

Zbog toga danas nastavnici govore o tome kako je potrebno doneti novi zakon o udžbenicima. Udžbenici su osnovno nastavno sredstvo. Zbog toga danas o tome govore i roditelji, kojima su udžbenici preskupi, koji se brinu zbog toga što su udžbenici preteški.

I ja ne znam gde mi treba da razgovaramo o ovome ako ne u ovoj skupštini, ako ne ovom prilikom i ako ne treba da nam bude zajednički cilj da imamo udžbenike koji će kod dece stvarati praktična znanja, koji će im omogućiti da misle svojom glavom i koji će omogućiti da ta deca iz škola izlaze kao ljudi spremni za život a ne kao ljudi koje će premijer svakog momenta da vređa kao nesposobne, lenje, neradnike i ljude koji samo čekaju da im se nešto da, a ne žele za sebe ništa da učine.

PRESEDNIK: Hvala.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 27, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodna poslanica Aleksandra Jerkov predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o visokom obrazovanju.

Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Znam da ne volite da ih pominjem, gospođo Gojković, ali oni mladi ljudi koje ste možda primetili da se okupljaju već dve nedelje ispred ove zgrade u kojoj mi radimo, između ostalog, imaju i nekakve zahteve u vezi sa visokim obrazovanjem.

Samo da vam kažem, grdno se varate kada mislite da ste vi osoba kojoj je najviše u Srbiji stalo da se razgovara o vašoj smeni. Eno vam desetine hiljada ljudi ispred Skupštine svakog dana koji traže da se razgovara o vašoj smeni...

PREDSEDNIK: Hoćete biti ljubazni – o visokom obrazovanju? Jednom sam prekršila Poslovnik i dala sam da govorite o čemu hoćete. Hoćete biti ljubazni...?

ALEKSANDRA JERKOV: Da, između ostalog, da vam kažem, njih muče stvari u vezi sa visokim obrazovanjem. Muče ih lažni doktorati ministra policije, gradonačelnika Beograda, guvernerke NBS, interesuje ih gde je, sada već odlazeći, predsednik Republike stekao svoju diplomu, na koji način je diplomirao.

Muči ih to što su neki od njihovih profesora bili ucenjeni da se nađu na nekakvom spisku da podržavaju kandidaturu Aleksandra Vučića. Muči ih to što je Vlada Republike Srbije ovoj skupštini poturila, a vi, između ostalog, omogućili da se to desi, a kolegice i kolege, svaka vam čast, usvojili zakone koji zabranjuju njihovo zapošljavanje kada sutra završe fakultete.

Muči ih to što izlaze sa fakulteta a ne znaju ništa o onome za šta su se školovali. Muči ih to što oni koji sutra treba da rade u školi nisu imali dan pedagoškog obrazovanja, ili pedagoške psihologije ili metodike nastave ili bilo šta tako. Muči ih to što nam državu vode ljudi sa kupljenim diplomama, što je očigledno da se ne može zaposliti bez nekakve veze, što zabrana zapošljavanja za neke važi, a za neke, baš kao što smo videli, i ne važi.

Muči ih to što vređate njihovu inteligenciju svakoga dana vređajući ih, ponižavajući ih i govoreći im da su nesposobni, lenji, glupi, da samo čekaju da im se nešto da, da ne žele da učine ništa od sebe i ne žele da učine ništa za svoje živote nego čekaju da im premijer svojom milošću nešto udeli. U tome je problem.

Vi kažete, gospođo Gojković – daćete nam da raspravljamo. Kako može ne znam ko da dopusti njima da protestuju? Nemate šta vi ikome da dopustite da protestuje. To je njihovo pravo, a oni su to shvatili uprkos obrazovanju koje pravite i uprkos rupi u koju ih gurate svaki dan, jer postoje mladi ljudi koji na to neće da pristanu i postoje oni koji hoće da se bore za sebe uprkos svim vašim naporima.

PREDSEDNIK: Hvala.

Opet sam vam dopustila da bih sebi dala jednako pravo. Znači, zahtev je izneo Bojan Pajtić, otprilike moje godište, ne verujem da je on student. Tako da „student nije zapalio žito“, nego Bojan Pajtić, poslanik koga ovde nema od 8. avgusta 2016. godine. Samo da ne biste bili vi u zabludi. Ovde niko ne priča o studentima, nego o Bojanu Pajtiću. I pričaćemo na toj sednici, naravno, i o predlagачima.

(Vojislav Šešelj: Koje žito?)

Koje žito? I o tome ćemo, naravno, pričati na toj sednici, poslaniče. Stavljam na glasanje predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 26, protiv – jedan, uzdržan

– niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Nenad Konstantinović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o izboru narodnih poslanika.

Nenad Konstantinović. Nije ovde.

Stavljam na glasanje predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – pet, protiv – niko, uzdržan

– niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Nenad Konstantinović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o opštem upravnom postupku.

Nenad Konstantinović. Nije ovde.

Stavljam na glasanje predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 10, protiv – niko, uzdržan

– niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Nenad Konstantinović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama Zakona o posebnim merama za sprečavanje vršenja krivičnih dela protiv polne slobode prema maloletnim licima.

Stavljam na glasanje predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 12, protiv – niko, uzdržan

– niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Nenad Konstantinović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopunama Zakona o Agenciji za borbu protiv korupcije.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 13, protiv – niko, uzdržan

– niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Nenad Konstantinović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o porezima na imovinu.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 11, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Ivan Kostić, Zoran Radojičić, Marija Janjušević, Miladin Ševarlić i Dragan Vesović predložili su da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog rezolucije o genocidu Nezavisne Države Hrvatske nad Srbima, Jevrejima i Romima tokom Drugog svetskog rata. Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovane kolege narodni poslanici, poštovani građani Srbije koji iznova pratite rad donedavno ukinute Narodne skupštine Republike Srbije, pomaže Bog svima i Hristos vaskrse!

Mislim da na dnevnom redu imamo jednu izuzetno važnu temu, za koju smo dužni kao narod da je ovde, u Domu Narodne skupštine Republike Srbije, konačno stavimo na dnevni red.

U pitanju je rezolucija o genocidu Nezavisne Države Hrvatske nad Srbima, Jevrejima i Romima u Drugom svetskom ratu. Prosto je neverovatno i izražavam čuđenje i zaprepašćenje da ne možemo makar oko ove stvari da postignemo konsenzus, da postignemo dogovor da ovu tačku dnevnog reda stavimo na razmatranje i da Narodna skupština Republike Srbije osudi genocid koji je nad Srbima izvršen u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj pre više od 70 godina.

Verovali ili ne, poštovane kolege i poštovani građani Srbije, nikada nijedna politička i državna institucija Srbije, nijedno zakonodavno telo, nijedan najviši državni organ ove države nije razmatrao temu genocida nad Srbima u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj. Šta mi onda očekujemo i kako mislimo da zaštitimo Srbe u Hrvatskoj u ovom trenutku ako nismo zaštitili ni istinu o stradanju Srba u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj pre više od 70 godina?

Prosto je neverovatno i zaista zapanjujuće da nemate čak ni toliko sluha da podržite ovu ispravnu inicijativu, za koju sam siguran da je svi individualno, samostalno, lično podržavate, ali ne smete da glasate za stavljanje na dnevni red samo zato što ovaj predlog potiče iz redova opozicije. To je ono što o vama veoma precizno govori: glasaćete protiv svakog predloga opozicije samo zato što dolazi iz redova opozicije, bez obzira da li taj predlog ima smisla, da li je ispravan i da li je možda izuzetno važan, kao što je, rekao bih, izuzetno važan Predlog rezolucije o genocidu nad Srbima u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj.

Zar je moguće, zar možete da objasnite bilo kom glasaču SNS-a ili SPS-a da je za vas nevažno da se na dnevnom redu nađe rezolucija o genocidu nad Srbima u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj? Zato ste tako nemoćni i danas da odbranite interese Srba koji su preostali u Republici Hrvatskoj, jer nismo zajednički raščistili ni sa onim što se desilo pre 70 godina.

Još jednom vas molim, ako treba da vas preklinjem ili ne znam na koji drugi način da izmolim vašu podršku da bi se Narodna skupština Republike Srbije konačno opredelila prema genocidu nad Srbima u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Stavljam na glasanje predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 26, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da predlog nije prihvaćen.

Narodni poslanici poslaničke grupe Dveri predložili su da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o penzijsko-invalidskom osiguranju.

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovane kolege narodni poslanici, pre svega bih želeo da se zahvalim narodnim poslanicima iz redova vlasti koji su, ako sam dobro video, petoro narodnih poslanika podržalo je prethodni predlog da se na dnevni red stavi Rezolucija o genocidu nad Srbima u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj i svaka im čast na tome što misle svojom glavom.

Ovo je jedan izuzetno važan predlog zakona, koji se tiče brige o najstarijem sloju stanovništva u Srbiji, o našim penzionerima. Naime, naša je obaveza da brinemo o usklađivanju visine penzija sa troškovima života. Vašim izmenama postojećeg zakona, kada ste smanjivali penzije u Srbiji, takođe ste ukinuli i odredbu zakona koja je jasno govorila da se na godišnjem nivou moraju uskladiti penzije sa rastom cena, sa visinom troškova života. Ovakvim vašim delovanjem doveli ste u pitanje ekonomsku sigurnost penzionera i najstarijih stanovnika Srbije.

Već godinama ne usklađujete troškove života koje oni imaju sa visinom njihovih penzija. Vi ste im čak i oteli penzije, tako da ste onome ko, recimo, ima penziju 30.000 dinara za ove tri godine oteli više od 30.000 dinara, onome ko ima penziju 40.000 dinara oteli ste za ove tri godine više od 50.000 dinara, onome ko ima penziju od 50.000 dinara oteli ste više od 80.000 dinara, a onome ko, primera radi, ima penziju od 60.000 dinara oteli ste više od 120.000 dinara za ove tri godine. Dakle, ne samo da niste očuvali njihovu ekonomsku sigurnost time što biste usklađivali troškove života sa visinom penzije, nego ste ih čak i opljačkali.

Želeo bih ovom prilikom da ukažem na još jednu važnu stvar koju mi pominjemo ovde, a to je da ste vi praktično preoteli Upravni odbor PIO fonda, uzeli ste vlast, odnosno većinu u ovom upravnom odboru u odnosu na predstavnike zaposlenih i predstavnike penzionera, i danas ste ušli u proces privatizacije jednog od preostalih naših strateških privrednih i prirodnih bogatstava, a to su naše lekovite banje, to su naši rehabilitacioni centri, specijalne bolnice, koje su nesumnjivo vlasništvo PIO fonda.

Da vas o tome nešto informišem. Naime, trenutno su u toku tužbe protiv države Srbije sa namerom da se spreči rasprodaja vredne imovine PIO fonda. Od 27 sporova u 15 predmeta je potvrđeno vlasništvo PIO fonda, a u 12 predmeta još uvek traju sporovi. Dakle, vi niste vlasnici naših lekovitih banja, vi nemate pravo da ih prodajete i privatizujete. Vlasnik je PIO fond i to je jedan od načina odakle se može nadoknaditi ono što ste opljačkali penzionerima – iz profita imovine kojom raspolaže PIO fond i njenog stavljanja u funkciju domaćeg ekonomskog interesa.

Zaustavimo pljačku penzionera – to je ono što je ideja ovog predloga izmena i dopuna postojećeg zakona.

PREDSEDNIK: Stavljam na glasanje predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 23, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da predlog nije prihvaćen.

Narodni poslanici poslaničke grupe Dveri predložili su da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora Narodne skupštine Republike Srbije radi utvrđivanja činjenica i okolnosti vezanih za dešavanja tokom izbornog procesa 2016. godine, od dana raspisivanja republičkih izbora do dana objavljivanja konačnih rezultata izbora.

Reč ima Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani građani Srbije, da smo u ovom najvećem državnom domu, koji je bio ukinut mesec i po dana, za vreme predsedničkih izbora, pre godinu dana formirali skupštinski anketni odbor za utvrđivanje istine o izbornim neregularnostima na prošlo-godišnjim vanrednim republičkim izborima, ne bi nam se te izborne neregularnosti ponovile na nedavno održanim predsedničkim izborima.

Dakle, sve ono na šta smo ukazivali pre godinu ponovilo se i na ovim izborima. Meni je veoma drago da je vladajuća većina u više navrata odbila naš zahtev za formiranje skupštinskog anketnog odbora koji bi utvrdio istinu o izbornim neregularnostima. To je za mene najvažniji dokaz da sam u pravu, jer da nemate šta da krijete, vi biste učestvovali u formiranju skupštinskog anketnog odbora.

Dakle, sve ono na šta smo ukazivali pre godinu ponovilo se i na ovim izborima. Meni je veoma drago da je vladajuća većina u više navrata odbila naš zahtev za formiranje skupštinskog anketnog odbora koji bi utvrdio istinu o izbornim neregularnostima. To je za mene najvažniji dokaz da sam u pravu, jer da nemate šta da krijete, vi biste učestvovali u formiranju skupštinskog anketnog odbora.

Naravno, podsetiću javnost da je i SNS u liku Aleksandra Martinovića, šefa poslaničke grupe vladajuće stranke, sama predložila formiranje skupštinskog anketnog odbora a onda glasala protiv sopstvenog predloga, što najbolje govori o tome koliko se oni plaše istine i koliko se plaše utvrđivanja

istine o izbornim krađama, neregularnostima, manipulacijama i podvalama kojima se služe iz izbornog ciklusa u ciklus.

Naravno, počevši od neažuriranog biračkog spiska, u kom su mnoge mrtve duše koje glasaju za SNS, nastavljajući sa ogromnom medijskom neravnopravnošću i skandaloznim medijskim mrakom u kom živimo, u kom je jedan predsednički kandidat vlasti imao više vremena na medijima nego svi drugi predsednički kandidati zajedno, u kom nije bilo nikakvih debata, niti sučeljavanja kandidata niti bilo kakvih političkih emisija, koje su, uostalom, odavno u ovoj državi ukinute.

Tome treba, naravno, pridodati ćutanje Republičkog regulatornog tela za elektronske medije, koje je samo sebe ukinulo ili, naravno, skandalozno ponašanje većine u RIK-u, koji iznova, iz godine u godinu, donosi antiustavno uputstvo o načinu glasanja na KiM, koje je odbačeno odlukom Ustavnog suda Srbije 16. juna 2014. godine, kada su dva člana ovog uputstva, član 9 i 10, proglašena nezakonitim.

Dakle samo na osnovu ovog nezakonitog antiustavnog uputstva o načinu glasanja na KiM i ovi predsednički izbori trebalo bi da budu poništeni i ponovljeni, jer ne može RIK biti iznad Ustavnog suda Srbije. Ako je Ustavni sud Srbije rekao da je to nezakonito, ne mogu se sprovesti izbori na takav način.

Dakle jasno je da su i ovi predsednički izbori zapravo bili na isti način neregularni i pokradeni kao što ste to pokušali pre godinu dana. Zato ne priznajem rezultate ovih predsedničkih izbora i zato ne priznajem Aleksandra Vučića kao predsednika.

PREDSEDNIK: Hvala.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje. Za je glasalo – 17, protiv – niko, uzdržanih – nema, glasalo – 17, nije glasalo – 160.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanici poslaničke grupe Dveri tražili su da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o prestanku važenja Zakona o privremenom uređivanju načina isplate penzija.

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovana predsedavajuća, nama podrška ne opada, nego, naprotiv, raste, jer vidite ogroman broj mladih ljudi. Pa vi se smejte; vi ste, poštovani predstavnici vladajuće većine, dobili 300.000 glasova manje nego na izborima pre samo godinu dana, a mladi ljudi izlaze u desetinama i desetinama hiljada na ulice i podržavaju ono što ja govorim ovde u Skupštini Srbije.

Ono što je meni veoma važno da naglasim u vezi sa ovim zakonskim predlogom o prestanku važenja lopovskog i nakaradnog zakona o smanjenju penzija u Srbiji jeste da ovo što ja ovde govorim podržavaju mnogi najstariji sugrađani u Srbiji.

Želeo bih da izrazim svoje divljenje i svoje poklonjenje dvema zaista izuzetnim sindikalnim organizacijama, to su Udruženje sindikata penzionera Srbije i Udruženje sindikata penzionisanih vojnih lica, koje izuzetno poštujem, kao i sindikate vojske i policije koji su digli glas protiv ove vlasti.

Dakle, protiv ove vlasti nisam samo ja, ili svi mi ovde koji sedimo u opozicionim klupama, nego i udruženja i sindikati penzionera, prosvetnih radnika, vojnika, policajaca, mladi studenti i građanstvo koje se ne miri i ne želi da živi u laži u koju ste vi pretvorili državu Srbiju.

Vi ste opljačkali penzionere, i to nećete uspeti da sakrijete. Mi smo u partnerstvu sa Udruženjem sindikata penzionera Srbije i sa Udruženjem sindikata penzionisanih vojnih lica Srbije predali ovaj zakon u skupštinsku proceduru i tražimo dve veoma važne stvari za naše najstarije sugrađane.

Pod jedan, tražimo ukidanje lopovskog zakona o smanjenju penzija, koji još uvek traje iako u njegovom nazivu stoji da je to zakon o privremenom načinu isplate penzija. Taj privremeni način pljačke penzionera od strane SNS, SPS, PUPS i svih drugih satelita i sluga Aleksandra Vučića traje već pune tri godine. Dakle, tražimo prestanak važenja ovog lopovskog zakona koji pljačka penzionere u Srbiji.

Druga stvar, još važnija, tražimo da se penzionerima nadoknadi opljačkano i da sve ono što ste im uzeli u ove tri godine njima bude vraćeno u naredne tri godine i da tako država Srbija pokaže da niko nema pravo da pljačka zakonitu, Ustavom garantovanu stečenu imovinu koja se zove penzija, a koju ste vi opljačkali svojim najstarijim sugrađanima. Sram vas bilo zbog toga, gospodo naprednjaci, socijalisti i pupsovc!

PREDSEDNIK: Stavljam na glasanje.

Molim vas da ne vređate kolege.

Zaključujem glasanje: za – 22, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Zdravko Stanković predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmeni Zakona o doprinosima za obavezno socijalno osiguranje.

Da li poslanik Stanković želi reč? (Ne ili nije tu.)

Stavljam na glasanje.

Zaključujem glasanje: za – tri, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Zdravko Stanković predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o javnim preduzećima.

Stavljam na glasanje.

Zaključujem glasanje: za – pet, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Zdravko Stanković predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmeni Zakona o udžbenicima.

Stavljam na glasanje.

Zaključujem glasanje: za – tri, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Goran Bogdanović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o javnom okupljanju.

Da li poslanik Goran Bogdanović želi reč? (Nije tu.)

Stavljam na glasanje.

Zaključujem glasanje: za – pet, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Goran Bogdanović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmeni Zakona o javnom redu i miru.

Stavljam na glasanje.

Zaključujem glasanje: za – šest, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Goran Bogdanović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmeni Zakona o porezu na dobit pravnih lica.

Stavljam na glasanje.

Zaključujem glasanje: za – tri, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Goran Bogdanović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmeni Zakona o javnom informisanju i medijima.

Stavljam na glasanje.

Zaključujem glasanje: za – tri, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Marko Đurišić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o finansijskoj podršci porodici sa decom.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Izvinjavam se, reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, predsednice.

Poštovane kolege, 109. dana u 2017. godini Skupština treba konačno da počne sa radom, a na dnevnom redu ne nalazi se nijedan zakon koji treba da promeni nabolje živote građana Srbije. Danas pre podne, 109. dana, ili 50. dana od početka redovnog zasedanja, poslanici opozicije, isključivo opozicije, probaju da na dnevni red stave predloge zakona koji treba da poboljšaju živote građana.

Građani treba da znaju da Vlada Republike Srbije ne radi svoj posao, ne šalje zakone. Poslednji zakon je Vlada Republike Srbije poslala Skupštini 16. decembra.

Ovaj zakon, za koji predlažem danas da ga stavimo na dnevni red, Vlada Republike Srbije, uprkos obećanjima, nije poslala u Skupštinu duže od dve godine, sa obrazloženjem da se formira radna grupa koja treba da usaglasi predloge zakona. Radna grupa u mandatu vlade koja je izabrana 2014. godine radila je godinu i po dana, a onda, kako kaže ministar, kada su konačno došli do predloga zakona, raspisani su novi izbori. Te izbore smo imali pre godinu dana, a Vlada ni u narednih godinu dana nije došla sa ovim predlogom. Ali su u kampanji puna usta nadležnog ministra i članova Vlade time kako ova vlada brine o porodicama sa decom i načinu da im pomogne.

Šta je istina? Istina je da ovaj zakon nije menjan duže od pet godina, sada već šest godina. Istina je da danas u Srbiji 25% porodica, po statistici Svetske banke i Eurostata, živi ugrožena od siromaštva. Istina je da je jedna trećina mladih danas u Srbiji, i to je najviša stopa u Evropi, ugrožena od siromaštva i ova vlada nema apsolutno nikakvo rešenje da njima ponudi kako bi se to stanje promenilo. Dugotrajni život u siromaštvu vodi ka izolaciji, kod mladih ljudi vodi do napuštanja škole, okretanju kriminalu i uništavanju njihove budućnosti.

Meni je neverovatno da ne znam koji put već stavljam predlog ovog zakona, za koji ni nadležni ministar nije rekao da je u njemu nešto loše nego samo da njegova radna grupa još uvek nije spremila zakon, i da li ovo znači, ako danas ne stavite na dnevni red, da ćemo čekati novu vladu, pa tek onda, možda, ali verovatno ni tada nećemo dobiti ovaj zakon.

PREDSEDNIK: Hvala.

Stavljam na glasanje predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 26 poslanika, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Marko Đurišić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopunama Zakona o akcizama.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Svi ovi zakoni o kojima ste danas, pre svega poštovani građani, ali, nažalost, moje kolege poslanici ne obraćaju pažnju na ono što pokušavamo da stavimo na dnevni red, treba da donesu boljitak građanima Srbije. I narodni poslanici opozicije vrše svoju Ustavom i zakonom definisanu funkciju – usvajanja i predlaganja zakona i kontrole Vlade, ali samo u onoj meri koliko im je to dozvoljeno od strane rukovodstva Parlamenta. Nažalost, mi nemamo te mogućnosti.

Reći ću nekoliko rečenica i o ovom zakonu, mada i samom sebi često postavljam pitanje koliko sve ovo ima smisla i koliko su u pravu oni ljudi koji više od dve nedelje ovde ispred Parlamenta protestuju i traže da se stvari u Srbiji promene.

Zakon o akcizama, onako kako smo predložili, uvodi poseban namet na zaslađena pića. Zaslađena pića su od Svetske zdravstvene organizacije

identifikovani kao jedni od uzroka epidemije gojaznosti, koja danas postoji u svetu, a postoji, nažalost, i u Srbiji. Naime, 25% dece danas u Srbiji je gojazno. Gojaznost, pre svega kod mladih ljudi, kasnije u njihovom životu stvara razne bolesti, skraćuje život. I Svetska zdravstvena organizacija je u preporukama državama predložila da se uvede jedna ovakva mera. Ta mera je uvedena u brojnim državama u Evropi, svetu, okruženju i daje rezultate.

Namera da se oporezuju ova pića nije da se samo dodatno popuni budžet, nego da se pronađu sredstva za edukaciju, pre svega mladih, o potrebi zdrave ishrane, kao i da se omogući, po našem predlogu, da mladi u školama imaju jedan zdrav obrok dnevno.

Ovaj iznos nije veliki i verujem da ne bi bili smanjeni prihodi koji proizvođači zaslađenih pića ostvaruju. Žao mi je i jasno mi je zašto ovaj predlog, iako je ministar finansija, kada smo prvi put ovde o njemu govorili, rekao da podržava ovu ideju, Vlada nije na kraju podržala i zašto se ovaj predlog nije našao u izmenama i dopunama zakona koje je Vlada predložila krajem godine, a razlog u tome sam video na proslavi „Koka-kole“, gde je glavni i počasni gost bio ministar finansija i sasvim sigurno se on stavio u zaštitu velikog kapitala, a na štetu građana Republike Srbije.

PREDSEDNIK: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 16 poslanika, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Marko Đurišić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama Zakona o finansiranju lokalne samouprave.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, predsedavajuća.

Ovo je jedan od retkih zakona koji smo u ovom mandatu raspravljali na predlog Vlade. Kažem retkih zato što je Skupština u godinu dana od poslednjih parlamentarnih izbora radila svega tri meseca. Ove godine ni jedan jedini dan. Danas, 2017. godine je 109. dan i naravno da s pravom neki građani pitaju zbog čega svi mi ovde primamo svoje prinadležnosti i da li zarađujemo i opravdavamo poverenje građana koji su nas izabrali pre godinu dana na izborima.

Zakon o finansiranju lokalne samouprave koji je Vlada predložila i koji smo razmatrali i usvojili u oktobru prošle godine je išao ka smanjenju fiskalne slobode lokalnih samouprava; naime, išao je u pravcu dalje centralizacije.

Stopa poreza na zarade, koja je bila 80%, smanjena je za četiri, odnosno šest posto. Vlada je to obrazlagala potrebom da se dodatno ojača centralni budžet, rekla je da će opštinama biti nadoknađen taj iznos novca kroz projekte za koje oni treba da konkurišu kod Vlade.

I upravo to je politika Vlade – da centralizuje u sebi sav život u Srbiji, da onemogući bilo kakvu lokalnu inicijativu, da od opština napravi bogalje koji ne umeju da upravljaju svojim novcem, ne umeju da brinu o razvoju svojih sredina.

PREDSEDNIK: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 16 poslanika, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Marko Đurišić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama Zakona o finansiranju lokalne samouprave.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, predsedavajuća.

Ovo je jedan od retkih zakona koji smo u ovom mandatu raspravljali na predlog Vlade. Kažem retkih zato što je Skupština u godinu dana od poslednjih parlamentarnih izbora radila svega tri meseca. Ove godine ni jedan jedini dan. Danas je 109. dan 2017. godine i naravno da s pravom neki građani pitaju zbog čega svi mi ovde primamo svoje prinadležnosti i da li zarađujemo i opravdavamo poverenje građana koji su nas izabrali pre godinu dana na izborima.

Zakon o finansiranju lokalne samouprave koji je Vlada predložila i koji smo razmatrali i usvojili u oktobru prošle godine je išao ka smanjenju fiskalne slobode lokalnih samouprava; naime, išao je u pravcu dalje centralizacije.

Stopa poreza na zarade, koja je bila 80%, smanjena je za 4%, odnosno 6%. Vlada je to obrazlagala potrebom da se dodatno ojača centralni budžet. Rekla je da će opštinama biti nadoknađen taj iznos novca kroz projekte za koje oni treba da konkurišu kod Vlade. I upravo to je politika Vlade – da centralizuje u sebi sav život u Srbiji, da onemogući bilo kakvu lokalnu inicijativu, da od opština napravi bogalje koji ne umeju da upravljaju svojim novcem, ne umeju da brinu o razvoju svojih sredina.

Ono što mi predlažemo, to je da se ova izmena praktično poništi, da se ovaj stepen vrati na nivo pre usvajanja izmena i dopuna Zakona, znači na 80%, a da sa izmenom jednog drugog zakona, to je Zakon o porezu na dohodak građana, konačno krenemo u rasterećenje privrede, ono što ova vlada priča već punih pet godina a nije uradila apsolutno ništa. Stopa opterećenja na plate zaposlenih – za porez, socijalna davanja i penziono osiguranje – ista je kao što je bila pre pet godina iako su Vladi puna usta reformi.

Kada je već tako dobro stanje u budžetu, kako slušamo iz meseca u mesec, odnosno iz dana u dan, smatramo da je vreme da se rastereti privreda i da se ono što je ovim zakonom oduzeto od lokalnih samouprava i smešteno u centralni budžet vrati privredi tako što će porez na dohodak građana, poreska stopa biti smanjena sa 10% na 9%.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za– 16, protiv i uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Narodni poslanik Marko Đurišić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju anketnog odbora radi utvrđivanja činjenice okolnosti u vezi sa rušenjem objekata u Beogradu u delu grada poznatom kao Savamala 25. aprila 2016. godine.

Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala.

Incident, ili kako god da ga nazovemo, rušenje državnog poretka države Republike Srbije, zbog kojeg praktično od početka rada ovog parlamenta tražimo formiranje anketnog odbora, desio se pre gotovo tačno godinu dana. Verujem da će šačica bezumnika, nezadovoljnika, mrzitelja za nekoliko dana protestom obeležiti ono što se, kao rušenje države možemo to nazvati, desilo u noći između 24. i 25. aprila 2016.

Mislim da smo za ovih godinu dana mogli da čujemo gotovo sve u javnosti, od toga da li su odgovorni za rušenje kompletni idioti iz vrha gradske vlasti do toga da se danas gotovo zna i ko su bili naručioc i ko su bili izvršioc rušenja tri barake, koje bi premijer, da je samo znao, lično porušio, ali, eto, bio je verovatno zauzet tih dana pa nije mogao.

Međutim, jedino što ne znamo jeste koji je odgovor države, državnih organa: šta je tužilaštvo preduzelo i koje su mere preduzete; da li je policija reagovala na zahteve tužilaštva da se saslušaju određena lica; da li je, u krajnjoj liniji, tužilac saslušao predsednika Vlade, novoizabranog predsednika države, predsednika stranke, ne znam ni ja više kako da ga nazovem, Aleksandra Vučića, koji je rekao da on zna ko je odgovoran. To je izjavio još 8. juna 2016. godine.

Da li je tužilac smogao hrabrosti da ga sasluša i da od njega čuje ko je odgovoran? Da li je tužilac saslušao one koji su bili direktni izvršioc? Neki od njih, bojim se, danas nisu među živima. Pitanje je, kako vreme prolazi, koliko će ih i biti da odgovaraju za ono što je tog dana učinjeno. Učinjeno je to, ne samo rušenje tri barake, nego rušenje države, zato što je neko iz vrha policije naredio lokalnoj, gradskoj policiji da ne postupa po pozivu građana.

To je utvrđeno istragom nezavisnih državnih organa – koji još uvek postoje, na nesreću vladajuće većine – koji su utvrdili da je bilo propusta, da policija nije reagovala iako su stizali pozivi. Ali jedino mesto gde se o tome još govori jeste ovaj parlament, samo ova tri minuta, koliko s vremena na vreme ja i kolege koje su podnele sličnu inicijativu imamo da obrazložimo stavljanje na dnevni red.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 22, protiv i uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Narodni poslanik Marko Đurišić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama Zakona o porezu na dohodak građana. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Poštovana predsednice, iskoristiću tri minuta po svakom od ovih predloga zakona. Mislim da građani imaju pravo da čuju da postoje i predlozi za drugačiju politiku od politike Vlade Republike Srbije i da ta politika niti je dobra niti je jedina moguća.

Ovo je predlog izmena i dopuna Zakona o porezu na dohodak građana koji predlaže da se stopa poreza sa 10% smanji na 9%. Vezan je za prethodni zakon o kome sam govorio, Zakon o finansiranju lokalne samouprave, i činjenicu da je budžetom za 2017. godinu predviđeno nekih pet-šest milijardi dinara manje da ostane opštinama i gradovima od poreza.

Ako je već Vlada procenila da je taj manji iznos opštinama i gradovima dovoljan, smatramo da je ovo početak rasterećenja privrede i smanjenja ukupnih davanja na bruto zarade zaposlenih u Srbiji i da se stvorio prostor da ta stopa minimalno, ponavljam, sa 10% na 9%, bude smanjena, kao jedan pokazatelj da Vlada razume koliko je teško danas privrednicima u Srbiji koji rade, pokušavaju da bez subvencija ili nekih burazerskih ili ne znam kakvih dilova sa pojedincima iz vrha vlasti razviju svoj posao, zato što su davanja koja idu prema budžetu i drugim finansijskim institucijama države Srbije najveća u regionu.

Država time što ne menja ništa, ne samo pet nego i više godina, šalje poruku da nije spremna da se upusti u prave reforme i prave promene u Republici Srbiji. Mislim da je napravljen prostor da ovaj porez može da se smanji, da treba razmisliti o smanjenju drugih stopa vezanih za davanja u budžet za socijalno i budžet za zdravstveno osiguranje, da se vidi kako efikasnijim upravljanjem i smanjenjem krađe i korupcije mogu da se uštede dodatna sredstva, a da se rastereti privreda.

Imamo priču Vlade Republike Srbije o borbi protiv sive ekonomije. Glavni uzročnik sive ekonomije, po našem mišljenju, upravo su ova prevelika zahvatanja. Dok se to ne promeni, stvarnog iskoraka, ma koliko nagradnih igara Vlada Republike Srbije bude organizovala, i promena neće biti.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Stavljam na glasanje predlog.

Zaključujem glasanje: za – 19, protiv i uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Poslanik Marko Đurišić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmeni Zakona o javnim medijskim servisima. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Ova skupština usvojila je Zakon o javnim medijskim servisima i, uprkos najavi da će biti ukinuta taksa na električno brojilo, dobili smo drugu taksu, pod imenom TV pretplata, koja sada mora da se

plaća tako što se pri plaćanju računa za isporučenu električnu energiju prvo svakom građaninu koji ima registrovano brojilo skine iznos od 150 dinara, a onda ostatak novca prebaci EPS-u.

Danas gotovo smešno deluju izjave čelnika Vlade kako je naplata TV pretplate 90 i više posto. TV pretplata ne može da se ne plati, takvo je zakonsko rešenje; možete da je ne platite jedino ako uopšte ne platite račun za isporučenu električnu energiju.

To je duboko nepravedno pre svega prema onim građanima, i to je suština ove naše izmene, koji imaju više električnih brojila registrovanih na svoje ime, koji imaju električno brojilo za svoju garažu ili za neki pomoćni objekat ukoliko žive u domaćinstvu sa više objekata. Na svako električno brojilo oni moraju da plate TV pretplatu. Smatramo da je to nepravedno, da to nije suština zakona i predlažemo vam da ovom izmenom i dopunom vrlo jednostavno izmenimo Zakon tako da građanin plaća TV pretplatu samo na jedno brojilo, samo jedan jedini put.

Naravno, kada bi ova tačka došla na dnevni red, sigurno bi se povela rasprava – a šta građani dobijaju za tu taksu, odnosno pretplatu od 150 dinara koliko plaćaju svakog meseca (neki, nažalost, i više), da li dobijaju kvalitetan televizijski program; da li oni finansiraju Javni servis svih građana Srbije, i ona dva miliona, koliko je glasalo na ovim izborima za Aleksandra Vučića, ali i onih 4.700.000 koji nisu glasali; da li i ti građani imaju pravo da čuju neku drugu ideju, neku drugu politiku, neko drugo mišljenje na programima Javnog servisa koji finansiraju. Danas oni to pravo nemaju. „Vaše pravo da znate sve“, o čemu govori Javni servis, jeste samo pravo da znate sve o tome šta misli i planira Aleksandar Vučić, a ne šta planiraju i šta misle predstavnici građana, njih 4.700.000, koji ne glasaju za Aleksandra Vučića.

Nadam se da će ovaj predlog zakona... (Isključen mikrofonom.)

PREDSEDNIK: Hvala.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 15, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Narodni poslanik Marko Đurišić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o prestanku važenja Zakona o privremenom uređivanju načina isplate penzija.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Ovaj zakon... Ako ništa drugo, vladajuća većina trebalo bi da predloži da se promeni njegov naziv. Naime, Zakon o privremenom uređivanju načina isplate penzija postao je zakon o trajnom načinu isplate penzija, po izjavama svih članova Vlade, od predsednika Vlade i svih njenih članova.

Ono što je bilo u predlogu zakona kada je došao u ovu skupštinu, to je da će zakon trajati tri godine i da će onima sa penzijama većim od 25.000

dinara, kojima su penzije umanjene za 20 i više posto, to umanjene trajati samo tri godine. Kada je zakon usvajan, to je izbrisano. Izbrisano je, po rečima predsednika Vlade, zato što ćemo imati tako dobre rezultate da će se steći uslovi da primena ovog zakona prestane i ranije. Nažalost, dve i po godine od usvajanja ovog zakona i njegovog važenja vidimo da se od tog privremenog karaktera odustalo i da će ovaj zakon važiti dok postoji ova vladajuća većina. Mislim da je potrebno jasno i glasno to reći svim građanima Srbije.

Znam da milion građana Srbije koji nisu obuhvaćeni ovim zakonom smatra da ovo s njima nema nikakve veze, ali i te kako ima. Ta priča o tome da su za tih milion građana koji nisu obuhvaćeni ovim smanjenjem danas penzije veće nego što su bile pre dve i po godine jeste lažna slika; one nisu uvećane ni toliko koliko je bio rast troškova života u poslednje dve i po godine, što bi bilo urađeno da nije izmenjen Zakon o PIO i da nije ukinuta obaveza o usklađivanju penzija s rastom troškova života dva puta godišnje. Ti penzioneri su takođe osiromašeni.

A najviše smo osiromašeni svi mi, jer je ovaj zakon jedan od glavnih generatora sive ekonomije. Jer danas se mnoge firme u Srbiji i mnogi zaposleni odlučuju za to da zvanično rade za minimalac, da se u budžet i u Fond za penziona i zdravstveno osiguranje uplaćuju minimalne sume, a da se ostatak novca zaposlenima isplaćuje na ruke. Logika kojom se vode zaposleni je – zašto ja da više dajem državi ako mi ta država, kada dođe vreme, neće vratiti ono što sam celog života odvajao?

PREDSEDNIK: Hvala.

Stavljam predlog na glasanje.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 19, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Narodni poslanik Marko Đurišić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o predlaganju zakona.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Ovaj zakon trebalo bi da dovede do kraja dve loše prakse koje danas imamo u Srbiji. Prva je da Parlament gotovo po pravilu u više od osamdeset posto slučajeva raspravlja o zakonima koji dolaze od Vlade po hitnom postupku u skraćenoj proceduri za upoznavanje poslanika sa njihovom sadržinom, u skraćenoj proceduri za razmatranje i pripremanje amandmana, u skraćenoj proceduri za stupanje na snagu tih zakona, jer je za gotovo više od polovine zakona u prelaznim i završnim odredbama određeno da stupe na snagu ne osmog dana po objavljivanju, nego dan od objavljivanja u „Službenom glasniku“. Isto tako, ove prakse kojoj smo svedoci danas, odnosno na početku svake sednice u redovnom zasedanju, a to je da isključivo poslanici opozicije predlažu desetine i desetine zakona, koje vladajuća većina odbija da stavi na dnevni red.

Ovaj predlog zakona o predlaganju zakona, bez obzira na to koliko možda nekome zvuči neobično, neophodan je da bi vratio parlamentarizam i demokratiju u ovaj dom.

Danas se zloupotrebljavaju poslovničke odredbe. Jedna od tih zloupotreba je bila i određivanje pauze od pedeset dana kako ova skupština ne bi radila, navodno, u vreme kampanje, jer je tako uvek bilo, što je još jedna laž, jer svaki put kada su održavani predsednički izbori a nisu održavani u isto vreme i parlamentarni, Parlament je normalno radio. I do kraja 2007. godine, kada je bila počela kampanja za predsedničke izbore, i 2004. godine, kada su održavani samo predsednički izbori, Parlament je normalno radio. Jedna velika laž je pre pedeset dana ovde izgovorena, a zatim ponavljana bezbroj puta – kako je to bilo svaki put. Građani nisu imali prilike, ni na Javnom servisu, ni na bilo kom drugom mediju, da čuju da to jednostavno nije istina, da pogledaju statistiku i da vide šta je istina.

Da bi se sa svim tim lažima i lošom praksom prekinulo, mi smo predložili ovaj zakon. Nadam se da će u nekom trenutku, očigledno ne danas, on naići na poverenje većine poslanika i da će se naći na dnevnom redu Skupštine.

PREDSEDNIK: Hvala.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 20, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Narodni poslanik Marko Đurišić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopunama Zakona o porezu na dodatu vrednost.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Ovaj zakon prvi put smo predložili u skupštinsku proceduru još u prošlom sazivu, 15. septembra 2015. godine. Znači, pre više od godinu i po dana. To je jedna od mera koje treba da olakšaju finansijsko stanje porodicama sa decom. Suština ovog predloga zakona jeste da se umanjenom poreskom stopom od 10%, umesto 20% koliko je danas, oporezuje hrana za bebe.

Iako nadležni ministar ni neke kolege poslanici iz većine nisu imali ništa protiv ove mere kada smo kroz neke druge izmene i dopune Zakona o PDV-u koje je predlagala Vlada predlagali i ovu izmenu, ona nikada nije došla na dnevni red i nikada nismo usvojili ovo ili neko slično rešenje koje bi trebalo da porodicama koje imaju bebe umanji, makar simbolično, trošak koji imaju za hranu.

Obrazloženje je bilo, poslednje koje smo mogli ovde da čujemo od strane ministra zaduženog za finansije, da je potrebno mnogo administriranja od strane Poreske uprave i da su moguće zloupotrebe. Onda smo dobili izmene koje je predložila Vlada, gde se smanjivalo poresko opterećenje za neke druge proizvode i gde se nije postavljalo pitanje da li su moguće zloupotrebe i da li bi

takva eventualna izmena dovela do stvarnog smanjenja maloprodajnih cena hrane za bebe.

Mislim da ova vlada ne pokušava ništa da uradi povodom jednog velikog demografskog problema koji postoji danas u Srbiji. Imamo najave nečega, imali smo zakon koji je usvojen krajem prošle godine, koji je trebalo da ukine povraćaj PDV-a za bebi-opremu (koja je, nažalost, u Srbiji skuplja nego bilo gde u zemljama regiona), a čija je primena odložena do donošenja drugog zakona, koji treba da da finansijsku podršku porodicama sa decom, ali tog zakona nema.

Govorio sam pre nekoliko minuta o tome da tog zakona i dalje nema i da mere koje imamo danas nisu dovoljne da pomognu porodicama, četvrtini porodica u Srbiji koje su ugrožene siromaštvom, jednoj trećini dece, a to je broj od 800.000, koja su ugrožena siromaštvom. Neodgovorno je da vladajuća većina, krijući se iza formalnih razloga, odustaje od rasprave o ovako važnim temama.

PREDSEDNIK: Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 17, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Narodni poslanik Marko Đurišić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o sistemu plata zaposlenih u javnom sektoru.

Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Još jedan od loših zakona koje je Skupština usvojila krajem mandata prethodnog saziva jeste Zakon o izmenama i dopunama Zakona o sistemu plata zaposlenih u javnom sektoru. Taj zakon je najavljivan na velika zvona, kako će rešiti probleme plata, pre svega različitih plata za ista ili slična zanimanja u javnom sektoru. On je u sebi sadržao jednu suštinsku falinku, a to je definicija javnog sektora – kao javni sektor nisu obuhvaćeni ni Javni medijski servis, ni Narodna banka, ni javna preduzeća, upravo ona mesta gde je najveća razlika u platama zaposlenih koji obavljaju isti ili sličan posao u odnosu na plate u javnom sektoru kako ga je definisao ovaj zakon.

Umesto da za ovih godinu i po dana uradi neke izmene koje bi ispravile loše stvari koje su urađene uvođenjem ovakvog zakona, Vlada čak nije bila u mogućnosti da uradi ono na šta se obavezala ovim zakonom. Vlada se bila obavezala da će do početka ove godine usvojiti zakon o platnim razredima, koji je trebalo da dođe kao posledica ovog zakona. Ono što je Vlada uradila to je da je krajem prošle godine taj rok, po običaju i u maniru rada ove vlade, pomeren za još godinu dana.

Ja, iskreno, sumnjam da će i taj rok biti ispoštovan, s obzirom na to da nemamo nikakvu zakonodavnu inicijativu Vlade; u prvih 110 dana ove godine ni jedan jedini zakon Vlada nije usvojila i poslala Skupštini. Očigledno to ne možemo očekivati do početka juna, kada ćemo dobiti, verovatno, novu vladu. Nadam se da u međuvremenu neki neće doći do rešenja da ista osoba može da

bude i predsednik države i predsednik Vlade, da ćemo dobiti novog predsednika Vlade, novu vladu, ali onda se bojim koliko će vremena trebati toj vladi i nekim novim ministrima, ili starim, ne daj bože, koji se u njoj nađu, da pripreme predlog ovog zakona, predlog zakona o platnim razredima.

Ovaj parlament bi do tada trebalo nešto da radi. Ja sam danas predložio više od deset zakona koje bi ovaj parlament mogao da razmatra, neke da usvoji, neke možda ne, neke izmene i predložena rešenja da primeni i poboljša, ali ono što je nedopustivo, to je...

PREDSEDNIK: Vreme.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 17, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Narodni poslanik Marko Đurišić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopuni Zakona o kulturi.

Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Odnos ove vlade prema kulturi najbolje se video kada je donošen ovaj zakon, kada smo dobili u ovom sazivu novog ministra, za koga, verujem, velika većina ne može ni da se seti kako se zove, niti da nabroji jednu njegovu aktivnost od kada je izabran na mesto ministra.

Ono što je meni jedino dalo podstreka da istrajavam na izmenama ovog zakona o kulturi jesu upravo transparenti nekih mladih ljudi koji ovih dana ispred Parlamenta i po ulicama velikih gradova Srbije protestuju, govore o potrebi da se kultura vrati, da se kultura izbavi iz izgnanstva u koje je proterana politikom Vlade i politikom medija koji kreiraju javno mnjenje u Srbiji, da se otvore kulturne institucije koje su godinama zatvorene i pored raznih obećanja, postavljanja rokova, nekih bročanika koji je trebalo da odbroje dane do otvaranja tih muzeja i drugih institucija, a ništa od toga nije urađeno.

Ovaj konkretan predlog govori o tome da se nagrade za postignuta ostvarenja u kulturi ne dodeljuju na osnovu uredbе Vlade, odlukama Vlade, nego da, kao i u slučaju zaslužnih sportista, zaslužni kulturni radnici koji dobiju međunarodnu nagradu na evropskom i svetskom nivou automatski steknu pravo na penziju i dodatak kako bi mogli da nastave da rade i da se bave svojom kulturnom delatnošću.

Vlada se pravda da je zakonsko rešenje gde je to uređeno uredbom dovoljno. Mi smatramo da nije dovoljno, jer je uredba Vlade nešto što se kudikamo lakše može promeniti nego što je to zakon i pruža mnogo manje sigurnosti zaposlenima u kulturi i kulturnim radnicima. Oni, nažalost, u slučaju nepostupanja Vlade po uredbi, ne mogu da ostvare pravnu zaštitu pred sudovima jer te uredbе nemaju snagu zakona i nemoguće je da pred sudom ostvare svoja prava. Zato imamo proteste u raznim gradovima, zbog neispunjavanja obaveza prema kulturnim radnicima.

Ovaj loš odnos prema kulturi mora da se promeni, ali, nažalost, ova vladajuća većina očigledno to ne razume.

PREDSEDNIK: Hvala.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 16, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Narodni poslanik Miroslav Aleksić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopuni zakona o lokalnoj samoupravi.

Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem.

Poštovana predsedavajuća, poštovani narodni poslanici, evo, posle 50 dana, koliko su trajale konsultacije predsednice Skupštine sa članovima Vlade, nastavljamo sa radom i opet na dnevnom redu ove sednice imamo zakone koje predlaže opozicija, umesto da ih predlaže Vlada. Ta praksa se nastavlja.

Evo, po ko zna koji put, danas ponovo predlažem zakon koji bi trebalo svi ovde da prihvatimo, a tiče se usaglašavanja Zakona o učeničkom i studentskom standardu sa Zakonom o lokalnoj samoupravi.

Dakle, danas lokalne samouprave ne mogu stipendirati učenike i studente a da pritom ne naprave prekršaj, zato što postoji zakonska neusaglašenost.

Da vas to ne zanima, vidi se i kroz rezultate koji su ostvareni u prethodnih pet godina. Zapravo, najveći rezultat je broj mladih ljudi koji odlaze svake godine iz Srbije, tako da ste u jednom danu, 11. januara ove godine, mogli videti 15 autobusa sa mladim ljudima koji iz Novog Sada idu put Slovačke da rade. Rezultat je da je zbog te nebrige prema mladim ljudima prošle godine otišlo 65.000 radnosposobnih ljudi iz Srbije; prethodne godine je taj broj bio nešto manji, 58.000. To je ono o čemu treba da razgovaramo.

Dakle, kada biste ozbiljno prišli ovom problemu, stavili biste i ovo na dnevni red. Čak sam predlagao da ovo bude predlog vlasti, neka ovo predloži Vlada, neka predlože poslanici Srpske napredne stranke, zato što je važno da se to usvoji, za studente, za đake, ali je važno i za njihove roditelje koji jedva sastavljaju kraj s krajem, a kamoli da obezbeđuju normalne iznose sredstava za finansiranje svojih učenika.

Nažalost, niste pokazali nijednog trenutka nikakvu brigu da ovo stavite na dnevni red. Pokazujete da vas studenti, odnosno đaci zanimaju samo onda kada ih jurite po protestima da ih fotografišete, proganjate, a onda u televizijskim emisijama poslanici i ministri mašu njihovim fotografijama osuđujući ih kako smeju da traže, da neko pomisli da Srbija treba da bude normalna, demokratski uređena zemlja sa vladavinom prava i zakona. Oni se optužuju zbog toga što imaju normalne zahteve i normalne proteste.

Zapravo, vama ne odgovara normalno uređena država, normalno uređen sistem i zato vam ne odgovaraju protesti. I zato nemamo ovaj zakon na dnevnom redu, iako ga ja po ko zna koji put predlažem.

Pozivam poslanike Srpske napredne stranke, ako već neće da glasaju za ovaj predlog jer ga predlažem ja kao predstavnik opozicije, neka ga predlože oni na sledećoj sednici. Mi ćemo to podržati, da otklonimo ovaj ...

PREDSEDNIK: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 13, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Poslanik Miroslav Aleksić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o lokalnoj samoupravi.

Reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Još jedan zakon iz domena lokalne samouprave, a tiče se funkcionisanja mesnih zajednica. Danas imamo izborni zakon koji je rezultat ovakvog načina glasanja u Parlamentu. Taj izborni zakon dovodi do toga da poslanici nisu predstavnici naroda, nego predstavnici stranaka, odnosno šefova partija koji su ih ovde poslali. Oni, umesto da ispunjavaju zahteve građana, ispunjavaju zahteve svojih šefova koji su ih ovde postavili, odnosno poslali.

Dakle, govorim o tome da sada imamo situaciju da su jedni jedini demokratski izbori gde se ljudi biraju imenom i prezimenom izbori za mesne zajednice, savete mesnih zajednica, kojih danas, u ovom trenutku najviše imate upravo vi, predstavnici Srpske napredne stranke.

Treba da obezbedite način finansiranja i organizovanja mesnih zajednica. Mesne zajednice su važne, postoje definisane kao kategorija u Zakonu o lokalnim izborima, ali im treba dati i nadležnosti. Prvo, treba da postoji obaveza osnivanja mesnih zajednica, kako na seoskom, tako i na gradskom području. Ono što je još važnije, treba im dati veće nadležnosti, da mogu same da odlučuju o nekim stvarima i o prioritetima koje će same finansirati.

Da bi mogle da finansiraju, treba im obezbediti finansije. Danas one služe da bi vladajuća partija mogla da održi poneku pres-konferenciju na nacionalnoj televiziji. To vrlo često radi i premijer, hvaleći se izbornim rezultatima u mesnim zajednicama, a da pritom nijednog trenutka nije rekao kako će one funkcionisati i kako će se organizovati njihovo finansiranje.

Stoga ovim predlogom zakona predlažem da se 80% poreza na imovinu koji se ubira na teritoriji određene mesne zajednice usmeri direktno u budžete mesnih zajednica kako bi ljudi koji su se već prihvatili tog posla mogli da imaju finansijsku nezavisnost, nezavisnost od lokalne samouprave i bilo čije volje da im prebaci sredstva ili ne, i da sami određuju koji su njihovi prioriteti.

Nažalost, vi ne stavljate ovaj predlog zakona na dnevni red zato što on nije u skladu sa Zakonom o finansiranju lokalnih samouprava, gde ste još

jednom skinuli finansijska sredstva po osnovu poreza na zarade koji je ostajao gradovima i opštinama.

Jednostavno, nastavlja se sa praksom siromašenja opština, mesnih zajednica i građana da bi se napravio privid da u budžetu Republike Srbije imamo stabilnu situaciju, da imamo dovoljno sredstava. Nažalost, ta sredstva u budžetu su na štetu građana, jer se uzimaju iz njihovih novčanika, na štetu lokalnih samouprava, na štetu mesnih zajednica, poljoprivrednika, penzionera, radnika i svih drugih ljudi koji žive u ovoj državi.

PREDESEDNIK: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 13, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen predlog.

Poslanik Miroslav Aleksić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopunama Zakona o porezu na dobit pravnih lica.

Reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem.

Ovaj predlog zakona odnosi se na stvaranje uslova za normalno funkcionisanje privrednih preduzetnika, odnosno malih i srednjih preduzeća u Republici Srbiji. Dakle, zakonom predlažem da se barem na mali, simboličan način pokaže da želimo da u istu ravan stavimo strane investitore, kojima šakom i kapom gurate hiljade evra po zaposlenom radniku, sa našim malim i srednjim preduzećima, koja služe samo onda kada Poreska uprava treba da dođe da ih oporezuje ili neka inspekcija da im naplati kaznu.

Predlažem uvođenje dva nova člana. Jedan član zapravo predstavlja olakšicu za sve one preduzetnike, odnosno mala i srednja preduzeća koja na period od dve godine zaposle nove radnike, da im se umanji osnovica za porez na dobit, i to upravo za iznos koji su uplatili po osnovu plata i zarada. Drugi član se odnosi na privredno nedovoljno razvijena područja Republike Srbije, u kojima bi trebalo da na period od tri godine oslobodimo poreza na dobit sva novoosnovana privredna društva, preduzetničke radnje ili bilo koje druge oblike organizovanja u preduzetništvu.

Vi ste, gospodo, prošlu, 2016. godinu proglasili za godinu preduzetništva, najavili da će se izmeniti oko 40 zakona koji će olakšati poslovanje i funkcionisanje malih privrednika u Srbiji. Naravno, to je samo još jedna u nizu laži, što ste obećali građanima Srbije. Od svega toga nije se desilo ništa. Čak niste želeli da prihvatite ni ove predloge zakona, koje predlažemo ja i druge kolege iz opozicije, s obzirom na to da zakoni ne stižu iz Vlade.

A ne mogu ni da stignu, zato što je osnovni zadatak ove vlade i Aleksandra Vučića organizovanje izbora. Od 2012. godine svake godine imamo izbore, tako da Vlada verovatno zbog toga ne može da radi svoj posao za koji je izabrana, već se bavimo izborima.

Dakle, danas imamo situaciju da u Srbiji oko 300.000 malih i srednjih preduzeća stvara nešto više od tridesetak posto BDP-a u Republici Srbiji, što je znatno niže od proseka u razvijenim evropskim zemljama. Nažalost, trend je takav da se na deset novoosnovanih radnji ili preduzetničkih radnji, odnosno srednjih i malih preduzeća, šest ugasi.

Mi govorimo o njima samo kada je kampanja u pitanju i kada treba s nekim da se slikate, a ne kada im treba istinski i zaista pomoći. Oni jako dobro znaju šta rade, znaju svoj posao. Nisu oni ni lenji, nisu ni neradnici, niti im fali preduzetničkih inicijativa, kako to gospodin Vučić zna vrlo često da kaže, oni prosto nemaju normalne uslove za poslovanje i zato se danas muče.

Predlažem da se ovaj zakon stavi u proceduru i da se na neki način pomogne njima, za razliku od stranih firmi, kojima...

PRESEDNİK: Hvala.

Stavljam predlog na glasanje.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 17, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Miroslav Aleksić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama Zakona o podsticajima u poljoprivredi i ruralnom razvoju.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem.

Još jedna za mene lično jako važna tema, jako važan zakon jeste zakon o izmenama i dopunama Zakona o podsticajima u poljoprivredi i ruralnom razvoju.

Dakle, evo, već od 2012. godine slušamo najave o tome kako će se poljoprivrednicima u Srbiji pomoći, kako će se izdvajati značajnija sredstva. Naravno, od svega toga ništa se nije dogodilo. To su laži koje slušamo od vladajuće garniture pred svake izbore, u svakoj kampanji.

Srpska napredna stranka je 2012. godine objavila svoju belu knjigu u kojoj stoji – poljoprivreda kao industrijska grana je strateška delatnost, kojoj se pridaje poseban značaj i tretman. Građani u Srbiji moraju jesti zdravu hranu. Ekonomsko i političko opredeljenje je da poljoprivreda treba da bude strateška privredna grana. Agrarni budžet će se značajno povećati i njegova visina treba da iznosi minimalno 5% ukupnog budžeta u 2012. godini, sa minimalnim povećanjem od 1% u svakoj narednoj godini.

Danas smo u 2017. godini. Dakle, agrarni budžet bi trebalo da bude negde oko 10%, a on je danas ispod 5%. Kršite i Zakon o budžetskom sistemu. Toliko o tome šta obećavate građanima i šta obećavate poljoprivrednicima. Sve su to bila obećanja i laži, sa kojima se nastavlja i dalje.

Mi predlažemo u ovom zakonu da se podignu podsticaji za poljoprivrednu proizvodnju, iz nekoliko razloga. Prvi je to što su mala poljoprivredna porodična gazdinstva danas najveći poslodavac u Srbiji. U

638.000 poljoprivrednih gazdinstava danas direktno ili indirektno radi preko milion i po građana Srbije.

Ne postoji nijedan veći poslodavac od malih poljoprivrednih porodičnih gazdinstava u Srbiji, a njima najmanje pažnje pridajete. To se vidi i po neispunjenim obećanjima i lažima koje ste im davali i po tome koliko su zastupljeni u budžetu.

Daleko su manje zastupljeni poljoprivredni proizvođači u budžetu Republike Srbije nego što je bilo koja strana kompanija, kojoj dajemo milione i hiljade evra po jednom zaposlenom radniku ne shvatajući da time idemo korak dalje ka stvaranju robovlasničkog društva, jer želimo da naši ljudi rade za dvadesetak hiljada dinara. Premijer se hvali kako su plate u Srbiji manje nego u okruženju i da će investitori dolaziti ovde. Nije cilj da ljudi ovde rade džabe i da nose pelene, nego da rade dostojanstvene poslove i mogu od toga normalno da žive, a ne da traže svoju sreću u drugim zemljama, van Srbije.

Poljoprivreda ima veliki potencijal, ali biste u nju morali da uložite ukoliko želite da taj potencijal iskoristite. U protivnom, ostaće samo još jedan neiskorišćen resurs Republike Srbije, još jedna propuštena šansa, a naši poljoprivrednici sve teže i teže sastavljaju kraj s krajem, zbog toga što njima niko ne posvećuje pažnju.

PREDSEDNIK: Stavljam predlog na glasanje.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 22, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Zoran Živković predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopunama Zakona o visokom obrazovanju. Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala lepo.

Dobar dan, posle dužeg vremena. Ne mogu da odolim da vas ne pitam – kako ste danas? To interesuje naše građane.

Ovaj zakon se nudi poslanicima većine jako dugo, već dva saziva, i zasada nije naišao na pozitivan odgovor. Objašnjenje je vrlo jednostavno: donošenje ovakvog zakona pogodilo bi mnoge ljude aktuelnog režima, pa verovatno i neke prisutne, i zato mene ne čudi takav odnos. Ali ja ću ponavljati ovaj predlog zakona; očigledno je on našao utemeljenje kod građana u Srbiji.

Recimo, ova šačica od nekoliko desetina hiljada ljudi koja protestuje svakog dana, pored ostalog, zahteva da ne može da se desi da lažne diplome budu u rukama ljudi koji vode državu. Doskorašnji predsednik, aktuelni ministar policije, poznati mahač tuđim fotografijama, neki šefovi poslaničkih grupa, recimo direktor Kancelarije za Kosovo, gradonačelnik Beograda i mnogi drugi ušli bi u kriminalnu fazu kada bi bio donet ovaj zakon. I sada su oni vršioi krivičnog dela, ali uspavano pravosuđe se ne bavi time.

Šta je ideja? Ideja je da se uvede nešto što se zove, nemojte da se plašite, akademska čestitost. Pozivam sve koji razumeju šta znače ove dve reči da se ne plaše. To postoji svuda u svetu, pa može i kod nas.

Druga stvar je da se akademska čestitost zasniva na samostalnoj izradi pisanih radova, kao i na striktnom poštovanju tuđih autorskih prava. Da ponovim, poštovanju tuđih prava, u ovom slučaju autorskih.

Bilo bi jako blagotvorno za Srbiju da dobijemo ovakav zakon. Onda bi mladi ljudi upisivali fakultete s idejom da će nakon toga da dobiju posao, a ne bi se upisivali u nazadne stranke da bi dobili posao. To bi sprečilo odliv kadrova, mladih ljudi, koji, ako nisu na protestima, onda su na graničnim prelazima. To bi dovelo do toga da u Srbiji imamo ljude koji znaju šta se dešava oko njih, zato što imaju opšte obrazovanje ali i specijalističko obrazovanje za neku oblast, i ne bi bilo potrebe za ekstravagantnim rešenjima – da roštiljdžije vode EPS, da tetke, ujne, sestre, sestrići nekih važnih političara u Srbiji vode javna preduzeća. To bi bila prošlost i mi bismo bili država u kojoj bi u javnom sektoru – i privatnom, naravno, ali to je druga priča – bilo dosta ljudi koji bi bili sposobni da vrše svoj posao.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 15, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Zoran Živković predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o planiranju i uređenju prostora i naselja.

Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Naravno naselja, ne nasilja.

Ovo je isto stari predlog izmene zakona. Star je jedno dve godine. To je jedan „apdejtovani“, osavremenjeni tekst zakona donet 2003. godine, koji je na pravi način rešavao ovu oblast ali, nažalost, već sledeća vlada 2004. godine i tadašnji ministar za kapitalnu izgradnju ili tako nešto prekršio je na svom objektu, ličnom, taj zakon, tako da je praktično ostao neprimenjen do dana današnjeg, a onda je raznim izmenama doveden do toga da je i dalje gradnja u Srbiji na ivici zakonitosti, u mnogim slučajevima potpuno nezakonita.

Najveći primer nezakonite gradnje u Srbiji je nešto što se zove „Beograd na vodi“ – ovo što je trebalo da bude završeno, koliko se sećam, te kule, po obećanju nekoga ko je tada bio premijer a danas još uvek nije predsednik, do kraja 2016. godine, pa se to nije desilo. Nadam se da ova kiša koja danas pada neće da odloži završetak, da to bude razlog za odlaganje završetka do kraja 2020. godine.

Ovo je bio jedan jako dobar zakon, koji je na celovit način i oblast planiranja i oblast izgradnje doveo do nivoa koji je Srbiju tada stavljao u red evropskih zemalja. Tada je početak gradnje bez dozvole za gradnju koja je

posledica nekih drugih dokumenata bilo krivično delo. To znači da bi, kada ode predsednik Vlade sa nekim svojim prijateljem iz nama dalekih ali prijateljskih zemalja pa zabode ašov pred TV kamerama da bi bacio tamo neku vremensku kapsulu u koju je pre toga spakovao Srbiju, odmah došla policija da ga hapsi, zato što ne sme da zabode ni ašov ako nema dozvolu za početak gradnje, što se ovde dešavalo puno puta.

Čuje se priča da je po Beogradu puno kranova, da nikad nije bila ovolika gradnja i ja ću morati da posetim oftalmologa, pošto ne vidim taj veliki broj kranova, ili oni koji ih vide da posete nekog drugog specijalistu, recimo da odu kod ministarke bez portfelja u srpskoj vladi. Recimo, može odmah da ode građevinska inspekcija i pogleda objekat u Nebojšinoj 10, koji se gradi pod zaštitom aktuelne vlasti Vračara, Beograda, Srbije, gde postoji nelegalna dozvola za javnu garažu, a počela je i izgradnja objekta P+4+Pk. To je samo jedan od primera, ja ga gledam svaki dan, pa mi je zato interesantan, ali ima desetina i desetina hiljada takvih primera. Ovaj zakon bi rešio sve te probleme.

PREDSEDNIK: Hvala.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 11, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Zoran Živković predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog rezolucije Narodne skupštine o priznanju i osudi genocida nad Jermenima počinjenog u Osmanskom carstvu u periodu od 1915. do 1922. godine.

Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: I ovo je jedan od predloga zakona za koje... Za ove prethodne razumem zašto se ne prihvataju, zato što bi bili na štetu skupštinske većine i političke većine trenutno u Srbiji, ali, recimo, ne razumem šta je problem sa zakonom, u stvari sa rezolucijom koja bi osudila, i pre toga priznala, genocid nad Jermenima počinjen u Osmanskom carstvu u periodu od 1915. do 1922. godine.

Već sam nekoliko puta pominjao koje su sve države donele slična akta, pre svega rezolucije. Tu su države i sa leve i sa desne strane, i sa istoka i sa zapada – i Ruska Federacija, i Grčka, i Belgija, i Francuska, i Kanada, i Kipar, i Italija, i Švajcarska, Argentina, Urugvaj, Švedska, Liban, neke države u okviru SAD, kao što je, recimo, Kalifornija. I to bi bilo istorijsko priznanje nečega što se apsolutno desilo.

To, naravno, nema nikakve veze, ili se bar nadam da nema nikakve veze sa aktuelnim turskim vlastima i dešavanjima u toj državi, a to bi bilo pojačavanje temelja Srba da traže isto to od drugih u svetu, pošto je srpski narod zajedno sa drugim građanima Srbije bio žrtva različitih pogroma, genocida u našoj bližoj i daljoj istoriji. Podržavam sve akte, sve pokušaje da se i to verifikuje i da se napravi spomenik NATO žrtvama, žrtvama NATO bombardovanja.

Ima jedan dobar primer u Nišu – 2000. godine ili još 1999. godine napravljena je kapela Nišlijama koji su bili žrtve ratova devedesetih, pa i NATO bombardovanja. To bi bilo jako dobro i na nivou Srbije i to bi bilo bolje rešenje nego zid plača koji stoji ispred, koji estetski teško da može na pravi način da prikaže žrtve koje su naslikane na njemu. Ti ljudi zaslužuju mnogo bolje rešenje nego što je to platno sa slabom štampom, koje je žrtva i nekih ljudi koji možda to žele da pocepaju, ali pre svega žrtva vremenskih nepogoda.

Mislim da to nije dobro za Srbiju, da se na takav bizaran, jeftin, besmislen način sećamo svojih žrtava. Za to postoje mnogo bolji načini. Srbi i ostali građani Srbije su mnogo puta bili žrtve i znamo jako dobro kako se na pravi način odaje pošta svim tim žrtvama.

Znači, za početak, braći Jermenima da se prizna i oda počast.

PRESEDIK: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 13, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Zoran Živković predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmeni Zakona o finansiranju političkih aktivnosti.

Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Predlagao sam ovaj zakon na vreme, negde krajem jeseni prošle godine, kada je bilo uslova da zaštitimo Srbiju još jednom, poreske obveznike, znači građane Srbije – od velikih, besmislenih troškova za političke kampanje. Nažalost, izbori koji su iza nas dokazuju da su to bačene pare. Imali smo desetine miliona evra ili nekoliko milijardi dinara bačenih za besmislene, estetski neprihvatljive, politički gadne i odvratne reklame koje su trošile novac poreskih obveznika Srbije i građana Srbije.

Kandidat koga sam ja podržavao, i Nova stranka, na ovim izborima, Saša Janković, nije učestvovao u tom trošenju para i nije bilo ni jedne jedine reklame na elektronskim medijima tog kandidata, a uspeh koji je ostvaren je značajan. To se zove relativna pobeda i, da nije bilo evidentne krađe na tim izborima, da nije bilo krađe u predizbornom, izbornom i postizbornom postupku, došlo bi do drugog kruga, a onda bi se videlo da tu postoji jedna referendumska atmosfera koja svoje posledice ima danas i na ulicama Beograda, Novog Sada, Niša i drugih gradova u Srbiji, i onda bi rezultati bili neizvesniji nego što su sada.

I dan-danas su neizvesni, jer je pitanje da li će Izborna komisija da prihvati nezakonit izborni postupak vezano i za odluku Ustavnog suda i za peglane listiće rezede boje i za mnogo druge stvari koje smo videli u ovom cirkusu od izbora iza nas.

Dakle, ono što možemo da sprečimo sigurno jeste to da se bacaju pare za glupe reklame. Neki ljudi te pare direktno iz džepa građana stavljaju u svoj džep, a javni elektronski mediji mogu kroz promotivne emisije, kroz duel emisije, kroz emisije gde bi kukavica od kandidata koji se sada hvali da je postao

predsednik pre roka seo sa nekim kandidatom, bilo kojim, makar i sa nekim svojim, makar i sa nekim koji je na ivici da padne u nesvest ili da pojede sendvič i da bar sa njim razmeni neku reč.

Međutim, očigledno je mnogo bolje da se opljačkaju pare od penzionera i ljudi iz javnog sektora i da se te pare stave u džep ili, što bi narod rekao, na neko drugo mesto blizu džepa, a da se prema građanima Srbije podiže prezir.

Siguran sam da vi nećete glasati za ovaj zakon, jer se plašite.

PREDSEDNIK: Sada ćemo videti ko će uopšte da glasa.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 12, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Narodni poslanik Zoran Živković predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopuni Zakona o izboru narodnih poslanika.

Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala na obaveštenju o rezultatima glasanja za prethodni predlog zakona, ali već sam pretpostavio da će tako biti i rekao sam zašto – nedostatak kuraži je jedna stvar sa kojom morate da živite.

Predlog zakona o dopuni Zakona o izboru narodnih poslanika je nastavak, odnosno zakon koji ima isti cilj kao i zakon koji je malopre bio na dnevnom redu, o finansiranju političkih aktivnosti, gde piše da je zabranjeno iznajmljivanje termina u svim elektronskim medijima koji emituju na teritoriji Republike Srbije podnosiocima izbornih lista za prenošenje predizbornih skupova, političkih poruka i reklama.

Pošto i ovaj zakon reguliše oblast finansiranja rada političkih stranaka na svoj način, bilo je neophodno da, pored zakona o finansiranju političkih aktivnosti, predložim i zakon koji se tiče izbora narodnih poslanika.

Naravno, taj zakon o izboru narodnih poslanika se primenjuje i na izbor predsednika, tako da obuhvata i tu oblast i opet bi na isti način bilo sprečeno trošenje velikih narodnih para.

Da vam dam samo nekoliko primera. Oko 20 i nešto miliona evra je potrošeno na kampanje u ovom izbornom ciklusu, 90 i nešto posto je potrošila vladajuća stranka, da kažemo 15 miliona, da bude lakše za računanje, mada je više. Za 15 miliona evra može da se kupi celokupna medicinska oprema za Univerzitetski klinički centar u Nišu, koji je sazidan i stoji prazan kao što je i Urgentni centar, koji su neki slični zidali pre 20 godina, stajao 20 godina prazan.

Sa tim parama mogu da se reše svi javni toaleti u Srbiji, kako je obećao aktuelni kandidat za predsednika Srbije da će lično da ode, vidi, pipne, pomiriše i reši, pa se ni to nije desilo. Sa petnaestak miliona evra možete, najzad, da okrečite Knez Mihailovu i sredite fasade, pardon Ulicu kralja Milana, a ne one

gaće, koje su bile okačene samo dok su bili izbori, da ih oduva vetar i da vidimo da su fasade oprane time što je padala kiša a ne nekim velikim radom.

Sa 15 miliona evra zdrav i normalan čovek može da uradi puno, a bolesnik može da uradi puno toga što je zlo.

PRESEDNİK: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Da li mogu da vas pitam kako ste vi danas?

(Zoran Živković: Ne čujem vas. Mene pitate?)

Da, ja vas pitam kako ste vi danas, da li vam je dobro.

Zaključujem glasanje. Sada je vaš predlog dobio – pet glasova. Ja mislim da vas opozicija bojkotuje, poštovani poslanice, a ne oni kojima se obraćate. Protiv – niko, uzdržanih – nema.

Nije prošao vaš predlog.

Poslanik Zoran Živković predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopuni Zakona o izboru narodnih poslanika, još jednom.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Ovaj zakon se tiče ...

Da li ste vi sigurni da je to na redu sada?

Dobro.

Prvo da vam odgovorim: dobro sam, što i vama želim.

Sada idu tri zakona kojima ja predlažem da se pre kandidovanja za javne funkcije, bilo da je u pitanju kandidatura za predsednika države, za narodnog poslanika ili za člana Vlade, utvrdi zakonska obaveza da se izvrši pregled kandidata. Da ti kandidati prođu kroz minimalni pregled koji je potreban za bilo kog drugog građanina Srbije koji želi da se zaposli u javnom sektoru. I ne samo u javnom sektoru, ali pošto predsednik države, mi poslanici, članovi Vlade, ulazimo u javni sektor, bilo bi potpuno logično, ako je potrebno za kafe-kuvaricu, čistačicu, administrativnog radnika, čuvara ili bilo koga, ako za sve njih mora da postoji lekarski pregled, da imamo pregled i za nas.

Recimo, da imamo tako nešto, ne bi se desilo da imamo bolesnu situaciju u kojoj najvažniji narodni poslanik, koji je igrom slučaja izabran za predsednika Parlamenta u nekoj državi, u nekom vremenu, recimo u Srbiji danas, kaže da je prekid rada Parlamenta borba za očuvanje bezbednosti u državi i borba za očuvanje integriteta Parlamenta.

To je bolesno. To nije zla politička namera, to apsolutno, znam ja puno o zlim političkim namerama, znam vas jako dugo, nego ovo nije normalno i neko kome se tako nešto mota po glavi, gospodine Krasiću, i ko želi tako nešto da uvede kao praksu u ovaj najviši dom srpske demokratije, u hram demokratije, kao što volimo da kažemo, onda tu očigledno nije samo to političko nesnalaženje ili zla politička namera, nego je tu bolest. Ne znam koja, nisam ja nadležan za to. Ja samo želim da svaki kandidat za narodnog poslanika, ne kada bude izabran, već kad se kandiduje, ode kod lekara. To je Zavod za zaštitu zdravlja građana ili, ne znam, gde ima više specijalnosti.

Kao kada dobijate dozvolu za oružje ili kao kada dobijate dozvolu za upravljanje motornim vozilom ili neke takve stvari. Da se dokaže potpisima jedne relevantne institucije i stručnjaka koji tamo rade za male pare ili ih terate da pobegnu iz zemlje da biste stvorili uslove za vaše nepismene političke naslednike, da ti ljudi dobiju crno na belo da su zdravi.

PREDESEDNIK: Stavljam na glasanje.

Zaključujem glasanje.

Za ovaj predlog je glasalo – devet poslanika, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Nije prihvaćen ovaj predlog.

Poslanik Zoran Živković predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopuni Zakona o Vladi.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Znači, sada je glasanje za prethodni predlog bilo za 78,6% moj veći uspeh nego na onim prethodnim. To je po metodologiji analitičara koji analiziraju ponovljene izbore na tri biračka mesta u Srbiji i hvale se da su pobedili sa 90 i nešto posto. Tako sam ja pobedio na prethodnom glasanju.

Predlog zakona o Vladi u članu 11, pa ima naslov – Zdravstvena sposobnost, nespojivost i sukob interesa. Pre izbora Vlade, svaki predloženi član Vlade mora Narodnoj skupštini da dostavi lekarsko uverenje o zdravstvenoj sposobnosti za zasnivanje radnog odnosa u državnim organima, kao za kafe-kuvarice.

Član Vlade ne može biti na drugoj javnoj funkciji u državnom organu, organu autonomne pokrajine, opštine, Grada Beograda, grada, niti vršiti delatnost koja je po zakonu nespojiva sa dužnošću člana Vlade, niti stvoriti mogućnost sukoba javnog i privatnog interesa.

Već se plašite.

Član Vlade je dužan da se u svemu povinuje propisima kojima se uređuje sukob interesa pri vršenju javnih funkcija.

I član 2, koji kaže – ovaj zakon stupa na snagu danom objavljivanja u „Službenom glasniku“. Prihvatiću amandmane koji bi tražili da se to pomeri, možda za neki mesec. Da se neki ljudi snađu.

Dakle, to ne bi bilo prvi put. Jedna, verovatno jedina ozbiljna vlada u istoriji Srbije, da ne komplikujem sa vremenima, koju je formirao dr Zoran Đinđić, poslanici su imali pred sobom, kada su birali Vladu, uverenja svih kandidata da su zdravstveno sposobni za obavljanje tih važnih funkcija. Mislim da je to bio dobar običaj; šteta što to nije zaživelo. Šteta što to nije prihvaćeno od sledećih, jer ne bismo došli do ovoga što danas imamo u Vladi – puno ljudi za koje je veliko pitanje da li ispunjavaju uslove koji su neophodni za vršenje odgovorne funkcije kafe-kuvarice u zajedničkim službama Vlade Srbije.

Otvoreno sumnjam u sve članove Vlade, a mogu biti demantovan time što će svi otići na pregled. Pregled podrazumeva i fizičku sposobnost, ali i

psihički aspekt sposobnosti za vršenje javnih funkcija. To su odgovorne funkcije, desi se da mnogi polude, ne samo kod nas, ali mene najviše boli za Srbiju.

PREDSEDNIK: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – osam, protiv i uzdržanih – nema.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Zoran Živković predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopuni Zakona o izboru predsednika Republike.

Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Predlog zakona o dopuni Zakona o izboru predsednika Republike predložio sam negde u novembru prošle godine, upravo sa saznanjem da imamo predsedničke izbore i da na svaki način sprečimo to što nam se desilo. Ali, šta da se radi, niste bili radi da glasate za to i onda ćemo danas ponovo, ko god da bude izabran, a posebno onaj koji se već samoproglasio izabranim, imati na funkciji predsednika države čoveka bez lekarskog uverenja.

Ja mislim da ste svesni težine i ozbiljnosti situacije. I pre toga smo imali predsednika koji nije imao lekarsko uverenje. Njemu su se priviđali žuti ljudi, desetine hiljada milijardi kineskih investicija, kanal Dunav–Vardar, koji ide u dva sliva, i u Egejski i u Crnomorski. Svašta mu se priviđalo, ali neke stvari nije ni video. Recimo...

(Predsednik: Poslaniče, molim vas da govorite o Predlogu zakona. Ja vas ljubazno molim.)

Upravo vam o tome pričam, ako me razumete. Ako me ne razumete, imate službu prevođenja.

(Predsednik: Savršeno vas razumem.)

Dakle, a nije video, taj isti, recimo, jednog bugarskog državljanina koji se zove Cvetan Vasilev – koga cela Evropa juri po Interpolovoj crvenoj poternici, samo ovde se to ne radi. Imali smo i sposobnost prethodnog predsednika za orijentalni ples u nekoj od nama dalekih ali prijateljskih arapskih zemalja.

Zamislite šta će tek sada da se desi kada imamo novoizabranog, zamalo još predsednika koji isto nema lekarsko uverenje! Njemu će se priviđati fabrika čipova negde po Srbiji, rešenje za „Petrohemiju“, MSK i ne znam šta sve drugo. Njemu će se priviđati i da je završen „Beograd na vodi“, da smo mi najpoštovanija država na svetu, da imamo najveći rast BDP-a u celom svetu, da je izgradio više puteva nego Tito, što mislim da nije fer ni prema prisutnom unuku...

(Predsednik: Poslaniče!)

Zamislite šta mi dobijamo sada, a samo je ovoliko falilo – overena lična karta, ako je dobiju, ovu novu, koja se dobija vrlo brzo, ne duže od četiri godine se čeka na dobijanje nove zdravstvene knjižice. Ode lepo u zajedničke službe, ima na puno mesta, ima i u Palmotićevoj, i lepo prođe zdravstveni pregled, kaže – ja sam čovek zdrav, evo, piše. Ovako, ostaje velika sumnja. Još je najgore što on svakog trenutka, i redovno i vanredno, na konferencijama i u

izjavama za medije daje potvrde da je osnovana moja sumnja da se tu ne radi o zdravlju nego o nečem drugom.

PREDSEDNIK: Poslaniče!

Mogu li da stavim na glasanje ovaj predlog?

(Zoran Živković: Pokušajte, ako ste sposobni.)

Ne znam, nisam izvadila lekarsko uverenje.

(Zoran Živković: Pa, trebalo bi.)

Ići ćemo zajedno.

(Zoran Živković: Ne, ja neću ići.)

Ja vas pozivam da idemo zajedno, nepristrasno, kod istog doktora.

Ako treba, i komisija.

Izvolite, ko želi da glasa za ovaj predlog?

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 12, protiv – jedan, uzdržan

– niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Poslanik Zoran Živković predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmeni Zakona o radu.

Ima reč narodni poslanik Zoran Živković. Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Trebalo je da se prođe taj lekarski pregled, očigledno, ali da ipak pričamo o ovoj temi koja je sada važna i koja se tiče zdravlja: da se spreči otpuštanje radnika i radnica koji su u trenutku zapošljavanja došli do saznanja da su bolesni. U boljoj situaciji, sigurno boljoj, da u vreme trudnoće, porodiljskog odsustva, odsustva sa rada radi nege deteta, odsustva sa rada radi posebne nege deteta i odsustva sa rada zbog privremene sprečenosti za rad duže od 30 dana poslodavac ne može zaposlenom da otkáže ugovor o radu.

Povod za to je bio slučaj jedne radnice iz neke niške firme, koja je čudo tehnološko i veliki uspeh u otvaranju novih radnih mesta za velike pare sa smešnim platama, neću da kažem koja je firma da je ne bih besplatno reklamirao, ali tamo je otpuštena radnica koja je bila na bolovanju. To je samo jedan primer koji je došao do javnosti. Imate još puno takvih primera, masu takvih primera.

Nakon toga, nekom intervencijom, pritiskom, ona je vraćena na posao. Nisam siguran da je i dan-danas na tom poslu jer su prošli izbori, ali generalno mislim da bi čak i ljudi koji su u Parlament ušli bez lekarskog uverenja, i bez političkog uverenja i bez bilo čega što ima bilo kakve veze, morali da glasaju da se bar stavi na dnevni red predlog zakona koji, ponavljam još jednom, kaže – u Zakonu o radu“, „Službeni glasnik“ taj i taj, u članu 187. stav 1. menja se i glasi: „Za vreme trudnoće, porodiljskog odsustva, odsustva sa rada radi nege deteta, odsustva sa rada radi posebne nege deteta, odsustva sa rada zbog privremene sprečenosti za rad duže od 30 dana poslodavac ne može zaposlenom da otkáže ugovor o radu“.

Da čujem jedan argument protiv ovog predloga. Samo jedan. Čutanje vas ne opravdava. Pozivam svakog ko je sposoban da da odgovor na ovo moje pitanje da nakon uspešnog glasanja dobijem odgovor. Ako glasate za ovaj

predlog, ja sam spreman da vam se izvinim zbog sumnje koju sam izneo, ali bojim se da me nećete prijatno iznenaditi.

PREDSIEDNIK: Zahvaljujem.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 13, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila predlog.

Narodni poslanik Marijan Rističević predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o poljoprivrednom zemljištu.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, samo da sačekam kva-kva, da izađe pačurlija ta.

Prvo želim da čestitam predsedniku Vlade na ubedljivoj i veličanstvenoj pobedi na predsedničkim izborima. Budući da je ona ostvarena po starim pravilima, pravilima koje je ustanovila DS, budući da je ostvarena tako što su opozicioni predstavnici u 80% slučajeva u biračkim odborima brojali te glasove, budući da na RTS-u vladajuća koalicija nema nijednog urednika, tim pre je ova pobjeda na predsedničkim izborima veća. Čestitam i onima koji su svojim glasom doprineli izboru i sprečili da bude izvršena destabilizacija zemlje, koja je po meni još uvek u toku.

Ja sam predložio zakon o izmenama i dopunama Zakona o poljoprivrednom zemljištu pre svega da upozorim javnost, jer je ovde jedan poljoprivrednik u pokušaju, jedan student koji je nedavno iz svog stana izašao na demonstracije u Novom Sadu, Goran Ješić. Nadam se da u Beču neće dići neke slične demonstracije, jer gde god on ima stan, ima nekih demonstracija. Poznati piroman koji je pozvao na paljenje Narodne skupštine. Oni žele da podvale građanima da navodno mi prodajemo strancima zemlju. To je netačno. Zakonom o poljoprivrednom zemljištu predviđeno je da poljoprivredno zemljište u državnoj svojini mogu da kupuju samo domaća fizička lica koja imaju prebivalište pet godina, državljanstvo pet godina i koja imaju poljoprivredno gazdinstvo pet godina i ne mogu da ga otuđe 20 godina, niti na njega da daju hipoteku.

Ovim mojim predlogom mi želimo da sprečimo ono što su oni potpisali 2007. ili 2008. godine, da stranci mogu da kupuju nekretnine. Mi želimo, ja i neke moje kolege, da dopunom ovog zakona i privatno poljoprivredno zemljište ne može da bude predmet prodaje strancima.

Ja sam očekivao da nam moj kolega poljoprivrednik, s obzirom na to da su veoma teški uslovi, teška klima, minusi, sneg, objasni koji je uticaj na useve, na zasade, sa posebnim osvrtom na vinograde, ali on očigledno ima prečeg posla.

On priča o akademskoj čestitosti, a večernju školu je završio u Bitolju. Dva puta je išao: jednom da naruči, drugi put da preuzme. On priča o

pregledu i dijagnozama, čovek koji je zahvaljujući dijagnozi izbegao služenje vojnog roka. On priča o protestima. Ja predlažem da se on više ne krije i da proteste vodi lično. On, dame i gospodo, može najviše da popije.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Stavljam na glasanje Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o poljoprivrednom zemljištu.

Zaključujem glasanje.

Za je glasalo – devet, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da nije prihvaćen ovaj predlog.

Molim vas da utvrdimo kvorum pre prelaska na glasanje.

(Radoslav Milojević: Ne radi vam sistem.)

Ne radi vam sistem? Znam ja da vama ne radi ništa.

(Radoslav Milojević: Ne možemo da glasamo.)

Glasajte ako hoćete, sad je kvorum. Kad bude glasanje, glasaćete, vi prijavite jeste li tu ili niste tu. A niste tu? Evo, sad ste tu.

Prisutno je 136 narodnih poslanika.

Narodni poslanik Aleksandar Martinović, na osnovu člana 92. stav 2, člana 157. stav 2. i člana 170. Poslovnika, predložio je da se obavi zajednički načelni i jedinstveni pretres o:

– Predlogu zakona o potvrđivanju Konvencije o Evropskom šumarskom institutu,

– Predlogu zakona o potvrđivanju Protokola o eliminaciji nezakonite trgovine duvanskim proizvodima,

– Predlogu zakona o potvrđivanju Doha amandmana na Kjoto protokol uz Okvirnu konvenciju Ujedinjenih nacija o promeni klime,

– Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma o učešću u Srednjoevropskom programu univerzitetske razmene (*CEEPUS III*),

– Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i ostalih članica Inicijative za reformu obrazovanja u Jugoistočnoj Evropi o sedištu Sekretarijata Inicijative za reformu obrazovanja u Jugoistočnoj Evropi,

– Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Poljske o saradnji u borbi protiv organizovanog i drugih vidova kriminala,

– Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Savezne Republike Nemačke o saradnji u oblasti bezbednosti,

– Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Bugarske o izmeni Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Bugarske o policijskoj saradnji,

– Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Češke o saradnji u oblasti kulture, obrazovanja, nauke, omladine i sporta,

– Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Mađarske o plovidbi rekom Tisom,

– Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Države Katar o uzajamnom podsticanju i zaštiti ulaganja i

– Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma između Republike Srbije i Rumunije o socijalnoj sigurnosti.

Da li narodni poslanik Aleksandar Martinović želi reč? (Ne.)

Hvala vam.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za je glasalo – 135, protiv – četiri, uzdržanih – nema.

Konstatujem da je Narodna skupština prihvatila predlog.

Pošto smo se izjasnili o predlozima, stavljam na glasanje predlog dnevnog reda u celini.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za je glasalo – 132, protiv – dva, uzdržanih – nema.

Konstatujem da je Narodna skupština utvrdila dnevni red Prve sednice Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2017. godini, u celini.

Molim službu da pripremi prečišćeni tekst dnevnog reda.

Dnevni red:

1. Predlog zakona o potvrđivanju Konvencije o Evropskom šumarskom institutu, koji je podnela Vlada (broj 322-217/17 od 1. februara 2017. godine),

2. Predlog zakona o potvrđivanju Protokola o eliminaciji nezakonite trgovine duvanskim proizvodima, koji je podnela Vlada (broj 011-165/17 od 25. januara 2017. godine),

3. Predlog zakona o potvrđivanju Doha amandmana na Kjoto protokol uz Okvirnu konvenciju Ujedinjenih nacija o promeni klime, koji je podnela Vlada (broj 011-3261/16 od 9. decembra 2016. godine),

4. Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma o učešću u Srednjoevropskom programu univerzitetske razmene (*CEEPUS III*), koji je podnela Vlada (broj 011-3064/16 od 30. novembra 2016. godine),

5. Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i ostalih članica Inicijative za reformu obrazovanja u Jugoistočnoj Evropi o sedištu Sekretarijata Inicijative za reformu obrazovanja u Jugoistočnoj Evropi, koji je podnela Vlada (broj 011-2266/16 od 30. septembra 2016. godine),

6. Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Poljske o saradnji u borbi protiv

organizovanog i drugih vidova kriminala, koji je podnela Vlada (broj 011-2932/16 od 18. novembra 2016. godine),

7. Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Savezne Republike Nemačke o saradnji u oblasti bezbednosti, koji je podnela Vlada (broj 011-2846/16 od 14. novembra 2016. godine),

8. Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Bugarske o izmeni Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Bugarske o policijskoj saradnji, koji je podnela Vlada (broj 011-2327/16 od 4. oktobra 2016. godine),

9. Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Češke o saradnji u oblasti kulture, obrazovanja, nauke, omladine i sporta, koji je podnela Vlada (broj 6-164/17 od 25. januara 2017. godine),

10. Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Mađarske o plovidbi rekom Tisom, koji je podnela Vlada (broj 011-107/17 od 16. januara 2017. godine),

11. Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Države Katar o uzajamnom podsticanju i zaštiti ulaganja, koji je podnela Vlada (broj 011-3670/16 od 30. decembra 2016. godine),

12. Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Republike Srbije i Rumunije o socijalnoj sigurnosti, koji je podnela Vlada (broj 011-3661/16 od 30. decembra 2016. godine),

13. Predlog odluke o izmenama Odluke o izboru članova i zamenika članova odbora Narodne skupštine Republike Srbije, koji je podnela Poslanička grupa Dosta je bilo (broj 02-469/17 od 24. februara 2017. godine),

14. Predlog odluke o izmeni Odluke o utvrđivanju sastava stalnih delegacija Narodne skupštine Republike Srbije u međunarodnim parlamentarnim institucijama, koji je podnela Maja Gojković, predsednica Narodne skupštine (broj 02-479/17 od 27. februara 2017. godine),

15. Predlog odluke o izmenama Odluke o izboru članova i zamenika članova odbora Narodne skupštine Republike Srbije, koji je podnela Poslanička grupa LDP – LSV – SDA Sandžaka (broj 02-495/17 od 27. februara 2017. godine),

16. Predlog odluke o prestanku funkcije Zaštitnika građana, koji je podneo Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo Narodne skupštine (broj 118-501/17 od 28. februara 2017. godine).

Sada je 13.00 časova; određujem pauzu do 14.00 časova.

(Posle pauze – 14.15)

PREDSEDNIK: Prelazimo na tačke 1–12. dnevnog reda

– **PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O EVROPSKOM ŠUMARSKOM INSTITUTU,**

- PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU PROTOKOLA O ELIMINACIJI NEZAKONITE TRGOVINE DUVANSKIM PROIZVODIMA,
- PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU DOHA AMANDMANA NA KJOTO PROTOKOL UZ OKVIRNU KONVENCIJU UJEDINJENIH NACIJA O PROMENI KLIME,
- PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA O UČEŠĆU U SREDNJOEVROPSKOM PROGRAMU UNIVERZITETSKE RAZMENE (*CEEPUS III*),
- PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I OSTALIH ČLANICA INICIJATIVE ZA REFORMU OBRAZOVANJA U JUGOISTOČNOJ EVROPI O SEDIŠTU SEKRETARIJATA INICIJATIVE ZA REFORMU OBRAZOVANJA U JUGOISTOČNOJ EVROPI,
- PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE POLJSKE O SARADNJI U BORBI PROTIV ORGANIZOVANOG I DRUGIH VIDOVA KRIMINALA,
- PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE SAVEZNE REPUBLIKE NEMAČKE O SARADNJI U OBLASTI BEZBEDNOSTI,
- PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE BUGARSKE O IZMENI SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE BUGARSKE O POLICIJSKOJ SARADNJI,
- PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE ČEŠKE O SARADNJI U OBLASTI KULTURE, OBRAZOVANJA, NAUKE, OMLADINE I SPORTA,
- PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE MAĐARSKE O PLOVIDBI REKOM TISOM,
- PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE DRŽAVE KATAR O UZAJAMNOM PODSTICANJU I ZAŠTITI ULAGANJA
- PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I RUMUNIJE O SOCIJALNOJ SIGURNOSTI (zajednički načelni i jedinstveni pretres).

Poštovani poslanici, saglasno članu 90. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da će današnjoj sednici prisustvovati ministri Ivica Dačić, dr Nebojša Stefanović, prof. dr Zorana Mihajlović, dr Rasim Ljajić, Branislav Nedimović, Mladen Šarčević, dr Zlatibor Lončar i Aleksandar Vulin; državni sekretari dr Stana Božović, Miodrag Poledica i Stevan Nikčević; doc. dr Zoran Mihailović, prof. dr Vesna Mandić, prof. dr Viktor Nedović, Veljko

Kovačević, vršilac dužnosti pomoćnika ministra građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture, Zoran Milošević, vršilac dužnosti pomoćnika ministra za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja, Milorad Todorović, vršilac dužnosti sekretara Ministarstva unutrašnjih poslova, Saša Stamatović, direktor Uprave za šume u Ministarstvu poljoprivrede i zaštite životne sredine, Dragana Vujić, načelnik odeljenja u Ministarstvu spoljnih poslova, Jasmina Roskić, načelnik odeljenja Ministarstva trgovine, turizma i telekomunikacija, Danijela Božanić, šef Odseka u Ministarstvu poljoprivrede i zaštite životne sredine, Nevena Šović, samostalni savetnik u Ministarstvu zdravlja, Jelena Drenjanin, samostalni savetnik u Ministarstvu trgovine, turizma i telekomunikacija, Mersiha Omeragić, savetnik u Ministarstvu zdravlja i Ivana Kovačević, savetnik u Ministarstvu prosvete, nauke i tehnološkog razvoja.

Molim poslaničke grupe, ukoliko to već nisu učinile, da odmah podnesu prijave za reč sa redosledom narodnih poslanika.

Saglasno članu 170. stav 1, a shodno članu 157. stav 2. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram zajednički načelni i jedinstveni pretres o: Predlogu zakona o potvrđivanju Konvencije o Evropskom šumarskom institutu, Predlogu zakona o potvrđivanju Protokola o eliminaciji nezakonite trgovine duvanskim proizvodima, Predlogu zakona o potvrđivanju Doha amandmana na Kjoto protokol uz Okvirnu konvenciju Ujedinjenih nacija o promeni klime, Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma o učešću u Srednjoevropskom programu univerzitetske razmene (*CEEPUS III*), Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i ostalih članica Inicijative za reformu obrazovanja u Jugoistočnoj Evropi o sedištu Sekretarijata Inicijative za reformu obrazovanja u Jugoistočnoj Evropi, Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Poljske o saradnji u borbi protiv organizovanog i drugih vidova kriminala, Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Savezne Republike Nemačke o saradnji u oblasti bezbednosti, Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Bugarske o izmeni Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Bugarske o policijskoj saradnji, Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Češke o saradnji u oblasti kulture, obrazovanja, nauke, omladine i sporta, Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Mađarske o plovidbi rekom Tisom, Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Države Katar o uzajamnom podsticanju i zaštiti ulaganja i Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma između Republike Srbije i Rumunije o socijalnoj sigurnosti.

Da li predstavnici predlagača žele reč? (Da.)

Reč ima ministar Branislav Nedimović. Izvolite.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Poštovane kolege poslanici, poštovana predsedavajuća, želeo bih da kažem samo nekoliko stvari, vezano za

dva akta koja se nalaze pred vama. Jedan je Predlog zakona o potvrđivanju Konvencije o Evropskom šumarskom institutu i drugi je Predlog zakona o potvrđivanju Doha amandmana na Kjoto protokol uz Okvirnu konvenciju UN o promeni klime.

Prvi predlog zakona koji se nalazi pred nama jeste posledica sporazuma koji je potpisala državna zajednica Srbije i Crne Gore još 2003. godine i koji nije dosad ratifikovan u Parlamentu.

Evropski šumarski institut je jedna institucija naučnog karaktera, koja ima za cilj da sve njene članice na isti način šire vrednosti u pogledu pošumljavanja prostora, razvoja posebnih sorti i svega onoga što podstiče ovu oblast.

Dosad je otprilike 25 zemalja ratifikovalo Konvenciju EFI. Na osnovu ove konvencije naša država postaje član. Pored toga, instituti koji su specijalizovani, imaju specijalizovan karakter u sektoru šuma, imaju pravo da postanu članovi Evropskog šumarskog instituta.

U pogledu pošumljavanja prostora imamo velikih problema, kako u pogledu šuma koje se nalaze uz saobraćajnice, šuma koje se nalaze uz reke, kanalske tokove, ali isto tako i u pogledu zanačavanja prostora koji se nalazi na šumskom zemljištu. Jako je važno da prihvatamo sva savremena iskustva. To je osnovni cilj ove konvencije: da najsavremenije tekovine implementiramo na naše prostore.

Što se tiče ovog drugog predloga, Predloga zakona o potvrđivanju Doha amandmana na Kjoto protokol uz Okvirnu konvenciju UN o promeni klime, ova Okvirna konvencija je važila do 31. decembra 2012. godine. Sa Doha amandmanima na Kjoto protokol, koji je usvojen 8. decembra 2012. godine, uveden je prelazni period od 2013. do 2020. godine u okviru kog će se smanjivati emisija štetnih gasova koji imaju efekat staklene bašte, i jako je važno da ove amandmane prihvatimo.

Za ovaj predlog zakona karakteristično je da Srbija nema obavezu, kao neke zemlje EU ili druge zemlje koje prihvataju ove Doha amandmane, da u periodu do 2020. godine smanji štetnu emisiju gasova, ali uključujemo se u čitav ovaj proces i jako je važno da najmanje tri četvrtine zemalja deponuju svoje saglasnosti na ove Doha amandmane.

Ono što će uslediti nakon ovog perioda do 2020. godine jeste tzv. Pariska konvencija. Naša vlada je 1. decembra 2016. godine usvojila Predlog zakona o potvrđivanju Pariske konvencije i mi aktivno ulazimo u ovaj proces smanjenja štetnih gasova iz jednog prostog razloga: to je ono čemu u budućnosti moramo stremiti. Zasada toliko.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima dr Zlatibor Lončar. Izvolite.

ZLATIBOR LONČAR: Poštovana predsednice, poštovani narodni poslanici, ja ću vas ukratko obavestiti o Protokolu o eliminaciji nezakonite trgovine duvanskim proizvodima, koji je prvi protokol proizašao iz Okvirne

konvencije o kontroli duvana SZO koju je naša zemlja ratifikovala 2006. godine i time prihvatila obavezu da uvede mere za smanjenje ponude i tražnje za duvanskim proizvodima u skladu sa odredbama Konvencije i svim protokolima, smernicama i vodičima koji iz nje proističu.

Nezakonita trgovina duvanskim proizvodima je ozbiljna pretnja javnom zdravlju na globalnom nivou, jer doprinosi da se održi ili čak poveća zastupljenost i upotreba duvanskih proizvoda u populaciji, čime se umnožavaju i pojačavaju zdravstvene posledice upotrebe duvana.

Nezakonita trgovina duvanskim proizvodima opstruira poreske mere i mere kontrole cene duvana i uzrokuje značajan gubitak redovnih poreskih prihoda u svim državama, dok s druge strane omogućava ostvarivanje finansijske dobiti ilegalnim trgovcima. Zbog svega toga zahteva delotvorni i sveobuhvatni odgovor kako na nacionalnom, tako i na nivou međunarodne zajednice.

Protokol o eliminaciji nezakonite trgovine duvanskim proizvodima sačinjen je kao poseban međunarodni sporazum kojim se uspostavlja pravila za suzbijanje nezakonite trgovine duvanskim proizvodima na globalnom nivou, i to primarno kroz kontrolu lanca snabdevanja duvanskim proizvodima i jačanje međunarodne saradnje.

Protokol obavezuje zemlje potpisnice na uspostavljanje sistema licenciranja i vođenja evidencija o svim aktivnostima koje se smatraju zakonitim u prometu duvanskih proizvoda, kao i na osnivanje nadležnog organa za izdavanje, obnavljanje i oduzimanje licence. Protokol poziva na intenzivniju međunarodnu saradnju kroz razmenu informacija, uzajamnu pravnu pomoć, zajedničko sprovođenje istraga i gonjenje krivičnih dela, kao i kroz sprovođenje mera koje obezbeđuju izručenje počilaca krivičnih dela.

Protokol takođe obavezuje zemlje potpisnice na uspostavljanje globalnog sistema praćenja porekla i kretanja duvanskog proizvoda kroz lanac snabdevanja, od trenutka proizvodnje do krajnjeg potrošača. Ova mera je Protokolom prepoznata kao suštinska za suzbijanje nezakonite trgovine i trgovine falsifikovanim duvanskim proizvodima, propisana i novom Direktivom EU o duvanskim proizvodima 40/214, koja je stupila na snagu u maju 2016. godine.

Protokol o eliminaciji nezakonite trgovine duvanskim proizvodima stupiće na snagu 90 dana nakon što ga ratifikuje, ili potvrdi, 40 zemalja potpisnica. Trenutno ga je ratifikovalo 25, uključujući i EU kao celinu, dok je u većem broju zemalja ratifikacija u toku.

Zakonom o potvrđivanju Protokola o eliminaciji nezakonite trgovine duvanskim proizvodima potvrđuje se posvećenost Republike Srbije ciljevima Svetske zdravstvene organizacije UN. Zahvaljujem.

PREDEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Zahvaljujem.

Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović. Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Dobar dan. Danas se ispred vas nalazi Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma Vlade Republike Srbije i Vlade Mađarske o plovidbi rekom Tisom. Vrlo važan sporazum. Prethodni sporazum,

po kojem radimo, star je šezdeset godina i po tom sporazumu, koji važi i danas, dok ne budemo izglasali, odnosno ratifikovali sporazum koji smo potpisali, Tisa je otvorena za plovidbu samo za srpske i mađarske brodove, uz plaćanje, naravno, određenih dažbina. Zbog toga direktno imamo uticaj na naš vodni saobraćaj, odnosno na smanjenje uplovljavanja brodova, a samim tim i manje transporta i manje prevezene robe.

Iz tog razloga smo započeli pre godinu i po dana pregovore sa mađarskom vladom. Ti pregovori su doveli do toga da potpišemo ovakav sporazum kojim praktično otvaramo Tisu za sve druge brodove bez plaćanja naknada koje su postojale.

Daću vam nekoliko podataka. U periodu od 2006. godine broj uplovljavanja se, po postojećem sporazumu, smanjivao. Kada govorimo o uplovljavanju u Tisu, recimo, 2006. godine je bilo dvadeset, 2009. godine deset, 2013. godine šest uplovljavanja, 2014. godine pet, a 2015. i 2016. godine nijedno, upravo zbog toga što je to bilo preskupo za sve brodove koji nisu srpski ili mađarski.

Vlada Republike Srbije je sa Vladom Mađarske pregovarala i ovaj sporazum potpisala. Zaista se nadam da ćemo iz jedne kvalitetne rasprave na kraju ovaj sporazum i ratifikovati.

Naš vodni saobraćaj prethodnih deset ili petnaest godina, čini mi se, naročito na rekama, nije nam doneo onoliko prihoda koliko su druge države svoj položaj koristile. Podatak od pre tri godine koji nije za pohvalu jeste da je učešće prevoza robe u vodnom saobraćaju, odnosno uopšte učešće bilo samo 7% u ukupnom obimu prevoza robe u Srbiji. U nekim drugim državama ono iznosi od 15 pa nadalje. Reći ću vam da je za te tri godine, na današnji dan, učešće vodnog saobraćaja u ukupnoj prevezenoj robi 10%. Naš cilj je da do 2020. godine to bude sigurno 15%.

Još jedan podatak je vrlo važan za vodni saobraćaj Srbije, zato što je to grana o kojoj se manje pričalo u odnosu na, recimo, drumski saobraćaj, železnički saobraćaj i vazdušni saobraćaj. U stvari, to je ogroman potencijal, koji treba da koristimo; Vlada Republike Srbije u svim svojim novim strategijama i ekonomskoj politici to zaista i radi.

Dakle, u 2014. godini pet miliona tona robe se prevezlo Dunavom, Savom i Tisom; 2016. godine, dakle samo dve godine nakon toga, ukupno prevezena roba je deset miliona tona. Plan je da 2017. godine to bude 12 miliona tona i da kako oporavljamo luke i lučka područja i ulažemo u infrastrukturu, i naravno smanjujemo, s druge strane, nelegalna pristaništa, tako država Srbija prihoduje i da to bude dobro za razvoj ekonomije.

Nadam se da ćemo na osnovu razmišljanja i rasprave ratifikovati ovaj sporazum i da ćemo u tom smislu i kao država imati ogromne koristi. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Reč ima ministar Aleksandar Vulin.

ALEKSANDAR VULIN: Poštovani potpredsedniče Narodne skupštine, uvaženi narodni poslanici, dame i gospodo, drugarice i drugovi, pred vama se nalazi Predlog sporazuma između Republike Srbije i Rumunije u oblasti socijalne sigurnosti.

Poslednji sporazum koji je zaključen između Rumunije i Republike Srbije bio je davne 1977. godine i regulisao je isključivo oblast zdravstvenog osiguranja. Sada možemo slobodno da kažemo da smo napravili zaista veliki korak i da smo dogovorili sa organima Republike Rumunije da se ovaj sporazum odnosi kako na zdravstveno osiguranje tako i na sve oblasti socijalnog osiguranja, što će reći ostvarivanje prava iz penzionog, invalidskog osiguranja, zdravstvenog osiguranja, zdravstvene zaštite, osiguranja za slučaj povrede na radu i profesionalne bolesti i dodatka za decu.

Ovaj sporazum je uređen u skladu sa standardnim rešenjima i principima, što znači da ima jednak tretman državljana država ugovornica u oblasti socijalnog osiguranja; da se neposredna isplata stečenih davanja korisniku koji je ostvario pravo na davanja vrši u mestu njegovog prebivališta; da se sabira period osiguranja navršenih u obe države ugovornice radi ostvarivanja prava na penziju ili novčanu nadoknadu; da se zdravstvene zaštite za lica koja imaju prebivalište ili boravište na teritoriji druge države ugovornice može koristiti i, naravno, princip osiguranja koji omogućava da teret davanja iz socijalnog osiguranja snosi ona država čiji je osiguranik u pitanju.

Ovo je samo jedan u nizu sporazuma koje smo potpisali. Želim da vas obavestim, a doći ćemo sigurno u ovaj visoki dom da dobijemo podršku i za sledeće ugovore na kojima radimo, oni koji su najbliži su svakako sporazumi sa Ruskom Federacijom, nadamo se sa Grčkom, Kvebekom, a pokrenuli smo inicijativu zaključivanja sporazuma i sa Španijom, Azerbejdžanom, Belorusijom, Kinom, Ujedinjenim Arapskim Emiratom, kao i novih sporazuma sa Italijom, Hrvatskom i Poljskom. Zahvaljujem se.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Nebojša Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Hvala.

Poštovani narodni poslanici, pred vama se danas nalaze tri međunarodna sporazuma iz domena rada Ministarstva unutrašnjih poslova. U suštini, to je novi sporazum o saradnji između Vlade Republike Srbije i Vlade Savezne Republike Nemačke o saradnji u oblasti bezbednosti, koji je potpisan 22. marta 2016. godine, jedna izmena Sporazuma o policijskoj saradnji sa Bugarskom i ratifikacija Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Poljske o saradnji u borbi protiv organizovanog i drugih vidova kriminala.

U našem sporazumu sa Vladom Savezne Republike Nemačke jača se saradnja u oblasti bezbednosti, pogotovo u oblasti efikasnog sprečavanja i suzbijanja krivičnih dela organizovanog i teškog kriminala, terorizma, kriminala

u vezi s opojnim drogama, ilegalne trgovine oružjem, kao i ilegalne migracije i krijumčarenja ljudi preko državne granice.

Potvrđivanjem ovog sporazuma mi suštinski uvodimo u instituciju saradnju koju ostvaruju nadležni organi navedeni u Sporazumu, u kome su bliže definisane sve oblasti i ciljevi naše saradnje, precizirani oblici i organi nadležni za saradnju.

Istovremeno, potvrđivanje ovog sporazuma omogućiće još jaču, intenzivniju saradnju na putu evropskih integracija, odnosno dalju koordinaciju sa Ministarstvom unutrašnjih poslova Savezne Republike Nemačke, pogotovo kada se radi o poglavljima 23 i 24, imajući u vidu koliko je Nemačka uticala na metodologiju postavljanja pregovora vezano za ova dva poglavlja.

Primena ovog sporazuma uticaće na podizanje nivoa bezbednosti građana po ugledu na razvijenije države članice EU, doprineće većem osećaju sigurnosti kod građana zbog smanjenja broja krivičnih dela u oblasti terorizma, organizovanog i teškog kriminala, kao i krivičnih dela u vezi s opojnim drogama.

Hoću da kažem da ministarstva unutrašnjih poslova dve zemlje imaju značajnu saradnju u oblasti suzbijanja organizovanog kriminala. Imali smo nekoliko dobrih zajedničkih aktivnosti, zajednički istražni timovi radili su na više krivičnih dela i razbijanju organizovanih kriminalnih grupa koje su delovale na teritoriji obe države.

Podsetiću samo na septembar 2016. godine, kada je razbijena veća organizovana kriminalna grupa koja je trgovala različitim vrstama opojnih sredstava, što je, naravno, doprinelo značajnom povećanju bezbednosti građana i u Republici Srbiji i u regionu. Zaplenjeno je oko 300 kg kokaina i uhapšeno više lica, među kojima i organizatori ove kriminalne grupe, koji su se nalazili na teritoriji Republike Srbije, pre svega u Zemunu.

Pored ovoga, Nemačka je jedan od najvećih donatora iz EU vezano za rad MUP-a. Mogu da kažem da je ta donacija u periodu od 2008. do 2016. godine iznosila oko 435.000 evra. Tokom 2016. godine realizovana je donacija za MUP u vrednosti od oko 58.000 evra.

Takođe, realizovali smo više zajedničkih aktivnosti koje su uključivale mere podrške u obezbeđivanju zelene granice, u suzbijanju ilegalnih migracija, prepoznavanje falsifikovanih dokumenata, podršku u oblasti obezbeđenja državne granice, borbu protiv krijumčarenja ljudi, što je, naravno, doprinelo stvaranju stabilne klime u obezbeđenju naše državne granice, ali i obezbeđenju da nema incidenata tokom trajanja intenzivnog talasa migracija, dok je kroz našu zemlju prolazilo nekad i po 15.000 ljudi tokom jednog dana.

Što se tiče Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Bugarske o policijskoj saradnji, originalni sporazum potpisan je 20. maja 2010. godine. Međutim, mi smo odlučili da pristupimo izmeni na inicijativu obe strane zato što smo tokom razgovora shvatili da je Sporazum predvideo da policijski službenici koji rade na obezbeđenju državne granice mogu da pređu državnu granicu samo na zvaničnim prelazima. S obzirom na to da su rute patrola

nekada i po 50 km, to bi izazivalo dodatne troškove, manju efikasnost policijskih službenika u suzbijanju ilegalnih migracija i veće probleme na terenu u radu ljudi koji se bave ovim teškim poslom.

Zbog toga predlažemo izmene ovog sporazuma koje predviđaju da policijski službenici obe policije mogu preći državnu granicu Republike Srbije i Republike Bugarske i mimo zvaničnih prelaza, na zelenom pojasu, u zajedničkim patrolama. Dakle, radi se o zajedničkim patrolama, kada mogu efikasnije da se uključe u suzbijanje ilegalnih migracija, jer, kao što znate, ne računajući Bivšu Jugoslovensku Republiku Makedoniju, najveći broj migranata ilegalno prelazi u Republiku Srbiju preko Bugarske.

Što se tiče saradnje, mogu da kažem da je saradnja sa bugarskom policijom izuzetno dobra. Preko hiljadu operativnih informacija se razmeni godišnje, što je dobar broj, i pokušavamo da intenziviramo tu saradnju. Veoma dobro saradujemo i u oblasti readmisije migranata koji ilegalno ulaze u našu zemlju a koji nemaju pravo da zatraže azil na teritoriji naše zemlje ili u EU. Naravno, dobru saradnju imamo u oblasti suzbijanja organizovanog kriminala, pre svega šverca nezakonite robe, krijumčarenja ljudi i, naravno, narkotika.

Što se tiče Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Poljske o saradnji u borbi protiv organizovanog kriminala, ovaj sporazum potpisan je 7. novembra 2011. godine u Varšavi i omogućuje da se stvori osnov za efikasniju operativnu saradnju dve zemlje na suzbijanju organizovanog i drugih vidova kriminala. Ovaj sporazum faktički ima poseban naglasak na krivičnim delima vezanim za terorizam i njegovo finansiranje, ilegalnoj proizvodnji i ilegalnom prometu oružja, trgovini ljudima, seksualnoj eksploataciji, protivpravnom lišavanju slobode, ilegalnom prelaženju granica i organizovanju ilegalnih migracija, kao i krijumčarenju robe.

Obavešteni smo od strane Ministarstva spoljnih poslova Poljske da su oni krajem 2015. godine završili sve unutrašnje procedure koje omogućavaju da se u postupak readmisije puste ovi sporazumi, tako da je danas pred nama naš deo posla, da mi ratifikovanjem sporazuma omogućimo da sve zajedničke mere mogu da stupe na snagu.

Imamo dosta dobru saradnju sa Republikom Poljskom, pre svega putem Interpola; razmeni se godišnje oko 280 informacija. Naravno da će se ova saradnja nastaviti i u budućnosti, imajući u vidu koliko je na teritoriji Evrope prepoznat značaj saradnje u oblasti unutrašnjih poslova, pre svega u borbi protiv organizovanog kriminala, prevencije terorizma i šverca narkotika, ali i kroz finansijske istrage koje su suštinski značajne jer novac za finansiranje organizovanog kriminala najviše dolazi od droge, kao i mogućnosti saradnje sa nadležnim tužilaštvom kroz zajedničke istražne timove. Takva vrsta saradnje nastaviće se i sa Republikom Poljskom.

Mislim da će usvajanje sva tri sporazuma omogućiti da Republika Srbija bude efikasnija u suzbijanju svih vidova kriminala, ali i u međunarodnoj saradnji u kojoj ćemo pomoći i drugim zemljama. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar Šarčević.

MLADEN ŠARČEVIĆ: Poštovanje narodnim poslanicima, poštovanje predsedavajućima. Imam u ime svog ministarstva tri ugovora. Jedan se odnosi na *CEEPUS III*, projekat koji ima za cilj da se sprovede veća razmena studenata, kako na osnovnim studijama tako i na ostalim nivoima studija, kao i doktorskim. Inače, Srbija je u ovom procesu od 2005. godine. To su sedmogodišnji ciklusi i potrebno je da se ratifikuje ovaj ciklus koji obuhvata veliki broj stipendija koje se omogućuju našim studentima i doktorandima. Znači, Srbija dobija 415 odlaznih stipendija, a prima 149 stipendija koje se realizuju za strane studente u našoj zemlji.

Inače, to je projekat koji ima sedište u Beču i ima svoj sekretarijat. U okviru tog projekta Centralne Evrope je više zemalja: Albanija, Austrija, Bosna i Hercegovina, Bugarska, Hrvatska, Češka, Mađarska, Makedonija, Moldavija, Crna Gora, Poljska, Rumunija, Srbija, Slovenija i Slovačka. U poslednjih 20 godina izvršeno je preko 47.000 razmena studenata u svim pravcima. Inače, ovaj sporazum je predviđen na osnovu člana 14. stav 1. tačka c) Bečke konvencije.

Drugi sporazum se odnosi na saradnju zemalja Jugoistočne Evrope, koju čine Srbija, Hrvatska, Bosna i Hercegovina, Makedonija, Crna Gora, Albanija i Moldavija. U pitanju je *ERI SEE*, znači, saradnja zemalja Jugoistočne Evrope koje bi uskladile razvoj svojih obrazovnih standarda i sistema sa evropskim standardima.

Ovaj projekat je započet još 2010. godine. Sekretarijat je bio u Zagrebu i sledećim rotacijama je Beograd predviđen kao novo sedište sekretarijata, tako da se ovaj akt i odnosi na donošenje odluke da Beograd postane taj centar. Sporazum je u tom svojstvu potpisao kolega Žarko Obradović još 12. 4. 2013. godine. Potrebno je da se ratifikuje u Narodnoj skupštini, a postoje određene obaveze koje smo u budžetu za prosvetu, nauku i tehnološki razvoj predvideli. Tu su i članarina i određena sredstva koja za rad sekretarijata daje svaka zemlja učesnica. U ukupnom fondu sredstava za rad ovog tela učestvuju i mnoge druge evropske zemlje, bogatije, kao što su Švajcarska, Holandija, Norveška i dr.

Treći akt jeste zakon o saradnji između Republike Češke i Republike Srbije. Inače, ta saradnja datira iz 1957. godine, znači iz vremena bivših država, a kasnije je ratifikovan novi sporazum 2005. godine, kada je postojala formacija Srbije i Crne Gore.

Protokol je potpisan u Pragu 29. novembra 2016. godine i obuhvata saradnju kako na polju obrazovanja i nauke tako na polju omladine i sporta, kulture i informisanja. Sveobuhvatan je, obuhvata mnogo polja saradnje. To nam je zaista jedna prijateljska država i ovaj sporazum predviđa niz stvari, koje ste mogli da pročitate ovde, na svim poljima koja pokrivaju tri ministarstva. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko od ovlašćenih predstavnika predlagača želi reč? (Ne.)

Da li izvestioci nadležnih odbora žele reč? (Ne.)

Da li predsednici, odnosno predstavnici poslaničkih grupa žele reč?

(Da.)

Reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić. Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministri, poštovane kolege poslanici, evo, posle 50 dana, koliko su trajale konsultacije u Vladi Republike Srbije, kako nas je o tome 1. marta obavestila predsednica Parlamenta, izgleda da su se konačno stekli uslovi da možemo da počnemo da radimo. Dakle, to je dokaz još jedne brutalne laži, kada je predsednica Parlamenta u ovom domu rekla da ide na konsultacije, a sutradan saopštila da se sednica neće nastaviti.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega, molim vas, vratite se na teme dnevnog reda.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Govorim o dnevnom redu.

PRESEDAVAJUĆI: Ne, ne govorite. O tačkama dnevnog reda treba da govorite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: To je u vezi, čućete sada u nastavku. Radi se o tome da posle 1. marta danas počinjemo da radimo i imamo dnevni red koji se sastoji od dvanaest objedinjenih tačaka, među ostalim tačkama. Stara praksa se nastavlja, i mi danas treba da raspravljamo u objedinjenoj raspravi o Srednjoevropskom programu univerzitetske razmene, borbi protiv organizovanog i drugih vidova kriminala, policijskoj saradnji, plovidbi rekom Tisom, uzajamnim podsticajima i zaštiti ulaganja između Srbije i Katara itd.

Nastavlja se sa praksom sumanutih dnevnih redova, gde se meša sve sa svačim i gde mi treba objedinjeno da raspravljamo o nečemu. Ne čudi što smo za prvih deset meseci rada ovog doma od 47 zakona koliko je usvojeno, 81 doneli po hitnom postupku. I tako smo, a i danas to radimo, postali telo za ratifikaciju zakona po hitnom postupku, umesto da ozbiljno raspravljamo o svakoj tački i da demokratski nastupamo ovde u Parlamentu.

Kada ovde nema demokratije u ovom domu, ne treba da nas čudi ovo što se dešava na ulici. To je rezultat našeg rada ovde. Mi smo od decembra, vašom odlukom, primali redovno plate, a nismo radili do dana današnjeg.

Što se tiče dnevnog reda i sporazuma koji su danas tema, pročitacu vam kada su oni stupili na snagu, da bi svi shvatili da ovo ne predstavlja nikakvu suštinu rada Parlamenta, već samo zadovoljavamo formu da pokažemo građanima Srbije da Parlament, u stvari, nešto radi.

Što se tiče Konvencije o Evropskom šumarskom institutu, stupila je na snagu 28. avgusta 2003. godine.

Protokol o eliminaciji nezakonite trgovine duvanskim proizvodima usvojen je u Seulu 12. novembra 2012. godine.

Doha amandman na Kjoto protokol usvojen je 8. decembra 2012. godine.

Sporazum o učešću u Srednjoevropskom programu univerzitetske razmene potpisan je 25. marta 2010. godine.

Sporazum između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Poljske o saradnji u borbi protiv organizovanog i drugih vidova kriminala potpisan je 7. novembra 2011. godine itd.

Radi se o sporazumima koji su davno potpisani i stupili na snagu. Mi ih tek danas ratifikujemo kako biste imali izgovor da sazovete jednu sednicu i da predstavite građanima da poslanici nešto rade, a oni u ovom trenutku i ne rade.

Što se tiče samih sporazuma, ako govorimo o programu univerzitetske razmene, saradnji Srbije i Češke u oblasti nauke, kulture, obrazovanja itd., mi zapravo treba da govorimo o obezbeđivanju boljih uslova za školovanje mladih, da govorimo o pravima studenata koji protestuju ispred ovog doma i traže samo uređenu državu, ništa više od toga, a ne da ih slikate i jurite ko je od njih protestovao i posle toga ih prozivate u televizijskim emisijama.

Kada govorim o obrazovanju i reformi obrazovanja, koju pominjete od 2012. godine, mi govorimo danas o sporazumu...

PRESEDAVAJUĆI: Kolega, hoćete da se vratite na temu dnevnog reda?

MIROSLAV ALEKSIĆ: U temi sam, molim vas.

PRESEDAVAJUĆI: Ne, niste u temi.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Kako nisam?

PRESEDAVAJUĆI: Pričate o fotografijama koje su sami učesnici objavili na društvenim mrežama. Nastavite o temi, molim vas.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Dobro. Nastavljam o temi.

Dakle, tema je obrazovanje i uslovi obrazovanja, jer su sporazumi iz oblasti obrazovanja, i prosto moram šire da sagledam tu situaciju.

Dakle, mi govorimo o sporazumima iz oblasti obrazovanja koje potpisujemo u trenutku kada nam lekari organizovano odlaze u inostranstvo, kada mladi ljudi ne planiraju ni svoje školovanje a kamoli karijeru u Srbiji da započnu.

Mi u jednom od ovih sporazuma, konkretno, to je Inicijativa za reformu obrazovanja, gde je Srbija zemlja domaćin, je l' tako, govorimo o tome šta je potrebno od inventara za kancelariju. Čitam: tri kancelarijska stola, tri kancelarijske stolice, jedan sto, dva laptopa, tri telefona sa centralom, jedna faks-mašina, tri klima-uređaja, jedan klub-sto sa četiri stolice, jedan frižider, aparat za kafu itd. To se nalazi, gospodine Arsiću, u jednom od ovih sporazuma.

Dakle, govorim o tački dnevnog reda, i mi treba da raspravljamo o tome. Umesto da zaista raspravljamo o obrazovanju kao temelju svakog društva i države, kakve uslove imaju naši studenti, naši đaci, da li smo te toalete, koje je premijer najavio da će obići sve u Srbiji, da li ih je obišao, da li smo ih završili itd., mi se bavimo formom i davanjem saglasnosti na određene sporazume.

Što se tiče samih studenata, nažalost, oni u Srbiji i dalje žive od plata i penzija svojih roditelja, i živeće i nadalje.

Zakon o saradnji u borbi protiv organizovanog kriminala, odnosno potvrđivanje sporazuma, takođe je važna tema. Mi pre svega, pre nego što damo saglasnost na bilo kakav međudržavni sporazum, treba da pogledamo u svoje dvorište, čime mi izlazimo pred te druge zemlje sa kojima želimo da ostvarimo saradnju. Ukoliko je u pitanju borba protiv organizovanog kriminala i korupcije, da vidimo šta smo mi uradili, šta ste zapravo vi od 2012. godine, otkada ste na vlasti, uradili u oblasti borbe protiv korupcije i organizovanog kriminala.

Podsetiću da je 2014. godine, pred izbore, najavljena beskompromisna borba protiv kriminala i korupcije, da smo gledali raznorazne akcije – Rezač 1, Rezač 2, Pluton – koje su medijskim pompama praćene, bez sudskih epiloga, bez optužnica. Nažalost, to služi samo za promotivne svrhe, kampanje premijera Vučića i pojedinih ministara koji žele da promovišu sebe kako se bore protiv kriminala i korupcije.

Da je to tako govori na kraju i izveštaj EU, koji nismo čuli u ovom domu zato što su neki poslanici verovatno imali zadatak da napadnu one koji su došli da nas izveste o tome kako Srbija napreduje na evropskom putu, pa nismo mogli da čujemo da je indeks u borbi protiv korupcije veći nego 2012. godine. Dakle, nije ni isti, nego je veći.

Ako pogledamo danas analizu beogradskog Centra za bezbednosnu politiku koja je rađena 14. 2. 2017. godine, tu zapravo 45 ispitanika kaže da se država ne bavi ozbiljno borbom protiv korupcije, da su korupcija i kriminal dva ključna problema koja ugrožavaju bezbednost Srbije iznutra.

Na kraju krajeva, imate priliku da vrlo često vidite u javnim preduzećima, najvećim javnim preduzećima i sistemima koji posluju u Republici Srbiji raznorazne korupcionaške radnje, raznorazne kriminalne aktivnosti, ali nažalost, to je otprilike u ovoj državi nekome dopušteno. Neko mora da se pridržava zakona, a neko ima pravo da radi šta god hoće, pa možemo da govorimo o mnogim stvarima. Ako krenemo od Bele knjige, koju ste vi 2012. godine objavili kao vladajuća stranka, SNS, to je bio vaš program, možete videti sami šta ste od toga uradili a šta ne. Da ne govorim o Zakonu o poretku imovine, o raznoraznim situacijama, pokušaju atentata u Jajincima, Savamali, koja je vrh ako govorimo o korupciji i kriminalu.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega, molim vas da se vratite na temu dnevnog reda.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Vi dugujete odgovore ne meni, dugujete odgovore građanima Srbije za sve ovo što govorim, naročito onima koji su za vas glasali i od kojih ste tražili poverenje četiri puta u poslednjih pet godina. Nadam se da ćete im odgovoriti vrlo brzo na pitanja koja su ovde otvorena.

Što se tiče drugih sporazuma, kao što je, na primer, Sporazum između Vlade Republike Srbije i Mađarske, o plovidbi rekom Tisom, to je sve u redu; i treba da se bavimo time. Podsetiću da smo se u ovom domu bavili još jednim kanalom, Morava–Dunav–Morava–Vardar, projektom koji je takođe trebalo da donese velike ekonomske benefite za Republiku Srbiju.

Danas govorimo o plovidbi rekom Tisom. Bio bih mnogo srećniji kada bismo govorili o tome kakve smo pouke izvukli iz poplava 2014. Tri godine posle toga, danas imamo upozorenje na moguće poplave, a ne znamo da li smo išta uradili u oblasti preventive da sprečimo plavljenje gradova i izlivanje reka u Srbiji.

Što se tiče Sporazuma o uzajamnom podsticanju i zaštiti ulaganja sa državom Katar, tu mislim da bi posebno trebalo obratiti pažnju, iz nekoliko razloga. Dakle, imali smo mi mnogo ovakvih sporazuma o kojima smo dosada govorili. Mnogi od tih sporazuma su proizveli i određena dejstva. Jedan od takvih sporazuma je i Sporazum za izgradnju „Beograda na vodi“, gde danas ne znamo šta je iz tog sporazuma zapravo istina a šta nije, ne znamo pravu istinu i do dana današnjeg postoje neke poslovne tajne u koje očigledno građani Republike Srbije nemaju prava da imaju uvid.

Isto tako, jedan od sličnih sporazuma sa Emiratima je potpisan vezano za davanje zemljišta u zakup – i Karadorđeva, odnosno Morovića u Karadorđevu, i zemljišta u Gajdobri i Sivcu. Ukupno preko 10.400 hektara. Samo u Karadorđevu i Moraviću 3.534 hektara. Podsetiću vas da je i to jedan od sličnih sporazuma na koje smo mi dali ovde saglasnost, odnosno dala je većina a ne opozicija, dali ste vi.

Sada, ako pogledamo šta su njihovi rezultati, pa naravno da se otvara pitanje šta radimo danas. Mi sada vidimo da tri godine posle tog sporazuma i davanja zemljišta u zakup nemamo nikakav izveštaj o tome šta su rezultati. Premijer Vučić je, braneći ovaj sporazum, sedeći ovde u ovoj klupi, rekao doslovce da će arapski partneri, zahvaljujući toj investiciji i tom sporazumu, povećati produktivnost četiri ili pet puta na toj poljoprivrednoj površini, mnogo više nego što su ostvarivali naši paori.

Danas, tri godine posle toga, mi ne znamo da li je jedan jedini dinar uplaćen državi na osnovu tih prinosa koje su oni ostvarili. Ko to zemljište zapravo obrađuje? Ko se time bavi? Da li je to „Al Ravafed“, ili je to „Al Dahra“ ili neka treća firma? Radi se o fantomskim firmama o kojima ne znamo ništa i ne možemo doći do informacije ko zapravo upravlja zemljištem Republike Srbije koje smo uzeli od naših paora koji su uredno plaćali zakup i obrađivali, plaćali mnogo više nego što treba da plaćaju Arapi. Dali im to za 60 evra po hektaru i sada ne znamo zapravo ni ko to radi ni šta radi.

Onda ne treba da nas čudi kada se postavljaju pitanja ko raspolaže ovim zemljištem. Kada institucije ne daju odgovore, kada ne postoje odgovori od nadležnih, onda, naravno, kruže razne priče – da li to zemljište obrađuje brat premijera Andrej Vučić, da li neko drugi. Ali to će se...

(Predsedavajući: Gospodine Aleksiću...)

... Prekinuti onog trenutka kada nadležni izađu i kažu: da, evo, rezultati sporazuma sa Arapskim Emiratima, sa „Al Ravafedom“, „Al Dahrom“ ili bilo kojom drugom firmom su takvi i takvi; mi smo zemljište dali, dobili smo 2014. godine to, 2015. godine to, 2016. to.

Nažalost, izgleda da vi nemate šta da kažete i idemo sada sa novim sporazumima kao što je ovaj sa državom Katar, za koji sa potpuno istom bojazni možemo pretpostaviti da može dovesti do istih rezultata: da mi ne znamo šta se krije iza ovih sporazuma koje stavljate pred nas.

Suština je da svi ovi sporazumi, kao što sam na početku svog izlaganja i rekao, niti su aktuelni u datom trenutku, niti predstavljaju suštinu za dalji razvoj i delovanje Republike Srbije i Parlamenta. Jednostavno, oni su na dnevnom redu zato što je neko želeo da imamo ovakav dnevni red, da danas imamo predloge zakona koje predlažu opozicioni poslanici, ne predlaže ih Vlada, zato što Vlada očigledno nema kada da se bavi zakonima i državom jer mora da se bavi izborima.

Od 2012. mi smo svake godine na po jednim izborima, i to je otprilike glavna opsesija i nešto čime se bavi vlada Aleksandra Vučića. Pritom, ovde vidim neke ministre koji su u poslednjoj vladi postali ministri, a pre njih se preko četrdeset ministara u različitim vladama promenilo, pa naravno da ne možemo govoriti o njihovoj...

(Predsedavajući: Kolega, molim vas, o dnevnom redu. O dnevnom redu nastavite diskusiju. Ostavite ministre. Tu su. Odgovaraće na pitanja. Postavite im pitanja.)

Ne, ne, ne postavljam pitanja. Ja sam samo prokomentarisao da ovo o čemu govorim, nekih ministara...

(Predsedavajući: Znam, razumeo sam. Govorili ste o izborima, a toga je vas uvek strah. Nastavite.)

Da. Dakle, generalno mislim da ovakav rad i sada se obraćam vama, predsedavajući, jer ste vi ovaj dnevni red predložili, i molim vas da ubuduće ne bude na dnevnom redu ovakvih tačaka koje nemaju smisla i koje su objedinjene a da jedna sa drugom nema nikakve veze, da bismo mogli ozbiljno o tome da diskutujemo. I da sporazumi, naravno, dolaze na dnevni red onda kada su potpisani, a ne četiri ili pet godina posle stupanja na snagu. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Nebojša Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Gospodine predsedavajući, teško je odgovoriti kada, nažalost, ima toliko dezinformacija, toliko stvari koje su potpuno van istine, koje su potpuno van dnevnog reda, kao što ste imali priliku da vidite. Kad god nema argumenta, pominje se ime ili brat premijera Vučića, bez ikakvog dokaza, samo kao pokušaj kriminalizacije tog čoveka, a da se pritom ne pruži nijedan dokaz, da se ne kaže nijedna stvar, nego se kaže – onda ćemo to videti.

Zamislite kada bih ja za nekoga u ovoj sali rekao – znate, možda on diluje drogu, ali videćemo. Na šta bi to ličilo? Zar na takav način može da se vodi ozbiljna rasprava u ovom domu?

Druga stvar, govorilo se o izborima. Šta je problem, izvinite, sa izborima koje je opozicija tražila toliko puta? Toliko puta zahtevi – hajde da proverimo narodnu volju, hajde da idemo na izbore. Valjda se u demokratskom

sistemu izbori cene. Provera narodne volje nikada nije pogrešna. Narod kaže šta misli.

Ja znam šta je problem sa izborima. Problem je kada neki kandidati dobiju 0,32%, 1,12%, 1,15%, 1,04%, 2,29%, 4,48%, 5,56% i onda kada najviše rangirani opozicioni kandidat dobije 16,36%, a Aleksandar Vučić dobije 56%. Onda je to problem i onda su valjda krivi izbori, ili još bolje, kriv je narod, narod je kriv – zašto narod glasa na takav način, ko je uopšte dozvolio narodu da tako glasa. Onda treba da idemo na nove izbore. Kaže – hajde da idemo na nove izbore. Onda dođemo u Parlament, a oni kažu – pa vi se bavite izborima. Ljudi, vi ih tražite non-stop. Vi tražite izbore non-stop i mi uporno izlazimo na te izbore.

Što se tiče sporazuma, moram da kažem narodnom poslaniku da sporazum nije stupio na snagu pre nego što ga usvoji Narodna skupština. U tome je suština. Da su sporazumi stupili na snagu, ne bi bili danas pred nama. Oni su pred Narodnom skupštinom da Narodna skupština odluči hoće li stupiti na snagu. To je suština.

Ne možete nazivati sporazume onako kako ste ih vi nazvali i maltene rekli da su oni bespotrebni, da ne treba ni da raspravljamo o tome, kada ovi sporazumi u velikoj meri utiču na živote građana Republike Srbije. Sporazumi koji su pred nama iz oblasti unutrašnjih poslova regulišu saradnju policija u suzbijanju ilegalnih migracija, čineći da policija postane efikasnija u borbi protiv organizovanog kriminala, u borbi protiv narko-trafikinga. Pa da li to treba da bacimo u vodu? Zar ne treba da radimo na tome? Jasno mi je zašto nekima to ne bi odgovaralo. To mi je potpuno jasno. To razumem.

Ovde sam imao prilike da vidim da protesti koji se odvijaju nisu protesti studenata ili studentskih organizacija, jer su se same studentske organizacije izjasnile da one ne učestvuju u tome. Ovde učestvuju ljudi koji su poraženi predstavnici političkih stranaka, štabova itd., politički kandidati. I većina tih ljudi daje intervju u medijima. Oni se pojavljuju u medijima. Daju svoje procene protesta, intervju, a onda kada se pojave u nekim novinama, kaže se – što objavljujete njihove slike? Pa oni ljudi žele, pa oni sami daju intervju, pojavljuju se kao nosioci toga. Mislim da su valjda ponosni na to što rade. Valjda se ne stide toga što učestvuju u tome. Ja bih se stideo, a oni se, valjda, ne stide.

Takođe, ovde imamo situaciju da je najveći odliv mladih ljudi iz ove zemlje bio upravo od 2008. do 2012. godine, a reći ću vam i zašto. U tom periodu su ljudi gubili poslove u minuti, 400.000 radnih mesta je izgubljeno u Srbiji. Pa od čega da žive ti mladi ljudi? Ne mogu da žive od toga što će samo hodati ulicom, moraju nešto da rade. A kada izgubite 400.000 radnih mesta, onda je potpuno nemoguće da te ljude zadržite u Srbiji. I zato je najveći odliv bio od 2008. do 2012. godine. Baš u godinama kada su najveći dileri droge u ovoj zemlji bili ugledni investitori, pa im se investicije iz droge računale u rast BDP-a, narko-dileri, koje niko nije smeo da takne, bili su na listi uglednih građana. Nije smeo niko da ih pogleda malo oštrije, nije smeo da ih pogleda dok su kupovali

zgrade, investirali u njive, gradili i zidali. Niko nije smeo da ih pogleda, pa je ova vlada ušla u oštru borbu protiv njih, pa ih je ova vlada uhapsila, pa je ova vlada odlučila da se obračuna sa narko-trafikingom. Pošto se pričalo o tome, u akciji protiv korupcije u 2016. godini uhapšen je predsednik Privrednog suda u Zaječaru, zatim predsednik Višeg suda u Šapcu, predsednik Osnovnog suda u Loznici, sudija Osnovnog suda u Loznici, načelnik Policijske uprave u Šapcu.

Izvinite, kada je to bilo urađeno u jednoj godini? Koje godine je neko krenuo u ozbiljan rat sa visokom korupcijom? Tužilaštvo za organizovani kriminal i policija. Tako se radi, kada idete da privodite one koji mogu da odlučuju, one koji mogu da utiču na korupciju. Kada se to radilo? Ko je to bio uhapšen u prethodnom periodu? Koji krupniji narko-diler? Koja je ozbiljnija zaplena? Mi zaplenjujemo četiri tone droge prošle godine. Četiri tone! Koliko je zaplenjivano ranije? Gde su ti divni rezultati borbe protiv korupcije i kriminala? Nije ih bilo, jer nije bilo odlučnosti te vlasti. Nije je interesovao narod, ni kad su prodavali deci drogu u školama, ni kada su trgovali, ni kada su tajkuni postali vlasnici ove zemlje, nije ih interesovalo. Sve one koji su činili vlast, nije ih zanimalo. Ovu vladu zanima, ovu vladu to zanima.

Što se presuda tiče, presude su počele. Neću da vršim pritisak na sudove, sudovi neka rade brzinom kojom misle da treba. Imamo presudu o Bori Novakoviću, prva ozbiljna presuda za korupciju u Novom Sadu. Prva ozbiljna presuda, zatvorska kazna za ono što je sud presudio da je korupcija i kriminal. Sud je presudio i počele su presude. Nema tih priča – samo se hapse, nema presude. I te kako ima i optužnica i optužnih akata i presuda. I to je krenulo, i dobro je da su oni koji su stavili ruke u džepove građana Srbije počeli da dobijaju zaslužene kazne. Ljudi su se plašili da to nikada neće doći dok su neki prethodni bili na vlasti; sada toga ima.

Što se tiče nekih, pominjani su neki centri ovde, koji su vršili neke analize, pa ti ljudi učestvuju u protestima; neki podržavaju političkim izjavama neke predsedničke kandidate opozicije, pa naravno da će oni to da kažu. Tu nema „o“ od objektivnog, ali i to je u redu. Nemamo ništa protiv, samo nemojte to da navodite kao ozbiljan argument, tu ozbiljnog argumenta nema. Čitao sam te tekstove, analize; to su analize na nivou osnovne škole. Tu ništa ozbiljno nema, nijedan konkretan primer, ništa ozbiljno.

Što se tiče sporazuma, rekao bih da su omogućili da Srbija bude još efikasnija. Mi smo otvorili 130.000 novih radnih mesta, otvaramo fabrike, činimo da zemlja bude bezbedna i mislim da je to najveći doprinos koji Vlada daje da Srbija ide napred. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po Poslovniku, narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

Izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Hvala. Reklamiram povredu Poslovnika, član 106. stav 3. i 108. stav 1. Mislim da ste vi, gospodine predsedavajući, grubo povredili ovaj poslovnik dozvolivši i demonstrirajući sada

u praksi upravo one dvostruke standarde zbog kojih je dobar deo ne samo poslanika opozicije nego i javnosti nezadovoljan načinom na koji radi i kako se vodi Narodna skupština.

Kolega Aleksić je govorio o temi i možda uz poneku rečenicu asocijacije malo izašao, što je logično i normalno kada govore politički predstavnici opozicije. Vi ste ga upozoravali i opominjali, doslovno svaki čas. Najmanje pet puta ste ga prekinuli. Sada je gospodin Stefanović široko i opširno govorio potpuno van teme dnevnog reda, nezavisno što je takođe iznosio svoj politički stav. Pritom je on čak gost u ovom parlamentu. Vi ste propustili priliku da ga ijedan jedini put upozorite. To je suština. Ne trebaju mi ni ova tri minuta, ovo svi koji gledaju ovaj prenos mogu da vide. Nije uopšte potrebno meriti na kantar, to su ti dvostruki aršini. Zbog toga imate nezadovoljstvo, zbog toga imate proteste, a ne zato što ih je neko organizovao odavde ili spolja. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Vukadinoviću, slažem se s vama da sam prekršio Poslovnik kada je narodni poslanik govorio o „Beogradu na vodi“, studentskim demonstracijama, odlasku svršenih studenata u inostranstvo, neuspehoj borbi protiv korupcije, izborima, „Al Dahri“ itd., da ne nabrajam, to sam sve prekršio. Zato što sam prekršio Poslovnik i nisam kolegi Aleksiću izrekao opomenu, dao sam pravo da ministar Stefanović odgovori na pitanje koje je kolega Aleksić postavio. Kada to budete razumeli, možda ćete jednog dana i da predsedavate u ovoj Narodnoj skupštini.

Smatram da Poslovnik nije povređen.

Kolega Aleksiću, samo ste dobili odgovore na vaša pitanja, nemate pravo na repliku.

Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović. Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Imala sam prilike svašta da čujem ovde, ali ono što je ostavilo utisak i što je jako važno da se zna, da bi građani Srbije znali, a poslanici, verujem, znaju – zašto ovoliko sporazuma i otkud ovi sporazumi na dnevnom redu? Oni imaju svakako jednu zajedničku, vrlo važnu stvar, a to je da su to međunarodni sporazumi. Prema tome, ako neko misli da ne treba da imamo odnose sa drugim državama, od bilateralnih sporazuma ili ratifikacije važnih konvencija, onda je to ozbiljan problem za te političke grupacije. Međutim, za našu vladu je vrlo važno da ima što bolje odnose sa regionom i da ratifikuje mnoge konvencije koje su ispred nas.

Ono što je takođe važno zbog građana Srbije... Pre svega se javljam i javljaću se ubuduće da bi građani Srbije čuli ono što zaista jeste i potkrepljeno je podacima, činjenicama i informacijama koje su proverene, a ne pričom rekla-kazala, jer sve što smo čuli, od početka do kraja, od poslanika bilo je najcrnje moguće. S druge strane, sve, ne samo međunarodne finansijske institucije, relevantne institucije ocenile su ekonomsku politiku, političku stabilnost i sve ono što radi ova Vlada Republike Srbije daleko iznad svega drugog, čak i onoga što rade druge vlade u regionu ili što su radile vlade koje su bile pre Vlade koju je vodio Aleksandar Vučić.

Priča o poplavama je vrlo važna zato što... Nekoliko podataka... U ovom parlamentu bili smo svi mi ministri, zajedno sa predsednikom Vlade, kada smo pričali i izveštavali o tome šta smo radili 2014. godine u onim strašnim poplavama koje su se desile. Sigurna sam, da su prethodne vlade vodile računa o tome da čiste korita, da rade sve ono što je trebalo da se radi u infrastrukturi u lokalnu, mi ne bismo imali takve probleme kakve smo imali 2014. godine.

Za vašu informaciju, u prethodne dve godine Vlada Srbije uložila je dve milijarde dinara samo u lokalnu infrastrukturu u borbi protiv poplava. Za vašu informaciju, u poslednjih trideset godina nisu čišćena korita vrlo važnih reka poput Kolubare, Tamnave i Baričke reke, to je čistila i sređivala ova vlada, i lokalne samouprave. Trideset godina nisu sređeni kanali u lokalnim samoupravama. Svi ovde to vrlo dobro znaju. Ova vlada je to uredila, i to na takav način da danas ne možemo da pričamo o tome da takvi problemi mogu da se dese.

Na samom kraju, finansije Srbije bile su potpuno „potopljene“ pre 2014. godine. Da su ostale te prethodne vlade – upravo na primeru poplava – čini mi se da bi Srbija bila potpuno potopljena i poplavljena. Srbija je danas poštovana država, Srbija danas ima ekonomske pokazatelje, koje nije pravila Vlada Srbije, ona je radom pokazala te pokazatelje. Sve svetske, međunarodne institucije napravile su poređenje i rekle šta je radila Vlada Srbije.

Prema tome, kada govorimo o tome da u svakom segmentu, kao što je poslanik pričao, vlada stravična korupcija, hajde da pričamo o činjenicama, jer to nije tačno. Nijedna stvar koju ste pomenuli u vašem govoru, vezano za korupciju, za poplave i da ovi sporazumi nemaju veze jedan s drugim, nije tačna. To građani Srbije treba da znaju. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Povreda Poslovnika, reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Uvažene kolege narodni poslanici, ja bih reklamirao povredu Poslovnika... Da li je nešto sporno?

Dakle, stav 2. član 108: „Zbog povrede reda na sednici, predsednik Narodne skupštine može da izrekne mere: opomenu, oduzimanje reči ili udaljenje sa sednice.“ Ja vas pozivam, gospodine predsedavajući, da skrenete pažnju ministrima da ne mogu da drže predavanja i lekcije narodnim poslanicima, jer nisu oni izabrali nas, već je ova Narodna skupština Republike Srbije izabrala Vladu Republike Srbije i ministre. Morali bi sa malo manje arogancije da se obraćaju ovom visokom domu i najvažnijoj državnoj instituciji Srbije.

Želim, takođe, da vam skrenem pažnju na član 229. To bi trebalo da bude vaša obaveza da ih podsetite, jer kada biste im skrenuli pažnju na ovaj član, verujem da bi sa mnogo manje arogancije govorili ovde pred Narodnom skupštinom. Šta kaže ovaj član? „Ministar informiše nadležni odbor Narodne skupštine o radu ministarstva jednom u tri meseca. Na sednici odbora, pitanja ministru o podnetoj informaciji mogu da postavljaju članovi odbora...“ itd.

Navedite mi jednog ministra iz Vlade Republike Srbije koji je ovde prisutan, koji je podneo svoj tromesečni izveštaj o radu. Navedite mi jedan skupštinski odbor koji je zasedao, gde su oni odgovarali na pitanja narodnih poslanika. Danas su došli ovde da drže lekcije narodnim poslanicima, a mesec i po dana ih nigde nije bilo zato što je ukinuta Narodna skupština Republike Srbije. Ali su zato državnim automobilima išli na stranačke konvencije i držali mitinge širom Srbije.

Gospodine predsedavajući, zaista vas dobronamerno upozoravam, uvažavam vaš stav da budete demokratični i date šansu da se malo šire govori i poslanicima opozicije i ministrima da odgovaraju, to u potpunosti podržavam, ali vas molim da skrenete pažnju ministrima da još uvek nisu podneli izveštaj o svome radu, a više od šest meseci su ministri Vlade Republike Srbije. Do sada su morali da podnesu dva izveštaja, da imamo sednice nadležnih skupštinskih odbora i da ta informacija dođe ovde na plenum. Tako nešto nije urađeno i to je dokaz kakvi su ovo ministri u Vladi Republike Srbije.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Obradoviću, što se tiče člana 229, izveštaji se podnose. A to vidite sa predsednicima nadležnih radnih tela, nema potrebe da Narodnu skupštinu o tome obaveštavate.

Što se tiče člana 108, da treba da izrekнем opomene i da ministri ne poštuju Narodnu skupštinu i narodne poslanike, ja ne delim vaše mišljenje, zato što su oba ministra iz Vlade Republike Srbije odgovorila na pitanja koja je postavio kolega Aleksić. Ako je za vas shvatanje debate da neko postavi pitanje i uz pitanje da i odgovor, koji usput nije tačan, a da mu onaj ko ima informacije ne da odgovor, onda to nije demokratija.

(Marko Đurišić: Što ne date reč? Ovo je demokratija, dajte reč.)

Kolega poslanik je postavio pitanja, dobio odgovore i to je to.

(Marko Đurišić: Ne, dobio je lažne odgovore.)

Vi ste merodavni da li su lažni ili ispravni?

(Marko Đurišić: Ne, nego si ti merodavan.)

Mislim da je jedino merodavan narod, da su merodavni građani Srbije; oni će o tome da odlučuju na sledećim parlamentarnim izborima, kada budu bili.

Po Poslovniku reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala lepo, gospodine predsedavajući. Član 103, više stvari, ali pre svega želeo bih da ukažem na stav 8.

Odmah da vam kažem, ja sam lično zadovoljan odgovorom koji ste vi uputili sada i nemojte ovo da shvatite kao bilo kakvo prebacivanje ili kritiku s moje strane, ali ovo je nešto na šta bih želeo da skrenem pažnju pre svega vama ali i narodnim poslanicima, koji izgleda nisu do kraja svesni, iako su već dovoljno dugo narodni poslanici, da neke stvari ovde treba poštovati, da neka pravila ovde postoje i da postoje izvesne posledice ukoliko se ta pravila ne poštuju.

Dakle, gospodine predsedavajući, taj stav na koji sam želeo da ukažem ovom prilikom govori nešto na temu tih posledica. Kaže da kada dođe do zloupotrebe prava na reklamiranje Poslovnika, može da se ostane bez određenog vremena za dalju raspravu. Ako postoji poslanička grupa. Ja bih procenio da postoji, to je moja slobodna procena; da li ih ima ili nema, veoma je, slažem se, teško utvrditi ovih dana, jer ima tu mnogo prelazaka iz jedne u drugu, tu se više ne zna ko koga podržava, ko za koga radi, da ne kažem ko za koga plaća, nikada to ne bih rekao.

Ali nije prilika da se ukazuje na Poslovnik način da neko leči svoju ličnu frustraciju zato što je na izborima dobio 2,2%, pa reklamira član 2,29 ili 229, šta je rekao? Jeste, lako se pomešaju te cifre, jer to je otprilike nivo podrške koju neki dobiju. Onda, ne znajući šta će sa sobom, dižu Poslovnik da bi se malo našli u direktnom prenosu, da bi malo replicirali ministrima i nas ovde učili nečemu što ni sami savladali nisu.

Mislim da to nije nešto što treba da dozvolimo, gospodine predsedavajući. Zato predlažem da, u skladu s ovim stavom 8, kad god se tako nešto desi, onome ko je zloupotrebio govornicu oduzmemo ni 2,2 ni 2,4, već okruglo dva minuta od vremena. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Nemojte, kolega, rekli bi onda da je diktatura. Pustite to. Odmah će da kažu da je diktatura i imaćemo stotine hiljada građana ispred Narodne skupštine.

Po Poslovniku reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Reklamiram član 104. Poslovnika. Vi ste ga prekršili, gospodine predsedavajući, jer mi niste dali pravo na repliku na pogrešno tumačenje sa vaše strane. Dva puta ste mi pomenuli ime i prezime, tumačili ono o čemu sam govorio i niste mi dali pravo na repliku, na šta apsolutno imam pravo po ovom poslovniku. I vi ste to potvrdili. Bilo da sam govorio o „Beogradu na vodi“, bilo o demonstracijama, bilo o zemljištu u Vojvodini, sve je to bilo vezano za tačke dnevnog reda o kojima sam govorio.

Iza toga je ministar meni odgovorio, takođe pogrešno tumačeći moje reči. Govorio je o dilerima droge koji su neki investitori nekada bili, govorio je o tome kako su oni hapsili, kako ste vi zapravo sve njih pohapsili, samo je zaboravio da kaže šta je bilo sa Kosmajcem, koji je najveći diler droge, koga je ova vlast uhapsila zbog neplaćenog poreza na neko zemljište. Otkud to da tajkuni sada nisu više Bogoljub Karić i ostali koji vam govore na konvencijama, a neki pre njih... (Isključen mikrofoni.)

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Aleksiću, molim vas da govorite po Poslovniku.

(Miroslav Aleksić: Ja govorim po Poslovniku.)

Ne govorite o Poslovniku, govorite neke druge stvari.

(Miroslav Aleksić: Vi ste prekršili Poslovnik.)

Nemojte da mi objašnjavate, molim vas.

Smatram da reklamirani član 104. nije prekršen zato što ste dobili odgovore na pitanja. Postavite pitanje, dobijete odgovor. Ovde postoji 250 narodnih poslanika, ako bi svako tražio po jedan krug pitanja i odgovora... Nemam ništa protiv, ali umorićete se brzo.

Reč ima Marijan Rističević, po Poslovniku.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, upravo prisustvujete ometanju. Dakle, neko radi i gradi, neko šeta i smeta, ja im ne mogu zabraniti.

Dame i gospodo, reklamiram čl. 105, 106. i 107. Posebno, dostojanstvo Narodne skupštine. Više govornika je ovde govorilo, slušali smo i veliku veličinu „iz Milutovac“, gde je njegov Vuk „Potomak“ dobio cela dva glasa. I on nam drži ovde predavanje. Mislim da je to povreda dostojanstva Narodne skupštine.

Asistirao mu je Boško „Pernar“, čovek pred kojim žene padaju samo tako – što od fizičkog, što od verbalnog nasilja. I on govori o aroganciji. Grubo je povredio dostojanstvo Narodne skupštine zato što je, tako arogantan, 28. marta ušao u Opštinu Pećinci sa 50 svojih pripadnika, napao na portirnici invalida, rekao mu da treba da klekne pred tri narodna poslanika. Ušao je u zgradu Opštine Pećinci, odbio da izađe i pritom maltretirao sekretaricu Skupštine opštine Pećinci, koja je završila u hitnoj. Iz tih razloga, naprosto, žene ne mogu da mu odole. Ili su fizički maltretirane ili psihički. Posle njegovog dejstva prema slabijem polu, uglavnom završe u hitnoj pomoći.

Zato mislim da je grubo povređeno dostojanstvo Narodne skupštine i da ubuduće, gospodine predsedniče, morate da vodite računa pred ovakvim demokratskim veličinama i da, shodno onome što je Orlić tražio, odbijete ona dva minuta, pa makar i mene sad koštalo ta dva minuta, ali da ubuduće odbijate ta dva minuta za svaku zloupotrebu Poslovnika.

PRESEDAVAJUĆI: Smatram da nijedna od odredaba Poslovnika koje ste nabrojali nije prekršena zato što je događaj bio van sale Narodne skupštine.

Reč ima narodni poslanik Zoltan Pek. Izvolite.

ZOLTAN PEK: Hvala. Poštovani potpredsedniče, poštovani ministri, dame i gospodo narodni poslanici, ja bih govorio o Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Mađarske o plovidbi rekom Tisom.

Sporazum između Vlade Republike Srbije i Vlade Mađarske o plovidbi rekom Tisom potpisan je u Nišu 21. novembra 2016. godine. Ovim sporazumom je predviđeno da je plovidba rekom Tisom slobodna i otvorena za plovidbu brodova ugovornih strana i svih država, bez obzira na zastavu broda.

Prema Uredbi Vlade Republike Srbije o određivanju međunarodnih i međudržavnih vodnih puteva reka Tisa je međudržavni vodni put na kojem važi međunarodni režim plovidbe na celoj dužini toka kroz Republiku Srbiju, tj. od nultog do 164. kilometra. Ponovo treba da naznačim da ovo znači da je plovidba

rekom Tisom slobodna i otvorena za brodove svih država, bez obzira na zastavu broda.

Potvrđivanje Sporazuma predstavlja dugoročan pravni osnov za dalje unapređenje odnosa između dve države s obzirom na činjenicu da je usklađen sa međunarodnim standardima plovidbe i važećim međunarodnim ugovorima. Njegovim stupanjem na snagu prestaće da važi Sporazum između Vlade Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Vlade Narodne Republike Mađarske o plovidbi rekom Tisom, koji je potpisan 9. marta 1955. godine. Ovaj sporazum je važio više od 60 godina.

Potvrđivanjem ovog sporazuma steći će se uslovi za uključivanje reke Tise u transevropsku mrežu vodnih puteva, što predstavlja dobru osnovu za razvoj bilateralne saradnje i dobrosusedskih odnosa, kao i osnov za dalji razvoj vodnog saobraćaja.

Ovde treba da vam dam informaciju da je ovaj sporazum Parlament Mađarske već ratifikovao.

Zašto je važan ovaj sporazum? Sporazum je važan zbog usklađivanja Srbije sa pravnim tekovinama Poglavlja 21 i sa novom infrastrukturnom politikom EU, tj. povezivanja svih oblika transporta sa transevropskom transportnom mrežom. Sporazum je važan i zbog uključivanja reke Tise u transevropsku mrežu vodnih puteva, što je preduslov za učešće u evropskim fondovima za finansiranje strateških projekata.

Sporazum je važan zbog uključivanja vojvođanskih potiskih opština u projekte prekogranične saradnje, kako bi se iskoristio status reke Tise kao međunarodnog plovnog puta i zajedničkim planiranjem stvorili uslovi da ove opštine unaprede vodoprivrednu i saobraćajnu infrastrukturu, da poboljšaju standardne zaštite životne sredine, ali i da prihoduju od dobiti u trgovini, od prometa putnika i roba i da ostvare prihod i od turizma.

Treba istaći da na reci Tisi nema nijednog pristaništa za putnički saobraćaj. Izgrađena pristaništa su samo za robni transport.

Jedno od najvećih i najznačajnijih pristaništa na reci Tisi je u mom rodnom gradu, Senti. Sam grad ima odličan drumski i železnički saobraćaj. Drumski i železnički most od 1963. godine spaja severnu Bačku i severni Banat. Što se tiče same luke, luka Senta raspolaže sa oko 18.000 kvadratnih metara skladišta zatvorenog tipa, a od toga 1.300 kvadratnih metara čine javna carinska skladišta. Pored zatvorenih skladišnih prostora ima i otvorenih skladišnih prostora – oko 20.000 kvadratnih metara; od toga pet hiljada kvadratnih metara čine carinska skladišta. Godišnji pretovarni kapacitet ove luke je 1.500.000 tona razne robe. U pitanju su žitarice, stočna hrana, suvi repini rezanci i razna rinfuzna roba.

Pored mogućnosti robnog transporta, reka Tisa ima i izuzetne potencijale za razvoj nautičkog turizma. Nekoliko godina unazad organizuje se čak i sezonska linija brodom visoke turističke klase (tzv. kruzer) na liniji od

Budimpešte do Tokaja, čime se dokazuje interesovanje, kao i mogućnost značajnog unapređenja turizma na osnovu vodnog saobraćaja.

Strategijom razvoja vodnog saobraćaja Republike Srbije od 2015. do 2025. godine predviđeno je da se u toku 2017. godine inicira otvaranje još šesnaest novih putničkih pristaništa: deset na Dunavu, dva na Savi i četiri na Tisi (u gradovima Titel, Bečej, Senta i Kanjiža).

Plovni put reke Tise potpuno je obeležen u skladu sa važećim međunarodnim propisima, ali, nažalost, nema zvanično proglašanih objekata bezbednosti plovidbe – mislim na zimovnike, skloništa i sidrišta. Ovde bih ponovo istakao mogućnost učešća na tenderima koji su raspisani u raznim evropskim fondovima za finansiranje izgradnje strateških projekata, kao što sam rekao, npr. za izgradnju ovih objekata kao što su zimovnici, skloništa ili sidrišta.

Za današnje luke u Republici Srbiji karakteristično je relativno loše stanje lučke infrastrukture, dok je lučka suprastruktura zastarela, zbog čega su pretovarne operacije niskog kvaliteta, neproaktivne, neefikasne, dugotrajne i, nažalost, povećavaju troškove i za korisnike i za pružaoce usluga. Strategijom razvoja vodnog saobraćaja Republike Srbije predviđeno je poboljšanje postojećih lučkih infrastrukture.

Na kraju, poslanici Saveza vojvođanskih Mađara će u danu za glasanje glasati za ovaj sporazum, kao i za ostale sporazume koji su na dnevnom redu. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Poštovani narodni poslanici, primili ste ostavke narodnih poslanika Bojana Pajtića, Marka Milenkovića i Marka Blagojevića na funkciju narodnog poslanika u Narodnoj skupštini Republike Srbije, kao i izveštaj Odbora za administrativno-budžetska i mandatno-imunitetska pitanja Narodne skupštine povodom razmatranja ovih ostavki, koji je utvrdio da je podnošenjem ostavke nastupio slučaj iz člana 88. stav 1. tačka 2) Zakona o izboru narodnih poslanika i predlaže da Narodna skupština, u smislu člana 88. st. 3. i 4. istog zakona, konstatuje prestanak mandata ovim narodnim poslanicima.

Saglasno članu 88. stav 1. tačka 2) i st. 3. i 4. Zakona o izboru narodnih poslanika, Narodna skupština, na predlog Odbora za administrativno-budžetska i mandatno-imunitetska pitanja Narodne skupštine, konstatuje da je prestao mandat pre isteka vremena na koje su izabrani narodnim poslanicima Bojanu Pajtiću, Marku Milenkoviću i Marku Blagojeviću, danom podnošenja ostavke.

Saglasno Zakonu o izboru narodnih poslanika, izvršiće se popunjavanje upražnjenih poslaničkih mesta u Narodnoj skupštini.

Nastavljamo sa radom.

Reč ima narodni poslanik Sanda Rašković Ivić. Izvolite.

SANDA RAŠKOVIĆ IVIĆ: Gospodine predsedavajući, gospodo ministri, želela bih, pre nego što počnem, samo da upozorim predsedavajućeg gospodina Arsića na nešto. Naime, gospodine Arsiću, ako je dr Nebojša

Stefanović doktor, onda je i Sanda Rašković Ivić takođe doktor, kao i dr Zorana Mihajlović.

(Vojislav Šešelj: Jeste li zajedno doktorirale?)

Za sebe mogu da kažem da sam doktorirala na Beogradskom univerzitetu na Medicinskom fakultetu 5. jula 1993. godine. Za Zoranu ne znam, ali, evo, kažem za sebe. Tako da vas molim, ja od toga ne patim, ali ako je jedan doktor nauka doktor, onda i drugi doktori nauka treba da budu doktori.

U svakom slučaju, meni je drago da smo konačno dobili priliku da radimo i da raspravljamo i o ovim sporazumima. Žao mi je što danas, na četvrtu godišnjicu potpisivanja Briselskog sporazuma, ne govorimo o ovom vrlo važnom sporazumu, koji je dospeo u ćorsokak, nego o drugim sporazumima. Ali, dobro, neka to ostane otvoreno, jer smo već više puta, i kao poslanička grupa i kao više poslaničkih grupa iz opozicije, tražili da se priča o Briselskom sporazumu u svetlu Poglavlja 35 i tome posveti posebna sednica.

Sada ću se vratiti na temu. Osvrnula bih se na dva sporazuma, pošto je objedinjena rasprava, to su: Sporazum između Vlade Republike Srbije i Vlade Savezne Republike Nemačke o saradnji u oblasti bezbednosti i Sporazum između Republike Srbije i Države Katar.

Znači, kao što je ministar Stefanović govorio, neću to ponavljati, samo ću reći da je ovaj sporazum potpisan u Berlinu pre godinu dana, 22. marta 2016. godine, i da se radi o saradnji u oblasti suzbijanja organizovanog kriminala. Ono što je dobro u ovom sporazumu, to je da čitajući ovaj tekst nisam našla odredbu na osnovu koje bi Nemačka mogla da u nekom trenutku deportuje određeni broj migranata sa svoje teritorije u Srbiju.

U ovom sporazumu se jako mnogo govori o reciprocitetu, međutim, potpuno je jasno svima da je ovaj reciprocitet potpuno formalne prirode. Pitanje je da li je reciprocitet uopšte moguć, suštinski reciprocitet, u situaciji kada postoji jedna ogromna nesrazmera između političke, ekonomske, vojne i svake druge moći Nemačke, s jedne strane, i s druge strane Srbije.

Međutim, ono što bih prokomentarisala jeste formulacija u članu 2. koja govori o oblicima saradnje gde se konkretno u tački 3) predviđa da će svaka od strana, na zahtev druge strane, sprovesti mere dozvoljene u skladu sa odredbama svog nacionalnog zakonodavstva, pri čemu može odobriti prisustvo predstavnika nadležnih organa druge strane. Znači, ponavljam, može se odobriti prisustvo predstavnika nadležnih organa druge strane. Koji su to nadležni organi kada je reč o Saveznoj Republici Nemačkoj? To su: Savezno ministarstvo unutrašnjih poslova, Savezno ministarstvo finansija, Savezno ministarstvo zdravlja, Savezna kriminalistička služba, Direkcija Savezne policije, Carinska kriminalistička služba i Savezni institut za lekove i medicinske proizvode. Moje pitanje jeste – šta tačno rade predstavnici nadležnih organa druge strane koji su prisutni na našoj teritoriji, hipotetički govorimo, prilikom sprovođenja operativnih mera?

Mene je ovo malo asociralo na ultimatum koji je Austrougarska uputila Srbiji 1914. godine nakon Sarajevskog atentata. Naravno, ovo je bilo unilateralno, ovde je predviđeno prisustvo naših organa na teritoriji Nemačke i nemačkih organa na teritoriji Srbije, ali ja se opet vraćam na onaj formalni reciprocitet, koji nije i suštinski reciprocitet.

Mislim da je potpuno opravdano postaviti ovo pitanje, pre svega zbog toga što treba uzeti u obzir član 9. ovog sporazuma kojim se precizno definiše status takozvanih oficira za vezu. Znači, imamo oficire za vezu. Kaže ovako: „Strana ugovornica može po potrebi i uz saglasnost druge strane ugovornice uputiti oficire za vezu policijskim organima druge strane ugovornice.“ Oficiri za vezu imaju savetodavnu funkciju, to znamo i to je objašnjeno, i pružaju pomoć bez prava na samostalno vršenje policijskih ovlašćenja na teritoriji druge strane ugovornice. Ako već imamo oficire za vezu, pitam se šta će nam onda predstavnici nadležnih organa i zašto nije definisano koja su to ovlašćenja nadležnih predstavnika ovih drugih organa.

Naravno, kada govorim o ovom sporazumu sa Nemačkom, osvrnula bih se i na Sporazum sa Poljskom. Zanimljivo je, recimo, da je Sporazum sa Poljskom potpisan još 2009. godine, a tek sada dolazi na dnevni red. Sporazum je takođe o borbi protiv organizovanog kriminala i drugih vidova kriminala. Tu se kaže da se predviđa mogućnost da nadležni organi ugovornih strana razmene oficire za vezu, ali ne i više od toga. Zašto je onda sa Nemačkom ovo ovako razigrano i prilično prošireno?

Sada bih prešla na ovaj drugi sporazum, a to je Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Države Katar o uzajamnom podsticanju i zaštiti ulaganja. Ovaj sporazum je, kao i svi sporazumi, tipskog karaktera. Njegovim odredbama se ulagačima, fizičkim i pravnim licima, iz Katara i Srbije garantuje nacionalni tretman, kao i tretman najpovlašćenije nacije, uz punu zaštitu i bezbednost ulaganja.

I ovde imamo kao jednu od stavki – reciprocitet. I ovde, kao i u ovom sporazumu sa Nemačkom, to baš ne stoji, zato što mi ne možemo, kao Srbija i kao srpski biznismeni, da uđemo u tu trku u Kataru kao što mogu investitori iz Katara da dođu ovde. Naravno, nemam ništa protiv stranih investicija, samo mislim da strane investicije treba da budu izjednačene sa domaćim investitorima.

Ono što naša poslanička grupa prebacuje i gde ima primedbe jeste prilična netransparentnost ovog sporazuma. Znamo da je odlazeći predsednik, Nikolić, bio u Kataru; čitali smo u novinama da je Katar, recimo, zainteresovan za agrar, „Bistricu“, „Đerdap III“, od agrara za PKB, za 36 srpskih banja, za namensku industriju. Imamo utisak da se u ovom sporazumu, koji je u stvari jednosmerna ulica i napravljen je za katarske investitore u Srbiji, njima otvaraju vrata, i to velika vrata, za rasprodaju javnih dobara. Pogotovo što znamo, to se takođe u medijima pominje, da su katarske kompanije koje su zainteresovane da ulažu u Srbiji *Qatar Electricity and Water Company* i još neke kompanije koje su

u vlasništvu porodice Tani. To je značajna vladarska porodica, tako da se ovde u stvari sprema jedan netransparentni sporazum koji će toj katarskoj porodici omogućiti velike investicije ovde. Zli jezici i neki mediji javljaju i o tome da bi u ovom slučaju moglo da dođe i do pranja novca. Podsetiću vas da je „Krik“ govorio o ofšor kompanijama Siniše Malog; da li se sada ovde sprema neki novi slučaj, takođe, ofšor kompanija?

Takođe bih se osvrnula na situaciju oko Kosova i Metohije, vezano za ovaj sporazum. Ako vidimo član 1, Definicije, u tački 5) definiše se pojam „teritorija“ na sledeći način, pročitacu vam: „Za Republiku Srbiju: teritorija nad kojom Republika Srbija vrši suverena prava i jurisdikciju u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom i međunarodnim pravom. Za državu Katar: teritorija, unutrašnje vode i teritorijalno more Države Katar, morsko dno i podzemlje, vazdušni prostor iznad njih, ekonomska zona i kontinentalni deo na kojem Država Katar vrši suverena prava i jurisdikciju u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom i međunarodnim pravom.“

Ovde upada u oči da je definisanje teritorije vrlo šturo kada je Srbija u pitanju, a da je vrlo detaljno kada je u pitanju Katar. Pošto znamo da je Katar jedna od zemalja koje su veliki finansijeri i sponzori kosovske nezavisnosti, opravdano se može postaviti pitanje kako bi se u smislu odredaba ovog sporazuma tretiralo ulaganje Države Katar na Kosovu i Metohiji. Da li bi se to tretiralo kao ulaganje u državu Srbiju ili kao ulaganje u tzv. nezavisnu, lažnu državu Kosovo?

Što se tiče podsticanja i zaštite ulaganja, ima još nešto na šta bih skrenula pažnju, a to je – u članu 3. tačka 2) kaže: „Svaka strana ugovornica će u skladu sa svojim zakonima i propisima, kad god je potrebno, obezbediti izdavanje odobrenja neophodnih za rad savetnika i drugih kvalifikovanih osoba sa stranim državljanstvom.“ Već sam na početku rekla da nemam ništa protiv stranih investicija. Imam protiv toga, ponavljam, da su te investicije debelo plaćene sa 10.000 evra po radnom mestu, da naši investitori nemaju iste uslove. Ali sad vidim ovde da se uvodi i jedna nova tema, a to je da se podstiče zapošljavanje stranih državljana. Da li je nama zaista potrebno ovo zapošljavanje stranih državljana? Naravno, odgovor je da nije. Mi imamo mnogo naših nezaposlenih, mnogo mladih koji odlaze iz zemlje, tako da smatram da nekoliko odredaba ovog sporazuma nije kako valja i da je ovaj sporazum izrazito štetan i loš po srpsku stranu.

Na kraju bih postavila pitanje – koliko će još škola sa imenom „Sveti Sava“ da promeni ime u Bin Zajed ili neko drugo ime nekog katarskog velikana iz porodice Tani ili neke druge značajne porodice da bismo mi ovamo doveli investitore iz Katara, a da od toga Srbija zaista nema ni nacionalne ni ekonomske polze? Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Reč ima ministar dr Nebojša Stefanović. Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Poštovani narodni poslanici, vezano za nadležne državne organe, naše i nemačkog Saveznog ministarstva unutrašnjih poslova, koji postupaju najčešće u zajedničkim operativnim obradama – za šta se formiraju, u skladu sa zakonom, zajednički istražni timovi nadležnih tužilaštava i policijskih organa koji sprovode te istrage – nekada je potrebno prisustvo jednih ili drugih organa na teritoriji druge zemlje, u smislu sprovođenja istrage.

Nažalost, moram da kažem da je mnogo više građana naše zemlje koji na teritoriji Nemačke čine neko krivično delo, nego što ima građana Nemačke koji na teritoriji naše zemlje čine neko krivično delo. U zajedničkim operativnim obradama u kojima su prethodne godine lica lišavana slobode uglavnom su lišavani naši državljani na teritoriji Republike Nemačke, nešto po našim zamolnicama, a nešto po zamolnicama Savezne Republike Nemačke.

Što se tiče oficira za vezu, oni ne mogu sprovoditi samostalno operativne policijske poslove, oni služe samo za to da lakše omoguće komunikaciju. Vi to znate, bili ste ambasador u Rimu, mi i tamo imamo policijskog oficira za vezu; dakle, znate šta je suštinski njihov posao. Međutim, i oni koji dođu na našu teritoriju, koji učestvuju u zajedničkim istražnim timovima ili po nekom drugom poslu u skladu sa našim zakonodavstvom, mogu da rade i da preduzimaju samo one radnje sa kojima se mi saglasimo i koje mi odobrimo. Dakle, to može da uradi samo Republika Srbija.

U principu, u današnje vreme je nemoguća saradnja u obradi ozbiljnih kriminalnih grupa bez saradnje na teritoriji čitave Evrope. Bez informacija koje poseduju policije u više država u kojima te operativne i organizovane kriminalne grupe deluju, nemoguće je sagledati samo iz vizure jedne zemlje. Zato i Nemačka od nas nekada traži pomoć i saradnju; nekada naši ljudi idu u Nemačku da pomognu u tim timovima, nekada nemačke kolege budu ovde. Jedno vreme su bili... Čak smo imali, to smo javno radili, pokazali smo ih na granici, pomagali su u vreme najvećih migrantskih kriza, pomagali su u identifikaciji dokumenata. Bilo je sumnje da se određeni deo dokumenata falsifikuje prilikom izlaska iz naše zemlje, ulaska u EU; njihovi eksperti za dokumenta, za originalne papire, pre svega nemačke radne dozvole i pasoše, pomagali su i vršili obuke naših ljudi iz granične policije u uočavanju tih falsifikata. Mislim da je to bio primer dobre saradnje.

Imamo i obrnute primere. Mi po sporazumu imamo, recimo, deset pripadnika policije koji se nalaze na teritoriji Bivše Jugoslovenske Republike Makedonije, na granici sa Grčkom. Naših deset graničnih policajaca nalazi se u drugoj državi i radi na obezbeđivanju državne granice druge zemlje, upravo jer je to interes Republike Srbije. Dakle, mi se isto tako sporazumom obezbeđujemo da osiguramo bezbednost građana Republike Srbije.

Želim da vas uverim da ovde nema apsolutno ništa sporno, ništa problematično. Zavisi sa kako kojom zemljom, zavisi šta je trenutni interes. Tamo gde imamo više organizovanih kriminalnih grupa, uspostavlja se intenzivnija saradnja. Sa zemljama u kojima nije bilo slučajeva da naši ili njihovi

državljeni čine krivične dela na teritoriji te zemlje nije ni bilo toliko intenzivne saradnje – naprosto, takav je policijski posao – nije bilo potrebe za razmenom te vrste informacija, odnosno nije bilo šta da se razmeni.

Gospodine predsedavajući, samo hoću vama da kažem, s obzirom na to da se pominjao slučaj Dragoslava Kosmajca, slučaj Dragoslava Kosmajca se danas nalazi u postupku pred Višim sudom u Beogradu. Žao mi je što nije vođen nekih ranijih godina, možda bi bilo prikupljeno više dokaza, jer ta krivična dela nisu počinjena 2013. ili 2014. godine nego mnogo ranije, ali očigledno da tada nije bilo političke ili neke druge spremnosti da se goni. Sada se goni. I Al Kapone je uhapšen za utaju poraza, nije uhapšen za sve ono što je radio, zato što su za to mogli da se obezbede dokazi. Mi u Republici Srbiji možemo da postupamo samo tamo gde postoji dovoljno dokaza i tako ćemo nastaviti da radimo. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Reč ima ministar Branislav Nedimović. Izvolite.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Gospodine predsedavajući, poštovani poslanici, hteo bih da kažem nekoliko reči vezano za Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Države Katar o uzajamnom podsticanju i zaštiti ulaganja, ali ne u kontekstu isključivo ovog sporazuma o kome ste govorili, nego u širem kontekstu investicija, bez kojih mi kao država u ovom trenutku apsolutno ne možemo.

Ne želeći da bilo koga favorizujem, bilo kog investitora, pričam o kompletnom ulaganju na prostoru čitavog sveta, imati investicioni fond od 170 milijardi dolara, kakav je Katarski investicioni fond, jeste, složićete se, izuzetno velika količina sredstava. Mi ovim sporazumom pravimo pravni okvir da može da dođe do ulaganja koja su nama neophodna. Da li će se ona desiti, zavisi od inovativnosti, inventivnosti naše, njihovih želja, potreba.

Želim da kažem jednu drugu stvar. Da bismo mi u ovom trenutku nastavili i još više pojačali razvoj naše privrede – mi smo u 2015. godini imali do 1,8 milijardi evra priliva stranih investicija, u 2016. imali smo 5,5% više, nepune dve milijarde – nama treba još i još investicija. Svi investitori koji imaju dobru veru i koji imaju kapital koji je dobar, svež nama su neophodni iz jednog prostog razloga – da bismo zaposlili naše ljude.

Ove oblasti koje ste vi malopre pominjali, u kojima su iskazali zainteresovanost, malopre ste pomenuli poljoprivredu, IT, turizam... Daj Bože da ima investitora koji hoće da ulože u naš sektor banjskog turizma, jer nama su tamo neophodne investicije.

Osvrnuo bih se na jedno... Žao mi je što ovde nije kolega koji je malopre govorio. Očigledno ovde poneko dođe, samo kaže šta ima, okrene se i ode. Mislim da mi treba da slušamo sve vreme i mislim da je to naš posao, ali, Bože moj, to je sad već za neku drugu priču.

Pričalo se o poplavama 2014. godine. Mnogo je novca uloženo, koleginica je malopre pričala o tome, ali želim da ukažem na nekoliko stvari koje

su se desile. Danas je aktuelna ta tema i želim da obavestim i vas i javnost da je angažovanjem preduzeća „Srbijavode“ danas na prostoru Srbije situacija potpuno mirna, a jednim delom za to su zaslužna ulaganja u prethodne dve godine. Tokom dve godine bilo je dosta investicija na različitim rečnim tokovima.

Pomenuću samo jedan karakterističan primer. Sećate se svi Lučana – svaki put kada dođe april, bile kiše u Srbiji ili ne bile, u Lučanima je uvek bio problem. Sada se ta investicija realizuje. Vlada Srbije je dala trista miliona dinara. Tamo su u toku radovi, biće gotovi tokom ovde godine; kompletan sistem Lučana i onaj vojni kompleks, odnosno tamo gde je namenska industrija, biće potpuno zaštićeni i više taj problem nećemo imati.

Pričati i iznositi činjenice koje ne stoje – ne obraćam se vama, nego pričam o nekim prethodnim izlaganjima – mislim da nije u redu, pre svega zbog uznemirenja javnosti. Želim još jednom da kažem, danas je u Srbiji situacija u hidrološkom smislu dobra.

Danas smo potpisali jedan sporazum sa vladama Bosne i Hercegovine i Crne Gore o zajedničkom upravljanju rekom Drinom, o sistemu ranog upozoravanja na opasnost od poplava, i uopšte slivu reke Drine. Dobili smo sredstva iz Zelenog klimatskog fonda, svi zajedno, da izgradimo neke nove odbrambene sisteme na Drini, Limu i nekim drugim rekama, kako bismo se zaštitili u narednim godinama. Nama je to neophodno; dvadeset, trideset godina u taj sistem uopšte nije ulagano. Mnogo toga moramo da radimo, u krajnjoj liniji, zbog toga smo i menjali Zakon o vodama u decembru mesecu. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Reč ima ministar Aleksandar Vulin. Izvolite.

ALEKSANDAR VULIN: Vidim da se ovde Sporazum sa Katarom stavlja pod znak pitanja zato što je Katar priznao Kosovo i Metohiju. Treba biti dosledan; ako ćemo to uzeti kao kriterijum, zašto se ne kaže da su Sjedinjene Države najveći sponzor nezavisnosti Kosova i Metohije, pa da onda prekinemo svaki ugovor i sporazum sa SAD?

To ne bi smeli da govore oni koji su te noći, izborne noći, nakon parlamentarnih izbora, prvo otrčali kod američkog ambasadora po pamet i zaštitu. Kada god hoće da kritikuju svoju državu, otrče po pamet i zaštitu kod SAD ili nekog drugog predstavnika međunarodne zajednice, koji su takođe priznali Kosovo i Metohiju.

Podsetiću vas, kada je došlo do priznavanja lažne nezavisnosti Kosova i Metohije, iz ove zemlje proterani su ambasador Crne Gore i još poneko, ali nisu nikad proterani, recimo, ambasadori Velike Britanije ili SAD.

Samo bih molio da se ponašamo principijelno. Ako je Katar, onda da se istim aršinima odnosite prema njemu kao i prema bilo kojoj drugoj zemlji koja je priznala Kosovo. Nemojte napadati ovaj sporazum sa takvim obrazloženjem. Ovo je dobro za našu zemlju. Dobro je da se u našu zemlju ulaže, dobro je da novac ulazi u našu zemlju i dobro je da dolazi sa svake druge strane. Posebno ne od onih koji, kada god imaju neki problem sa svojim biračima ili sa

izbornim rezultatima, prvo otrče kod američkog ambasadora da traže pomoć i zaštitu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik dr Vojislav Šešelj, po Poslovniku.

VOJISLAV ŠEŠELJ: Mislim da ministar Vulin ne bi smeo da daje ovakve izjave ovde. Znam da ovde ima stranaka, odnosno narodnih poslanika koji su se u Narodnoj skupštini našli...

(Predsedavajući: Samo navedite član Poslovnika.)

... Voljom američkog ambasadora, ali ko je dao pravo američkom ambasadoru da ubacuje narodne poslanike u sastav Narodne skupštine? One izborne noći vi ste mu omogućili to da uradi. Vi ste se povukli, vi ste ustuknuli, niste smeli da se suprotstavite. E, zato su nam Skotovi poslanici danas u Narodnoj skupštini.

Ja mogu da razumem Skota, možda će sledeći put hteti da ima sto svojih poslanika. Čak mnoge od vas može pretvoriti vrlo lako u svoje. Ali ne mogu razumeti one koji tom pritisku podlegnu, ustuknu, pa se onda posle junače. Mi srpski radikali smo se junačili i te noći i hteli smo da se ne popušta Skotu. A sad, Skot vam je ovde ubacio grupu poslanika, na vama je da ih ljuljate, da ih negujete, da ih pazite, a ne da jaučete što ste morali priznati bebe koje nisu vaše. Uostalom, na DNK analizu, pa da vidimo jesu li Skotovi, jesu li vaši, jesu li ovoga, jesu li onoga. Šta se to nas tiče? Vi ste dozvolili da se Skotovi poslanici nađu u Narodnoj skupštini. Nemojte sad protiv toga da se bunite. Da ste bili junačine, da ste bili čvrsti, odlučni, da ste rekli „ne može se sa Srbijom tako postupati“, e, njih ne bi bilo u Narodnoj skupštini.

PRESEDAVAJUĆI: Samo bih vas molio, kolega Šešelju, da sledeći put kažete član Poslovnika za koji smatrate da je povređen.

VOJISLAV ŠEŠELJ: Član 107, rekla je Nataša umesto mene.

PRESEDAVAJUĆI: A, rekla je Nataša? Dobro.

Reč je zatražila kolegunica Sanda Rašković Ivić. Po kom osnovu?

SANDA RAŠKOVIĆ IVIĆ: Imam pravo na repliku...

(Predsedavajući: Niste nijednom spomenuti.)

Nije pomenuto ime, ali zaista, verujte, već smo umorni od toga da slušamo kako je neku poslaničku grupu američki ambasador ubacio u Skupštinu. Prvo, to slušamo sada i od dr Vojislava Šešelja, a te izborne noći je upravo Srpska radikalna stranka objavila da naša lista, DSS–Dveri, ima 6,8%.

Za ministra Vulina – gospodine ministre, vi kad god nemate argumente za nešto... (Isključen mikrofoni.)

PRESEDAVAJUĆI: Nemate pravo na repliku.

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani narodni poslanici, poštovana gospodo ministri, koji već šest meseci niste podneli izveštaj o svome radu, najpre bih želeo da izrazim radost zbog ponovnog početka rada Narodne skupštine

Republike Srbije, kojoj je ovo prvi radni dan u 2017. godini, što jasno govori o vašem odnosu prema najvažnijoj državnoj instituciji.

Pretpostavljam da bi vlast najviše volela da Narodne skupštine Republike Srbije uopšte nema i da samim tim nema kritike vlasti, ali, evo, ipak smo tu i čuje se glas opozicije, bez obzira na to koliko biste vi želeli da ga definitivno ugasite.

Ono što je veoma važno da čuju građani Srbije jeste da ste vi danas ovde odbili više od pedeset predloga zakona koje su predložili narodni poslanici opozicije, a da ste na dnevni red stavili dvanaest međunarodnih sporazuma koji definitivno nemaju životni značaj za građane Srbije kakav imaju ovih pedeset predloga zakona koje je opozicija danas predložila za dnevni red. Činjenica je da izbegavate najvažnije životne teme u Srbiji i da koristite zasedanja Narodne skupštine da se govori o svemu sem o onome što je najvažnije u Srbiji.

Tako i danas imamo ovih dvanaest međunarodnih sporazuma. Da su bili toliko bitni, mi bismo ih usvojili još pre mesec i po dana. Oni vama nisu bitni. Time ste na neki način uvredili države partnere sa kojima sklapamo ove sporazume o saradnji, jer ste pokazali da vama ovi sporazumi nisu bitni i da mogu da se odlože za mesec i po dana samo zarad vaših stranačkih, političkih poena i ukidanja Narodne skupštine Republike Srbije.

Zato je veoma zgodno uporediti značaj ovih tema o kojima mi danas razgovaramo sa drugim temama koje su danas važne u Srbiji. Recimo, jedna od tema sa kojima se danas suočavamo jeste pomenuti sporazum sa Katarom o uzajamnom podsticanju i zaštiti ulaganja. Recite mi, gospodo ministri, kakva ćemo mi to ulaganja imati u Državu Katar, pa nam je ovaj sporazum o uzajamnom podsticanju i ulaganju bitan? Zar za to vreme nismo mogli da razgovaramo ovde o stanju u srpskoj privredi, srpskoj poljoprivredi, srpskom selu, srpskoj prosveti, srpskoj kulturi ili bilo kojoj važnoj temi koja bi trebalo da se nađe na dnevnom redu, a nije se našla?

Tu je, recimo, članstvo u Evropskom šumarskom institutu. Da li je to važnije od stanja sa kojim se suočavaju socijalno ugrožene porodice u Srbiji, a koje privatni izvršitelji izbacuju iz porodičnih domova? Ili možda ... (Isključen mikrofon.)

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Obradoviću, parlament je odlučio koje su teme na ovoj sednici, ovog dana, o kojima će da se raspravlja. A vi ste o svemu pričali samo ne o temama koje su na dnevnom redu. Pustio sam vas tri minuta. Dovoljno je. Dovoljno je da se bavite politikom. A sada vas molim da se ostalih sedamnaest minuta bavite tačkama dnevnog reda o kojima raspravljamo.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Veliko hvala, gospodine predsedavajući, na tome što priznajete da teme koje su danas nametnute voljom vladajuće većine nisu životne teme, koje interesuju građane Srbije. Ali ja ću se vratiti na njih, jer sam spreman da razgovaram i o tim temama.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Obradoviću, imamo ista prava kada glasamo, moj glas vredi koliko i vaš, i nemojte više da vređate poslanike koji glasaju suprotno od vas.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Gospodine predsedavajući, molim vas nekoliko stvari. Prvo, kada želite da raspravljate sa mnom, javite se za reč, siđite dole u poslaničke klupe i kao narodni poslanik mi odgovorite.

PRESEDAVAJUĆI: Branio sam dostojanstvo Narodne skupštine i ostalih 249 narodnih poslanika.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Zatim vas molim da ne koristite moje vreme za vaše replike, već da se javite za repliku pa koristite vaše vreme.

PRESEDAVAJUĆI: Produžicu vam petnaest sekundi pošto sam vam uzeo sada dvadeset.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Zahvaljujem. Ono što je činjenica jeste da Narodna skupština Republike Srbije nema mogućnost da razgovara o životnim temama, jer ste vi tu mogućnost ukinuli. Nametnuli ste nam ovih dvanaest tema. U redu je, razgovaraćemo i o ovih dvanaest tema, ali je moja obaveza da kažem građanima Srbije o kojim ste sve temama zabranili da se govori ovde u Narodnoj skupštini Republike Srbije.

Recimo, jedna od veoma zanimljivih tema, koju ste nama ovde nametnuli, da se o njoj razgovara da se ne bi razgovaralo o važnim životnim temama, jeste Protokol o eliminaciji nezakonite trgovine duvanskim proizvodima. Ovo je veoma važan protokol zato što ga donose oni koji imaju veliko iskustvo u švercu cigareta devedesetih godina prošloga veka, a to su predstavnici SPS-a, JUL-a i svih drugih koji su bili deo jedne vlasti koja je bila poznata po švercu cigareta, nezakonitoj trgovini duvanom i nizu drugih kriminalnih stvari koje su se dešavale u ovoj državi devedesetih godina prošlog veka. Zaista je to mudro; onaj ko najbolje zna kako se švercuju cigare, taj jedino i može da donese protokol o nezakonitoj trgovini duvanom, jer najbolje zna koji se kanali šverca koriste. Ne morate se ništa uznemiravati, gospodine Lončar, nisam mislio na vas. Vas ću dotaći kada budem analizirao zemunski kriminalni klan.

Dakle, ono što je ovde ključno pitanje jeste zapravo – zašto je morala da se vrati predsednik Skupštine gospođa Maja Gojković kada sam ja dobio reč? To je jedno od važnih pitanja o kojima takođe treba da raspravimo.

Međutim, Protokol o eliminaciji nezakonite trgovine duvanom i duvanskim proizvodima u Srbiji zapravo ne govori o nezakonitom monopolu stranih firmi na proizvodnju i trgovinu duvanom u Srbiji. Dakle, uništili ste, svi zajedno, različite srpske domaće fabrike duvana, uništili ste proizvodnju duvana u Srbiji i sav monopol, kroz različite pljačkaške privatizacije i ove strane investicije koje toliko hvalite, dali ste stranim firmama u Srbiji.

Trenutno se najviše bavite preprodavcima rezanog duvana na našim pijacama koji od toga žive i pokušavaju da prehrane svoje porodice. Nikada niste ušli ni u jednu stranu kompaniju da vidite da li oni možda švercuju duvan i različito prikazuju ono što uvoze u Srbiju, i način na koji posluju u Srbiji.

Uvek ste spremni da zgazite običnog građanina i čoveka u Srbiji. Uvek ste spremni da dodatno oporezujete narod, ali nikada niste spremni da uđete u strane kompanije koje nas koriste kao jeftinu radnu snagu, koje nas pljačkaju i profit iznose u inostranstvo, koje na svaki drugi način zloupotrebljavaju monopolski položaj u ovoj državi, zato što su naše domaće kompanije uništene, zato što im ne mogu biti konkurencija, jer vi podržavate strane, a ne domaće kompanije. Zato bi ovaj Protokol o eliminaciji nezakonite trgovine duvanskim proizvodima trebalo zapravo mnogo više da se bavi nezakonitim monopolom stranih kompanija koji one imaju u našoj državi.

Primer radi, Kjoto protokol, kojim se takođe danas bavite jer je to najvažnija tema koju danas u Srbiji treba pokrenuti u Narodnoj skupštini Republike Srbije, bavi se korisnom stvari u zaštiti naše životne sredine, a to je sprečavanje ili smanjenje emisije štetnih gasova. Mi taj problem nemamo zato što je naša domaća privreda uništena, pa je smanjena emisija štetnih gasova u Srbiji, ali zato imamo drugi problem –povećavate cene goriva u Srbiji. Bićete prvi u Evropi i svetu, ali po najvećoj ceni goriva. To bi, recimo, takođe Kjoto protokol trebalo da analizira; možda je to vaš način da svi prestanemo da vozimo automobile, jer više ne možemo da plaćamo skupo gorivo, i da na taj način smanjimo emisiju štetnih gasova.

Ovde imate i Sporazum o saradnji u oblasti bezbednosti sa Nemačkom, koji je isključivo u interesu Nemačke, a veoma malo u interesu Srbije. Ne vidimo nigde mogućnost da zaštitimo ovu zemlju od nekontrolisane migrantske krize i ogromnog broja migranata koji svakog dana učine po jedno krivično delo, ili neku vrstu nasilja, ili neku krađu ili neki napad na građane Srbije, u našoj državi. Ako ne znate o čemu govorim, pitajte građane Šida koji već danima protestuju da se izmesti prihvatni centar za migrante koje ste nametnuli tome gradu, odnosno opštini u Srbiji.

Mnogo bih više sarađivao sa zemljama Višegradske grupe, sa Poljskom, Češkom, Slovačkom i Mađarskom, jer one ne pristaju na kvote i ucene iz Brisela. Oni znaju kako da se suprotstave Briselu i da zaštite svoje nacionalne i državne interese u oblasti bezbednosti. Zato bih sa njima pravio mnogo više sporazuma nego sa bilo kim drugim.

Tako pravite jedan sporazum sa Poljskom, koji apsolutno podržavam, o saradnji u borbi protiv organizovanog kriminala i drugih oblika kriminala, ali za pet godina vaše vlasti ne možete ništa u Srbiji da uradite po pitanju borbe protiv organizovanog kriminala i korupcije, već ste na slobodu pustili sve one koji su direktno odgovorni za pljačku i uništavanje naše države, od Stanka Subotića Caneta, preko Bogoljuba Karića, do Mladana Dinkića. Sada idemo dalje, verovatno će tako završiti na slobodi i Kosmajac, i Šarić i svi drugi koje ste tako hapsili pred kamerama, a nikada niste to okončali nijednom sudskom presudom. Niti se danas u zatvorima Srbije, na višegodišnjoj robiji, na osnovu pravosnažne presude, nalazi ijedan političar, tajkun ili kriminalac koji nas je opljačkao u prethodnih 27 godina.

PREDSEDNIK: Dobro, dozvolite mi da se snađem samo, koji sporazum je u pitanju?

BOŠKO OBRADOVIĆ: Gospođo Gojković, vratili ste se!

PREDSEDNIK: Da, kao što vidite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Radujem se, radujem se, ali nećete dugo, pošto ide uskoro vaša smena.

PREDSEDNIK: Tako je. I ja vama želim sve najbolje u životu.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Takođe.

Dakle, ono što je ovde zapravo veoma važno naglasiti jeste da vi ovim sporazumima zapravo rešavate međunarodna pitanja, a niste rešili nijedno domaće, unutrašnje pitanje.

Vi rešavate, recimo, saradnju sa policijom Bugarske, a imate vašu policiju i vojsku koja je u štrajku i na rubu materijalne egzistencije. Dakle, gospodine Stefanoviću, rešite najpre problem pripadnika MUP-a i dnevnice od 150 dinara u Kopненоj zoni bezbednosti, i sve ono čime maltretirate, zapravo, službe bezbednosti u Srbiji, koje štrajkuju – jedine u Evropi štrajkuju vojska i policija – a nemojte potpisivati sporazume koji zapravo služe da mi danas pričamo o svemu samo ne o tome u kakvom su stanju naši pripadnici vojske i policije u Srbiji pod vlašću Srpske napredne stranke.

Ili, recimo, oblast saradnje sa Češkom u oblasti kulture, obrazovanja, omladine i sporta, koju apsolutno podržavam. Glasaću za veći deo ovih sporazuma koji su na korist ove države, ali da li ste uredili jedno domaće pitanje kulture, obrazovanja ili omladine? Ili vam je omladina na ulicama i štrajkuje i buni se protiv laži u kojoj živi i nemogućnosti da normalno živi u sopstvenoj državi?

Zašto ne uredite rijaliti-šoue i što ne uvedete red u taj prostakluk i tu sramotu koja vlada našim televizijama?

Ili, zašto ministar Šarčević ne podnese ostavku zato što želi da seksualizuje našu decu i nameće im nekakav obrazovni paket kojim promovise homoseksualizam i ko zna kakve druge nakaradnosti u našim vrtićima i školama?

Dakle, veoma je jednostavno pitanje: da li vi želite da se u ovom Domu Narodne skupštine razgovara o makar jednom životnom pitanju Srbije ili ćete i u narednim skupštinskim zasedanjima, kao sada, da nam namećete razne sporazume koji nisu od životnog interesa za državu Srbiju?

Evo, imamo još jedan takav sporazum, sjajan primer onoga o čemu govorim. Imamo sporazum o socijalnoj sigurnosti sa Rumunijom. Navedite mi koju ste socijalnu sigurnost obezbedili sopstvenim građanima: penzionerima kojima ste smanjili penzije, zaposlenima u državnoj upravi kojima ste smanjili plate, porodicama koje izbacujete na ulicu kada ne mogu da plaćaju kredite ili komunalne usluge, ili bilo kom drugom socijalno ugroženom građaninu Srbije. Pitam vas prostu stvar – zašto ti zakoni nisu na dnevnom redu u Narodnoj skupštini Republike Srbije?

Razumem, naravno, da vi imate svoje prioritete, koje vam diktiraju strani investitori, oni su vaši šefovi, Svetska banka, MMF, strani investitori, strane ambasade. Oni zapravo pišu zakone i sporazume koji su u njihovom interesu. Građani Srbije kod vas ne mogu da dođu na red. Kod vas je uvek prvi MMF, druga je Svetska banka, treći su zapadni ambasadori, četvrti su strani investitori. Nikako da dođu prosvetni radnici, koji imaju plate ispod republičkog proseka, nikako da dođu penzioneri, nikako da dođe vojska i policija.

Nikako da u ovu skupštinu dođe jedan zakon koji se bavi problemima građana Srbije, neprestano rešavate pitanja koja su u interesu krupnog kapitala. Kao što je, recimo, i Sporazum o plovidbi rekom Tisom kojim hoćete da obezbedite jeftin prevoz našim rekama za strane investitore koji su ovde došli i kojima nije dovoljna jeftina radna snaga koju ste im dali, nisu dovoljne subvencije koje ste im dali od naših para, nego sada treba i stranim brodovima da omogućite besplatan prolaz kroz našu državu.

Hajde celu državu da poklonimo strancima. Hajde da im damo i naše lekovite banje, koje hoćete da prodate kad-tad, hajde da im damo i Telekom, i EPS, i Aerodrom Beograd, i PKB, koji hoćete da prodate. Hajde sve da rasprodamo, da nemamo više ništa. Neka stranci vladaju državom, a mi da budemo jeftina radna snaga kod stranog gazde.

Da li je to ideja države u kojoj želite da živimo, gospodine Vulin? Da li je to ideja onoga kako vi zamišljate Srbiju u budućnosti? Da li za to služe ovi ugovori i međunarodni sporazumi?

Ili, primer sporazuma o međusobnom pomaganju, ili kako ga god nazivate, sa Katarom, gde želite da zaštitite sve njihove interese. A gde su naši interesi? Imamo li mi Srbi i građani Srbije bilo koji naš interes u ovoj državi? Da li je naš interes da odgovorite na bilo koje pitanje koje vam postavljaju demonstranti, protestanti širom Srbije poslednjih petnaest dana? Ili ćemo jedino u Narodnoj skupštini Republike Srbije da govorimo o nametnutim temama, koje uopšte nisu prioritet u Srbiji danas? Zna li zašto to zaključujem? Da su ovi sporazumi prioritet, gospođo predsedavajuća, oni bi bili na dnevnom redu pre mesec i po dana. Ovako ste vi odložili primenu ovih sporazuma za mesec i po dana i time uvredili države partnere sa kojima smo sklopili ove sporazume, rekli ste im – vi nama niste bitni, bitno je da ne radi Skupština za vreme predsedničkih izbora. To je jasan dokaz kako vi tretirate te države kojima želite da budete partner.

Dakle, niti ste korektni i pošteni prema drugim državama, niti ste korektni i pošteni prema svojim građanima, jer izbegavate da na dnevni red Narodne skupštine dođe bilo koja životna tema, bilo koja tema koja se tiče interesa građana Srbije koji danas štrajkuju. Ne zaboravite, danas u Srbiji štrajkuju i prosvetni radnici, i penzioneri, i vojska, i policija, i studenti, i omladina i kompletno građanstvo.

Na kraju ovog prvog dela mog obraćanja vama želim da se dotaknem jedne veoma važne stvari koja se pominje u Predlogu zakona o

potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Države Katar o uzajamnom podsticanju i zaštiti ulaganja. Naime, veoma je interesantan član 6. stav 1. Predloga ovog zakona, u kome se predviđa nadoknada poslovnog gubitka usled pobune ili nemira. Potpuno sam saglasan s vama, mislim da ste dobro procenili da će u ovoj državi doći do ozbiljne pobune protiv vaše vlasti i da želite da zaštitite ulagača iz Katara jer mislite da će ovde izbiti nekakvi nemiri.

Ovde neće izbiti nikakvi nemiri, ovde postoji opravdani opozicioni, građanski, narodni, studentski i omladinski bunt protiv vaše vlasti. To nisu nemiri, to se, gospodo naprednjaci, zove demokratija. To se zove pravo građana da izraze drugačije mišljenje od mišljenja koje svima nama želi da nametne Aleksandar Vučić. Mi jednostavno nećemo da ga prihvatimo, jer mi smo slobodni ljudi, nismo kao vi sluge Aleksandra Vučića, koje ne mogu da imaju slobodno mišljenje.

Dakle, posebno podržavam ovu odredbu ovoga sporazuma kojom vi najavljujete pobunu u Srbiji, jer mislim da ste dobro приметili i shvatili da više ne mogu da vas trpe ni penzioneri, ni prosvetni radnici, ni vojska, ni policija, ni studenti, ni omladina, ni građani Srbije, koji jednostavno ne žele da žive u vašoj laži. „Nemoj da mi lažeš babu“, to je poenta svih protesta, koje mi danas pozdravljamo i podržavamo širom Srbije, jer nećemo više da trpimo vaše laži, vašu bahatost, vašu korumpiranost, vaše lažne priče, vašu lažna obećanja, vaše izborne krađe, vaše izborne neregularnosti.

PREDSIEDNIK: Može malo o sporazumima za kraj, još minut?

BOŠKO OBRADOVIĆ: Tako je. Još jednom u potpunosti podržavam sporazum kojim SNS najavljuje pobunu protiv ove vlasti u Srbiji. Hvala.

PREDSIEDNIK: Nema takvog sporazuma.

(Poslanici Vladimir Đukanović, Neđo Jovanović i Aleksandar Marković dobacuju: Poslovník.)

Moram da dam reč dr Nebojši Stefanoviću, jer prvo odgovaraju predlagači, daću vama odmah. Puna je lista, izvinjavam se.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Poštovana predsednice Narodne skupštine, vidim da ovde ima dosta žuči, dosta pitanja koja, naravno, nemaju mnogo veze s temom dnevnog reda, ali očigledno određene političke stranke imaju problem sa legitimitetom. Taj legitimitet je uvek ugrožen kada dobijete 1% na izborima, ili 2%, onda je to ozbiljno pitanje narušenog legitimiteta i predstavljanja naroda u Narodnoj skupštini Republike Srbije. Ostaviću to Narodnoj skupštini, to nije ono što je moja tema.

Ono što hoću da kažem jeste da sam zabrinut zbog jedne stvari. Ovde se priča o teranju stranih investitora. Čujem, ne trebaju strane fabrike, hajde da ih zatvaramo, hajde da teramo ljude koji donose novac, kakav je naš interes da dođu drugi ljudi i ovde investiraju novac. Pa, interes je što tako zapošljavamo ljude, tako ljudi žive, tako zarađuju plate.

Morate da razgovarate sa ljudima koje su neki terali u stečaj, neki koji su privatizovali fabrike, koji su uništavali sve što je bilo, kao termiti da su prošli, ništa nije ostalo, ništa. Onda dođu neki ljudi koji ovde otvore fabriku. To je naša fabrika. To što je vlasnik stranac... Ti ljudi plaćaju ovde porez, ovde ljudima plaćaju plate. Neke porodice od toga izdržavaju svoju decu. Da li je to dovoljno? Nažalost, kada izgubite, od 2008. do 2012. godine, 400.000 novih radnih mesta, onda 130.000 nije dovoljno, ali je mnogo bolje nego što je bilo.

Samo politikom kojom garantujete mir i stabilnost, u kojima želite da zemlja živi, da napreduje, možete da garantujete da će i drugi ljudi doći da otvaraju ovde radna mesta, da otvaraju fabrike. Pa valjda se se za to borimo? Borimo se da mladi ljudi imaju posla, da stariji ljudi imaju posla, da svako ima posao. To nam je zajednička borba.

Što se tiče zaplene duvana, pošto ste govorili o tome, zaplenili smo preko 400.000 boksova cigareta. To nije rezani duvan, to je 400.000 boksova cigareta koji su zaplenjeni na teritoriji Republike Srbije u akcijama tužilaštva i policije. Ozbiljno smo radili na tome, jer je to novac koji ide iz naših škola. Kada neko švercuje tu vrstu duvana, to uzima od naše dece, uzima od škola, od bolnica, od asfalta, umesto da ide u budžet, odakle bismo dali nekoj lokalnoj samoupravi, nekoj školi, nekom domu zdravlja.

Kolega Lončar je u poslednjih godinu dana učestvovao u otvaranju toliko zdravstvenih centara, novi gama-nož, nova odeljenja u Kliničkom centru; on će više o tome govoriti, možda bolje, ali mislim da ova vlada veoma dobro radi. Tako se investira novac kada ga imate, kada ga ne razbacujete, kada ne odlazi, kada se ne baca. Drugi ministri učestvovali su u odličnim aktivnostima u Vladi.

Što se tiče Kopnene zone bezbednosti, moram da vam kažem da policija nema angažovanje u Kopnenoj zoni bezbednosti osim redovnog angažovanja. Dakle, jedinice Žandarmerije su napravile rotaciju sa vojnim jedinicama i jedinice Žandarmerije više ne učestvuju u Kopnenoj zoni bezbednosti.

Što se tiče posebnih angažovanja specijalnih, posebnih jedinica policije, njihova dnevica je 1.800 dinara na teritorijama koje su zahvaćene nekom vrstom elementarne nepogode ili imaju posebnu ugroženost od preteranih, izuzetnih migracija ili bilo koju drugu stvar.

Napravili smo neki kompromis. Nažalost, još uvek ima ljudi koji imaju na nekom redovnom angažovanju male dnevnice. Ja to razumem. Napravili smo kompromise zato što smo nasledili budžet koji je razvaljen, uništen, gde nema novca. Prosto, moramo da se opredelimo za to da napravimo osnov na kome ćemo moći na zdrav način ljudima da isplaćujemo plate i penzije, da kupujemo novu opremu.

Modernizovali smo jedan veći broj oklopnih vozila; kupili smo jedan veći broj patrolnih vozila; nabavili nove uniforme posle dugo godina; počeli da isplaćujemo sve ono što se nekada dugovalo po godinu dana u policiji.

Po godinu dana su bili dugovi. Sve se to vama vodi kao isplaćivano, a oni ne isplaćuju. Vodi vam se da to imate, pa su ti ljudi bili prinuđeni... Danas se isplaćuje mesec za mesec. Čak i kada napravimo kašnjenje, to je kašnjenje od mesec ili dva. Dakle, isplaćuje se redovno.

Nije tačno da je policija u štrajku. Nijedan policijski sindikat nije u štrajku. Postoji protest jednog manjeg broja policajaca. Videćete kada sami protestuju, kada ne dovode sve političke stranke na svoje skupove i učestvuju u političkim manifestacijama, jer to su ljudi koji su sada odlučili da se bave politikom. Imaju pravo na to, sasvim je u redu, ali mislim da bi bilo čestitije da se uključe u neku političku stranku, izađu kao politička stranka, pa vide šta ljudi misle o tome, jer lako je ogrnuti se sindikalnim plaštom, a onda se baviti politikom. Dakle, ti ljudi, kada na takav način rade, ne misle o policijskim zahtevima, misle o političkim. Ali čak ni oni nisu u štrajku. Oni su pozvali na protest i protestuju subotom i nedeljom, kada se radi na način koji je dozvoljen zakonom. Nemamo ništa protiv.

Nemamo ništa protiv bilo kog čoveka koji protestuje na ulicama. Kao što ste videli, policije nema. Nikoga ne ometamo, ništa ne radimo da usporimo, da ometamo, da sklonimo, da zabranimo. Čak i kada nisu prijavljeni, što otežava saobraćaj mnogim ljudima u gradu. Dakle, svako može da prisustvuje. Jedine crvene linije koje jesu, to je da nema nasilja. Svako ko razmišlja o nasilju, bolje da to ne pokušava. To u Srbiji nikome neće da bude dozvoljeno, apsolutno nikome. Nasilje je stvar koja se neće tolerisati.

Svako može da ima, kao što ste vi rekli, i hvala vam na tome što ste rekli, opozicioni bunt. Da, ovo je opozicioni bunt, ovo što vidimo, apsolutno. To je opozicioni bunt. Ljudi žele da demonstriraju. Apsolutno imaju pravo na to. Meni je jasno i zašto – jedan deo ljudi prosto ne može da prihvati činjenicu da većina u Srbiji ima drugačije viđenje Srbije od njih. Samo što moraju da shvate da je i to demokratija, da i drugi ljudi imaju pravo da ne vide situaciju kao oni. Naprosto, to je demokratija u Srbiji, da izađe apsolutna većina građana, u ovom slučaju 56% i kaže – da, želimo Aleksandra Vučića za predsednika Srbije.

To ljudi moraju da prihvate i kada dobiju 2,29%, koliko ste vi dobili na izborima, i kada dobiju manje od toga. Moraju da prihvate da je to narodna volja. Može da vam se sviđa, može da vam se ne sviđa, ali to je narodna volja u tom trenutku. Kada dođu neki drugi izbori, vi ćete pokušati ponovo ili ćete imati pravo da pokušate ponovo, pa kako tada prođete, kako narod bude procenjivao vaš rad, tako ćete i dobiti. Kao i mi, kao i svi ostali. Ono što je jedino važno, nasilja ne sme da bude.

Ono što ste rekli... Ova vlada ne da ne prodaje EPS, ovde EPS kupuje kapacitete drugih zemalja. Ulazimo u pregovore za kupovinu elektromreža drugih kompanija, drugih država u našem okruženju, i u Crnoj Gori i u Republici Srpskoj, ulazimo u projekte. Negde smo već kupili, negde smo započeli pregovore. Mi pojačavamo državne kapacitete i državnu imovinu EPS-a, EMS-a, drugih kapaciteta. Naprosto, ova država se domaćinski odnosi prema

imovini. Ne rasprodajemo ništa. I tamo gde smo ušli u određene nivoe privatizacija, zadržali smo većinsko vlasništvo države, država ima većinski paket akcija i upravlja tim kompanijama.

Mi vodimo državu na ozbiljan i odgovoran način. Nismo sekli tenkove i bacali ih u peći. Mi naša oklopna vozila modernizujemo; stavljamo nove oklope, nove motore, nove savremene sisteme. Kupujemo nove pancirne prsluke; kupujemo nove puške; kupujemo novo naoružanje. Modernizujemo i našu vojsku i našu policiju.

Radimo na tome da ljudi imaju posao. Otvaramo 55 fabrika za kratko vreme. Trebalo je to uraditi. Lako je kritikovati. Ovo treba uraditi.

(Boško Obradović: Replika.)

(Balša Božović: Povreda Poslovnika.)

PREDSEDNIK: Javili su se prvo po Poslovniku Neđo Jovanović, Vladimir Đukanović, pa onda vi.

Moram da obrišem listu da biste mogli da se javite. Moram da obrišem listu. Sačekajte sa javljanjima da bi povrede Poslovnika prvo bile.

Neđo Jovanović, javite se.

NEĐO JOVANOVIĆ: Hvala, predsednice. Reklamiram čl. 106, 107, 108, 109, u vezi s članom 103.

Mislim da je trebalo prvo, uz uvažavanje ministra, da mi date pravo da reklamiram Poslovnik odmah po učinjenoj povredi, što niste učinili, a povreda je bila flagrantna. Radi se o tome da je na najgrublji način izvršeno ponižavanje ove skupštine, da je grubo narušeno dostojanstvo ovog parlamenta. Mislim, gospođo Gojković, da takav stepen tolerancije ne sme da dolazi do izražaja, pa ni kada je opozicija u pitanju.

Radi se o tome da vi i te kako dobro znate da iznošenje neistina, i to najgrubljih neistina i uvredljivih izraza, podrazumeva vašu obavezu da izreknete sankciju po Poslovniku, a to je, najblaže rečeno, jedna obična opomena poslaniku koji je tako nešto učinio, što mu svakako nije dozvoljeno.

Takođe i te kako dobro znate da ova skupština ne sme da bude alibi bilo kome, pa ni za očajan politički ili izborni rezultat, jer traženje alibija kroz iznošenje neistina, kroz iznošenje laži, kroz uvrede ne može opravdati ono što su građani prepoznali.

Takođe i te kako dobro znate da legitimitet ovoj skupštini daju građani, a oni su ga dali, sa 55% poverenja, onome kome to poverenje zaista treba dati, a to automatski znači nepoverenje onima koji su ostvarili jedan ili dva posto. Ako je taj legitimitet dat Skupštini, onda ga mi ne možemo niti smemo ovde urušavati, naročito ne na način kako je to učinio poslanik koji je povredio ovu skupštinu iznoseći neistine o navodnim kriminalnim radnjama, iznoseći neistine o svemu onome što je pričao van dnevnog reda...

(Predsednik: Vreme.)

... Van dnevnog reda... Ne daje za pravo ni vama nama, ni tom narodnom poslaniku da vređa građane Republike Srbije koji nam daju legitimitet da radimo ovo što radimo. Hvala.

PREDSEDNIK: Ako mogu krivicu da podelim, poštovani poslaniče Jovanoviću, sa Veroljubom Arsićem pola-pola, ali vi znate koliko je meni teško da izričem opomene, vi ste svesni toga da ja nisam baš laka pri izricanju opomena, pa sam se uzdržala ovog puta. Poslanik zaista ništa nije govorio o dnevnom redu, ali neka mu neiskustvo bude olakšavajuća okolnost za to, ako se slažete. Ako smatrate da smo oboje povredili Poslovnik, mi ćemo glasati o tome. Znači, važi olakšavajuća okolnost? Hvala.

Vladimir Đukanović je sledeći, pa Balša Božović.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Hvala, uvažena predsedavajuća.

Znate kako, stara latinska poslovice kaže – neznanje škodi. Ali bez obzira na to što neko iz neznanja priča to što priča, čak se i neznanjem hvali, ipak članovi 107. i 109. ne smeju da se krše, posebno ne ako se time vređa dostojanstvo parlamenta i čitave javnosti izmišljanjem i laganjem naroda kroz neke besmislice koje su upravo iskazane u najgorem mogućem neznanju.

Razumem da dotični poslanik mora da se opravda, jer je promašena investicija onih koji su ga platili i dobio je 2%, ali bih vas zaista zamolio da ubuduće sprečite obmanjivanje javnosti, posebno sa tom pričom o tome da smo jeftina radna snaga, jer tako se vređaju građani Srbije koji žele da rade. U neko njegovo vreme, kada je podržavao neke druge opcije, ti ljudi su na ulici ostajali.

Prema tome, ne možete tako da vređate one koji žele da rade.

Svojevremeno sam, uvažena gospođo Gojković, kod profesora Šoškića, i vi znate, polagao Političku ekonomiju; jedan kolega na ispitu zaista je promašio temu i profesor mu je rekao – kolega, okrenite se, u amfiteatru – bio je pun amfiteatar – pogledajte, ceo auditorijum vam se smeje. Tako je i ovde, imali smo poslanika koji apsolutno ništa o temi nije rekao, ali ono što su mu negde napisali, iz neke ambasade, pokušao je ovde da nam prikaže. Naravno da mu se ceo auditorijum smeje, ima svega 2%. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Sto devet, to je i Neđo Jovanović već tražio da glasamo, odnosno da ne glasamo o povredi tog člana, to ne može; 107, opšti član koji govori o poštovanju dostojanstva Narodne skupštine. Mislim da svaki poslanik treba sam da vodi računa o tome da li povređuje ili ne povređuje dostojanstvo Narodne skupštine. Nije moja uloga da budem cenzor u tome, nego se to radi na izborima, pa dobiješ ili 56% ili 2%, zavisi koliko si poštovao dostojanstvo Narodne skupštine. Stvarno ne znam u čemu je moja krivica.

Da li želite da glasamo, poslaniče Đukanoviću? (Ne.)

Poslaniče Božoviću, izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem. Predsednice Skupštine, reklamiram član 27. Poslovnika o radu Narodne skupštine, s obzirom na to da je ministar Stefanović, pričajući o izbornim rezultatima, izostavio da kaže jednu

veoma važnu činjenicu, a to je da 54, 55, 56, 60% jeste procenat koji je potpuno zanemarljiv u zemlji u kojoj je i dalje važnije ko broji, a ne ko glasa.

Mislim da je veoma ružno omalovažavanje studenata i građana koji protestuju, pa čak i sindikata policijskih, s obzirom na to da ministar zloupotrebljava...

PREDSIEDNIK: Poslaniče, budite ljubazni pa nemojte raditi ono što vi govorite da se radilo.

Član 27. govori o tome da ja predstavljam Narodnu skupštinu, sazivam sednice, predsedavam i vršim druge poslove u skladu sa zakonom i ovim poslovnikom, i staram se o primeni ovog poslovnika.

Nemojte replicirati ministru, mogli ste tražiti repliku.

BALŠA BOŽOVIĆ: Vama se obraćam, predsednice.

PREDSIEDNIK: Znam da se obraćate meni.

BALŠA BOŽOVIĆ: obraćam se vama, da po članu 27. vi niste vršili svoju ulogu u ovom parlamentu.

PREDSIEDNIK: Kako da ne, nisam predstavljala dobro ovu skupštinu, gde, u zemlji i inostranstvu? Nemojte, molim vas.

BALŠA BOŽOVIĆ: Ako mogu da kažem da je veoma loše da ne reagujete u situaciji kada ministar koristi govornicu da omalovaži proteste i sindikat policije i da zloupotrebi na taj način govornicu Skupštine...

PREDSIEDNIK: Poslaniče, ovo spada u domen replike.

BALŠA BOŽOVIĆ: A može isto tako, predsednice Skupštine, ministar da izađe pred protestante ...

PREDSIEDNIK: Izaći će ministar gde god on bude želeo da izađe. Ali vi dozvolite da se danas pridržavamo pravila našeg ponašanja, koje je propisano Poslovnikom.

BALŠA BOŽOVIĆ: Dakle, ne dozvoljavate mi da završim.

PREDSIEDNIK: Nemojte zloupotrebljavati, član 27. jednostavno ne govori o tome.

BALŠA BOŽOVIĆ: Ne zloupotrebljavam ja, nego ministar Stefanović, a meni ne dozvoljavate da reklamiram Poslovnik kao narodni poslanik.

PREDSIEDNIK: Uloge su potpuno različite. On je replicirao poslaniku Obradoviću, vas nije ni spomenuo.

BALŠA BOŽOVIĆ: Ali vi niste ispratili šta je govorio ministar Stefanović i na taj način ste prekršili Poslovnik o radu Skupštine. Sada ga reklamiram i vi mi ne dozvoljavate da čak i tražim da li ste prekršili ili ne, da se Skupština izjasni.

Dakle, dozvolite mi da kažem u čemu se vaša povreda Poslovnika sadrži.

PREDSIEDNIK: Ja vas ništa ne razumem.

BALŠA BOŽOVIĆ: Dozvolite da kažem da biste me razumeli.

PREDSIEDNIK: Da, ali nemojte o ministru Stefanoviću, nego o meni, ako može.

BALŠA BOŽOVIĆ: Ne, ja vama govorim, nije mi ministar tema, vi ste mi tema.

PREDSIEDNIK: Ja sam tema? Ja da izađem pred protestante?

BALŠA BOŽOVIĆ: Ne, nego ste dozvolili ministru Stefanoviću, vi kao gospođa Maja Gojković, da zloupotrebi govornicu.

PREDSIEDNIK: Nije zloupotrebio govornicu, replicirao je.

BALŠA BOŽOVIĆ: Ja mislim, kao narodni poslanik, da jeste zato što je na uvredljiv način govorio o ljudima koji protestuju, čak i o sindikatu policije.

PREDSIEDNIK: Poslaniče, zašto vi niste tražili repliku? On to nije izgovorio, stvarno. Ušla sam u salu, nisam Boška Obradovića slušala, samo drugi deo. U drugom delu ništa nije govorio o dnevnom redu.

Ali vi sada maštate o nečemu što biste voleli da ste čuli, a niste čuli, jer bi to bilo odlično za vas da možemo da pričamo o nečem drugom, a ne o temi dnevnog reda.

BALŠA BOŽOVIĆ: Nije rekao da se sindikat bavi politikom i da iz političkih razloga protestuje?

PREDSIEDNIK: Ja se ne kopčam na leđima, shvatam šta vi hoćete. Znam šta vi hoćete, dovoljno sam iskusan političar.

BALŠA BOŽOVIĆ: Predsednice, nije me bilo četiri meseca u ovoj skupštini, vidim da se stvari nisu mnogo promenile.

PREDSIEDNIK: Pustite to, Švaba tra-la-la, nego da mi nešto čujemo o Doha amandmanima, o Evropskom šumarskom institutu, takav je dnevni red.

Nema replike, kakva replika.

Takav je dnevni red. Ako vama međunarodni sporazumi ne predstavljaju baš ništa, onda ustanite, diskutujte i recite – meni međunarodni sporazumi ne predstavljaju baš ništa, ja ću državu da izolujem, ovaj dnevni red ništa ne valja.

Ne valja, ali je izglasala većina poslanika u parlamentu. Ako vi znate neki drugi oblik demokratije gde će manjina da upravlja parlamentom, onda to predložite, napišite neki rad; pročit ćemo, videćemo šta će od toga da bude. Nemojte stalno meni da govorite kako treba da tumačim Poslovnik kada je Poslovnik jasan. Član 27, ne znam odakle ste izvukli, iz malog mozga, samo zato što nešto mora da se citira. Nemojte tako.

BALŠA BOŽOVIĆ: Vi vređate ljude koji su na ulicama. S druge strane, ne dozvoljavate onima koji su u manjini da to kažu. Na četiri meseca ste me izbacili iz ove skupštine i ništa se nije promenilo u međuvremenu, sve je isto.

PREDSIEDNIK: Kod vas se ništa nije promenilo, džabe sam vas isključivala iz rada parlamenta kada vi baš ništa nećete da promenite.

Daću pauzu svakako, ovo nema nikakvog smisla.

Dajem pauzu od pet minuta zato što nema smisla.

Ubedite snagom argumenata kolege da vas puste da govorite, vi to možete sigurno.

Znači, pet minuta pauza. Bezbroy nekih povreda Poslovnika... Želeli ste da radimo zbog povreda Poslovnika? Posle četrdeset dana – hajdemo povrede Poslovnika. Nema smisla.

(Posle pauze – 16.50)

PREDSIEDNIK: Imamo povrede Poslovnika ovim redom: Marijan Rističević, Aleksandra Jerkov i Igor Bečić.

Reč ima Marijan Rističević. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem. Dame i gospodo narodni poslanici, gospodo predsedavajuća, reklamiram čl. 27, 106, 107, 108. Vi ste dopustili da opozicioni poslanici preuzmu vođenje sednice i da se staraju o redu. Gospodo predsedavajuća, u vezi s dostojanstvom, dopustili ste nemušti dijalog sa Balšom Božovićem. Meni treba prevodilac. On priča o studentima. Ti studenti su i on. Dakle, na studentskim protestima je bio gospodin Balša Božović. Malo je bajat, završio je kombinovani državno-privatni fakultet, više u „Bona fidesu“, ali, gospodo predsedavajuća, to mu ne daje za pravo da krši Poslovnik.

Ovaj njegov prijatelj iz desnog sektora, bataljon Azov... Ispred Skupštine, kad su rušili Zid plača, evo ga, nema laži, nema prevare, evo ga Balša Božović... Šteta što gospodin Živković nije tu da nam objasni taj čudni vetar koji je došao iz Ukrajine. Ovi su palili žive Ruse u Odesi. To su njihovi prijatelji. Svaka čast običnim studentima, ali ovde ima neobičnih.

Novinari – oni organizuju protest, zovu na protest, učestvuju na protestu, izveštavaju. Evo, Antonela Riha na protestu krenula da kupi gladiole pa je zateklo. Evo i potomaka dobro plaćenih političara, koji su zaslužni za rušenje tog zida, koji je navodno vetar srušio. To je rekao moj prijatelj, kolega vinodelac.

Ovo su takođe ti studenti, malo su prebaždareni, karburatori veliki kao kod „tristaća“, e to su prijatelji Balše Božovića, tako da se ne zavaravamo.

Ja sam već rekao, meni to ne liči na rušenje vlasti, nego na rušenje države. Mi smo tu ne da branimo vlast, nego da branimo državu.

Gospodo predsedavajuća, na kraju, čestitku koju su nam uputili, uz zečje uši na patrijarhu, od gospodina Nadimovića, jednog od organizatora tog protesta – „Srećan veliki patak svima koji slave“... Na sreću, nije uvredio neku drugu konfesiju, ali, s tim u vezi, ubuduće pazite, gospodo predsedavajuća, razmisliću kako da glasam, kako nastupaju i kako preuzimaju sednicu poslanici opozicije. Hvala.

PREDSIEDNIK: Član 27. je korišćen u slučaju poslanika Balše Božovića i povrede Poslovnika. Pokušala sam da ga navedem da govori o povredi Poslovnika, i on je učinio nešto slično vama, s tim što vi mene opominjete da je trebalo da ga sprečim. Ja ta konkretna saznanja koja ste vi sada izneli nemam, tako da nisam mogla da učestvujem u tome i da znam da li on iznosi istinu ili neistinu.

Smatram da nisam povredila član 27, ali o tome parlament može jedino da odluči.

(Marijan Rističević: Želim da se glasa.)

Aleksandra Jerkov, izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Samo vas molim, prvo, predsednice da me obavestite da li imam dva minuta, kako kaže član 103. Poslovnika, ili dva minuta i pedeset sekundi kao prethodni govornik, da pričam šta god mi padne na pamet, kao što ste njemu dopustili.

Gospođo predsednice, vi ste prekršili član 100. Poslovnika. Sve i da ste se pozvali na njega i da ste, kako vam Poslovnik nalaže, sišli među klupe i polemisali sa narodnim poslanicima, i dalje vam ne bi bilo dopušteno da kažete narodnom poslaniku da govori nešto kao „Švaba tra-la-la“, zato što to naš poslovnik ne dozvoljava. Vi ste to malopre učinili. Vi ste sa mesta predsednice Skupštine jednom narodnom poslaniku rekli da govori nešto kao „Švaba tra-la-la“.

Ne znam da li je to način na koji ste vi navikli da komunicirate sa kolegama, da li je to način na koji vi komunicirate u stranci, da li smatrate da je to prihvatljiva komunikacija za Narodnu skupštinu. U svakom slučaju, sve što mislite, molim vas da zadržite za sebe, a da se ovde ograničite na način komunikacije koji nam ovaj poslovnik propisuje. On nas obavezuje da se jedni drugima obraćamo sa uvažavanjem i da ne dajemo, posebno sa mesta predsednika Skupštine, gospođo Gojković, takve kvalifikacije o nečemu što narodni poslanici govore, samo zbog toga što se vama, iz bilo kog razloga, ne dopada to što su oni rekli.

Drugo, član 103. vama ne ostavlja nikakvu mogućnost da prekidate govornika i polemishete sa njim. Vaše je da saslušate njegovo obrazloženje zbog čega smatra da ste povredili bilo koju odredbu Poslovnika, da date obrazloženje i da pitate da li je ta osoba zadovoljna obrazloženjem koje ste dali ili nije.

Umesto toga, vi ne možete da saslušate nijedan minut, vi prekidate, vređate, polemishete sa narodnim poslanicima, na šta nemate pravo, sve da biste mogli posle da govorite i tvrdite kako ste velikodušno dopustili opoziciji bilo šta. Ne treba vi nikom ništa da dopuštate, vi treba da se držite Poslovnika.

U tom pravcu, ja ću završiti jer vidim da želite da mi posle prebacite verovatno kako ste mi dozvolili da govorim duže, ali ja ću govoriti u skladu sa Poslovníkom, što vi ne činite.

PREDSEDNIK: Eto, sad vi znate i šta ću ja da kažem. Dobro, kako god.

Član 103. ima puno stavova, ne znam na šta ste mislili. Ja ću vas poslušati sledeći put.

(Aleksandra Jerkov: Rekla sam da ste dužni da date obrazloženje po Poslovníku i da pitate narodnog poslanika da li je zadovoljan obrazloženjem.)

Dobro, tako je, u pravu ste delimično. Mislim da treba češće da koristim onda stav 8, da ućutim, da ništa ne odgovorim, iako sam po Poslovniku dužna da odgovorim poslaniku na povredu.

(Aleksandra Jerkov: Dužni ste da...)

Dobro, dužna sam da slušam i dobacivanja. Sve je u redu.

Znači, po članu 103. stav 8, mogu da oduzimam dve minute, da prećutim i samo, kako ste mi vi preporučili, striktno se pridržavam Poslovnika i oduzimam po dve minute svaki put kad neko bude replicirao i rekao – povreda Poslovnika. Hvala na savetu, mislim da ću to i da koristim.

Ovo drugo što ste rekli, da, možda sam malo iskočila iz svog objašnjenja. Drago mi je da ste prilikom povrede Poslovnika na čl. 100. i 103. iskazali svoj senzibilitet ka uvredama pa ste zaštitili svog kolegu poslanika iz vaše poslaničke grupe. Molim vas onda, kada neko izriče uvrede na račun drugog poslanika, da jednako reagujete, da bih vas shvatila na pravi način, onako kako vi to želite kada su u pitanju uvrede samo za poslanike koji su vama simpatici. Molim vas da kada poslanik, koji doduše od pre dva-tri dana i nije poslanik, kaže „Maju na vrbe“ ili „Nemoj da me spominješ na Skupštini“, iako se kaže – u Skupštini, i – na sednici, ali dobro...

(Narodna poslanica Aleksandra Jerkov dobacuje.)

Pa, sad baš nisam sigurna, ali dobro, ako vi kažete na Skupštini, onda ćemo na Skupštini. „... Jer mogu da ti se pojavim“ ili „Povampiriću se“, onda jednako da reagujete.

Ali „Maja na vrbe“ je vrlo interesantno i mislim da bi trebalo da svi poslanici reaguju na to.

Eto, ja se Balši Božoviću izvinjavam što sam rekla „Švaba tra-la-la“. Jednako očekujem izvinjenje od svih poslanika koji su tako osetljivi na uvrede poslanice koja kaže „Švaba tra-la-la“, što kaže 99% građana Srbije kada hoće da kaže da neko nešto ponavlja stalno, ali „Maja na vrbe“ to je već malo osetljivo.

Mislim da nisam povredila član 100. i član 103, ali na glasanju ćemo to utvrditi.

(Aleksandra Jerkov: Niste me pitali da li želim da se izjasnimo.)

Pa sigurno da želite.

(Aleksandra Jerkov: Vi znate šta ja želim?)

Ne čujem vas dobro, ja čujem samo kad se jave poslanici.

Želite, ne želite?

(Aleksandra Jerkov: Želim, i član 100. i član 103.)

Dobro, i član 100. i član 103. Sve je u redu.

Reč ima Igor Bečić, povreda Poslovnika. Izvolite.

IGOR BEČIĆ: Poštovana predsedavajuća, uvaženi poslanici, ja sam se javio još posle izlaganja gospodina Obradovića. Smatram da su grubo prekršeni čl. 106. i 112. Mi smo imali priliku, već šest meseci, da neko izađe sa predsedničkom kandidaturom, da nas ubeđuje iz sednice u sednicu da je ozbiljan

predsednički kandidat, da zaslužuje poverenje građana, a kad dobije 2%, onda na današnjoj sednici izlazi sa grubim lažima, obmanjivanjem javnosti, građana i nas poslanika, objašnjavajući da su ta dva procenta veća nego 56% koliko je dobio predsednik Srpske napredne stranke, gospodin Aleksandar Vučić.

Da ne govorim o glupostima koje su ovde izrečene o službama bezbednosti, o protestantima, i svemu onome što je govorio u svom izlaganju. Sad, ne znam šta je njegova politika – zalaže se za Rusiju, a onda ne priznaje da je predsednik Rusije gospodin Putin čestitao predsedniku Srpske napredne stranke pobedu na izborima.

Takođe, neki drugi poslanici zalažu se za neke druge evropske vrednosti, a ne priznaju da su nemačka kancelarka, kineski predsednik i mnogi evropski zvaničnici čestitali veličanstvenu pobedu gospodinu Vučiću. Sada žele da nas ubeđuju da ono što političari pokušavaju da manipulišu sa studentima, da ovde iznose laži o nekim, po njima, nepravilnostima na izborima... Sve to da bi se zanemarilo ono što je istina danas u Srbiji, da je kandidat, predsednik SNS dobio 56%, a oni se mogu ponositi sa 1% ili 2% podrške građana na izborima.

Smatram da je Poslovnik prekršio predsedavajući, gospodin Arsić, tako da smatram da ne treba da se glasa o tome. Zahvaljujem se.

PREDSEDNIK: Hvala, zato što sam htela da odgovorim kao Balši Božoviću; vi ste mu replicirali. A morala sam da poslušam poslanicu Jerkov pa da vas pustim da kažete do kraja. Eto, tako izgleda kada mi ne date da prekinem. Hvala vam.

Da prestanemo sad malo sa povredama Poslovnika, da ne bih morala da određujem pauzu, i da nastavimo sa radom?

Vladimir Orlić, replika kome?

(Vladimir Orlić: Obradoviću.)

Reč ima Vladimir Orlić, replika Bošku Obradoviću.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala lepo, gospođo predsednice. Da, razumem da nije jednostavno pratiti tok rasprave kada svi oni koji se uporno trude da ovde dobiju pažnju i javnosti i kolega u Narodnoj skupštini, da privuku kamere na svaki mogući način, rade to što rade. Zaista je teško pratiti sednicu i držati tok rasprave. Ja sam vrlo strpljivo čekao, a jasan je osnov, osnov je pominjanje predsednika Srpske napredne stranke.

Zašto ga je pomenuo onaj koji je repliku izazvao, a pritom, pošto je teško držati nit... Mislim svakako na poslanika „Pernara“, odnosno „Dvernara“, kako beše. Zašto ga je pomenuo, to je više nego jasno. Taj čovek je Aleksandrom Vučićem potpuno fasciniran, iz više razloga. Prvo zbog toga što je rezultat od preko 55% glasova, koliko je dobio Aleksandar Vučić, sam po sebi rezultat vredan pažnje. Na to svako može da kaže samo – skidam kapu. Preko dva miliona glasova građana Srbije jeste svakako rezultat vredan pažnje i na to svako može da kaže samo – skidam kapu. Ali kada se tim pitanjima i Aleksandrom Vučićem bave oni koji imaju fenomenalna dva procenta, oni mogu samo da

ostanu fascinirani, da dan i noć ni o čemu drugom ne misle do o Aleksandru Vučiću, njegovom rezultatu i svom „fenomenalnom uspehu“ od dva procenta.

No, ta dva procenta nisu kraj balade, dame i gospodo. Kada pogledate mesta gde su ponovljeni izbori, taj koji je repliku izazvao, „Pernar“, „Dvernar“, kako beše, dobija u Topoli jedan glas, ne jedan procenat nego jedan ceo glas, dobija u Leskovcu jedan glas, dobija u Trsteniku jedan glas, a u Novom Sadu, opa, alal vera, cela tri glasa!

Taj neko, pošto je očigledno bio najzainteresovaniji za pojam „studentsko i omladinsko“, jer se tim dva-tri puta bavio, očigledno ima želju da se sa tim pojmovima identifikuje. Iako u petoj deceniji, čovek ne bi rekao da je uopšte u kontekstu studentskog i omladinskog, ja ću da pokažem dobru volju i da kažem – evo, ipak priznajemo, jeste. Jeste u kontekstu i tog studentskog i tog omladinskog, jer upravo svim onim što radi i što priča on sam sebe podmlađuje – čini da deluje baš kao dete. Hvala lepo.

(Boško Obradović: Replika.)

PREDSEDNIK: Jasmina Nikolić, kao ovlašćeni predstavnik.

JASMINA NIKOLIĆ: Zahvaljujem se. Uvažena skupštino, uvaženi predstavnici predlagača, ja ću se osvrnuti na sve zakone o potvrđivanju konvencija, protokola i sporazuma, onim redom kojim su izlistani u objedinjenoj raspravi.

Krećem od zakona o potvrđivanju Konvencije o Evropskom šumarskom institutu. Konvencija je nastala 2003. godine. Nema sumnje da se radi o korisnoj konvenciji, pre svega za akademsku zajednicu budući da u radu Instituta učestvuju kolege sa Šumarskog fakulteta Univerziteta u Beogradu, Instituta za šumarstvo u Beogradu i Instituta za šumarstvo i životnu sredinu iz Novog Sada.

Ono što bih zamolila predlagača, dve kratke stvari u vezi s ovom konvencijom, jeste možda kratko pojašnjenje o kontekstu kašnjenja, pošto je trinaest godina prošlo od nastanka Konvencije do verifikacije ovog sporazuma. Druga stvar je činjenica da se u obrazloženju zakona kaže da nema finansijskih obaveza za državu, što je očigledno tačno, s tim što su instituti budžetski korisnici, univerzitet takođe. Sigurno neke članarine plaćaju. Koliko vidim, ne radi se o velikim sredstvima, možda nešto između 220 i 750 evra, s tim što ne bi bilo loše da se konstatuje u obrazloženju da bi potpuno moglo da se razume o kojoj vrsti finansijske obaveze se radi. Kratko pitanje još – da li će i ko pokrivati troškove, ako uopšte može da se predvidi učešće državnih predstavnika u radu te konvencije?

Što se tiče drugog zakona, to je zakon o potvrđivanju Protokola o eliminaciji nezakonite trgovine duvanskim proizvodima, Vlada ga je predložila 25. januara 2017. godine. Vi ste rekli da je do sada Protokol potpisalo 65 zemalja – sada čitam podatke sa sajta Svetske zdravstvene organizacije – 26 je ratifikovalo, tako da je na mestu konstatacija da nam ne trebaju sredstva u budžetu za implementaciju ovog sporazuma. Koliko razumem, u 2017. godini je

svega jedna zemlja ratifikovala do sada sporazum; ne znam da li ćemo mi biti druga ili treća po redu, da li je još negde to u toku. Pitanje je – da li očekujete onda primenu u 2018. godini? Ne znamo. U redu, hvala.

Zakon o potvrđivanju Doha amandmana na Kjoto protokol uz Okvirnu konvenciju Ujedinjenih nacija o promeni klime. Dakle, ovde je jasno o čemu se radi, ovo je naša obaveza. Jednu stvar nisam razumela, moguće je da sam pogrešno razumela, da Srbija nema obavezu smanjenja emisije gasova, zapravo, koliko sam ja razumela, nema onaj kvantifikovani deo, ne kaže se tačno koliko. Ono što me je zbunilo, molim vas za pojašnjenje, jer ne znam da li je propust ili neki konkretan razlog – zašto nije stavljena na diskusiju Pariska konferencija, odnosno taj sporazum, pošto je tema očigledno ta. Naročito zato što je Srbija već ispunila neke obaveze; koliko vidim, prednjači u tome da dostavi ukupnu emisiju (nešto preko 9%) i prva je u regionu.

Četvrti je Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma o učešću u Srednjoevropskom programu univerzitetske razmene *CEEPUS III*. Moram da kažem, budući da dolazim iz visokog obrazovanja, da je ovo odlična stvar. *CEEPUS III* je program koji godinama implementiramo u Srbiji, na obostrano zadovoljstvo studenata i nastavnika, kako iz naše zemlje tako i drugih zemalja. Zbunjuje jedna stvar, a to je da kasnimo sedam godina sa ratifikacijom Sporazuma, iako se pozivamo na to da ga implementiramo po Bečkoj konvenciji. Ja ne znam zašto kasnimo pa je moje pitanje ministru – ako nije problem da objasnite zašto kasnimo, bilo bi dobro. Takođe, da napomenem, pošto za ugovorne strane koje deponuju svoje instrumente odobrenja nakon stupanja na snagu Sporazuma, a to je bilo 2011. godine, praktično Sporazum stupa na snagu prvog dana narednog meseca, u našem slučaju još nije stupio na snagu – to je ono što je meni važno da istaknem – iako se implementira po Bečkoj konvenciji.

Ono što je jako dobra vest, ako sam dobro razumela, a molim ministra da potvrdi ili porekne, jeste da se očekuje da će Srbija predsedavati zajedničkom odboru ministara u periodu od 2017. do 2019. godine. To je nekako provučeno kroz obrazloženje, pa ne bi bilo loše da potvrdite ako je tako.

U obrazloženju propisa se ne kaže ništa u vezi sa procenom finansijskih sredstava potrebnih za primenu u 2017. godini. Iz onoga što ste rekli vidim da smo primili 149 stipendista, onih 149 mesečnih jedinica *CEEPUS-a*, koje iznose nešto oko 18.000 za studente i 35.000 za nastavnike. Praktično bismo mogli da izvedemo onda i koliko je to ukupno finansijskih sredstava za Srbiju, jer nisam našla u budžetu, moguće je da je moja greška.

Peto, Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i ostalih članica Inicijative za reformu obrazovanja u Jugoistočnoj Evropi o sedištu Sekretarijata Inicijative za reformu obrazovanja u Jugoistočnoj Evropi.

Ovaj sporazum predviđa da Beograd bude novo sedište Sekretarijata. Ranije je bilo u Hrvatskoj, ako se ne varam; onda je preneto na COP, Centar za obrazovne politike, gde je i sada, privremeno. Sporazum

podrazumeva i neke obaveze Srbije, o kojima ste već govorili, a to je da obezbedi Sekretarijatu prostorije, komunikacione veze i logističku pomoć, i to bez nadoknade, kao i godišnji finansijski doprinos, koji je za sada do 2013. godine bio 9.000 evra, i jednokratno učešće u operativnim troškovima od 20.000 evra. Rekli ste da je to predviđeno u budžetu. U redu. Ostaje pitanje šta će se desiti sa sredstvima koja su planirana za 2016. godinu, u iznosu od 3.567.000 dinara, pošto nisu predviđena sredstva za 2017. godinu ovako eksplicitno.

Još jedno pitanje. On stupa na snagu nakon što četiri države članice Inicijative ratifikuju međunarodni sporazum. Ne znam koliko ih je do sada ratifikovalo, pa ako možete da nam kažete. Kada se očekuje stupanje na snagu?

Moram da izrazim žaljenje... Ne znam kako je protekao konkurs, da li smo imali našeg kandidata na konkursu za izbor direktora Sekretarijata, pošto je on izabran u maju 2016. godine na konkursu raspisanom u novembru 2015. godine; to je, ako sam dobro razumela, koleginica iz Hrvatske, koja je i započela *ERI SEE* u Hrvatskoj. Pa, ako možete da kažete jesmo li imali kao zemlja svog kandidata za direktora i kako je tekao taj izborni konkurs.

Šesto, Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Poljske o saradnji u borbi protiv organizovanog kriminala. O ovome je već bilo diskusije na odboru, i to smo usvojili. Dva pitanja imam, mada ste delimično odgovorili zašto se kasni sa ratifikacijom Sporazuma, jer je potpisan 2011. godine; čujem da ga je tek 2015. Poljska ratifikovala. U redu. Sledeće pitanje je u vezi sa budžetom. Kaže se da su izdvojena sredstva u budžetu za 2016. godinu nešto preko 400.000 dinara i da nisu potrebna za 2017. godinu. Pretpostavljam da je sada došlo do promene situacije, pa ako možete da date neko pojašnjenje u vezi sa sredstvima planiranim za 2017. godinu.

Konačno, ne znam kako teku pregovori sa tim državama. Dakle, ovde je nadležni organ samo Ministarstvo unutrašnjih poslova, dok su, komparativno, u Sporazumu o saradnji sa Nemačkom i Ministarstvo zdravlja i Ministarstvo finansija. Ako možete samo da kažete kratko, jer su slični sporazumi i slična je tematika.

Sedmo, Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Savezne Republike Nemačke o saradnji u oblasti bezbednosti. Imala sam neka pitanja u vezi sa prethodnom regulativom na koju se naslanja ovaj sporazum, međutim, čula sam od vas da se radi o potpuno novom sporazumu, koji na nov način definiše odnos ove dve zemlje u pogledu suzbijanja krivičnih dela organizovanog i teškog kriminala. Ostaje isto pitanje o budžetu kao i za prethodni sporazum; radi se o 141.000 dinara planiranoj za 2016. godinu, da li će se i kako trošiti u 2017. godini.

Zakon o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Bugarske o izmeni Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Bugarske o policijskoj saradnji. Nemam nikakav komentar, jasno je sve, vrlo je dobro ovo obrazloženo.

Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Češke o saradnji u oblasti kulture, obrazovanja, nauke, omladine i sporta. Vlada ga je podnela krajem januara 2017. godine. Posebno mi je drago zbog kojih kolega sa Katedre za bohemistiku Filološkog fakulteta što će ovaj sporazum biti očigledno ratifikovan, jer podrazumeva razmenu lektora, nastavnika i stručnjaka za češki, odnosno srpski jezik i književnost.

Imam nekoliko pitanja u vezi s ovim sporazumom. On je potpisan 2009. godine od strane Srbije i Crne Gore, a češka strana ga tada nije potpisala. Ne znam koje je obrazloženje dala. Kaže se ovde da se radi o sporazumu koji je „skoro identičan sporazumu čije se potvrđivanje predlaže“. Dakle, samo ako može pojašnjenje zašto češka strana tada ovo nije potpisala i u čemu je razlika između tadašnjeg sporazuma i sadašnjeg? Takođe, navodi se da su u budžetu Republike Srbije za 2017. godinu planirana sredstva. Zamolila bih ministra da samo kaže kolika su to sredstva, ako može.

Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Mađarske o plovidbi rekom Tisom. Ovo je jedan od bolje obrazloženih predloga zakona. Možda su malo prenaplašeni bilateralni odnosi budući da Sporazum podrazumeva plovidbu brodova sa zastavama drugih država, koji viju zastave drugih država, te je onda možda bilo dobro naglasiti da se radi o regionalnoj saradnji.

Pitanje u vezi sa finansijama – predlagač navodi da se ovim sporazumom ne stvaraju finansijske obaveze; ostaje otvoreno pitanje kako će se finansirati rad i putovanja desetočlane mešovite komisije. Dakle, u Sporazumu se spominje desetočlana mešovita komisija, gde je pet članova sa mađarske strane a pet članova sa srpske strane. Predviđeno je da oni vrše nadzor nad sprovođenjem Sporazuma i da se redovno sastaju, zaboravila sam u kom ritmu. Uglavnom, neki trošak ovde svakako mora postojati i bilo bi dobro da se nađe u obrazloženja ovog zakona. Potkrala se i neka slovna greška, ali to je sad manje bitno, obično ih ne vidim, pa, sad sam je videla, preskačem.

Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Države Katar o uzajamnom podsticanju i zaštiti ulaganja, koji je podnela Vlada 30. decembra 2016. godine. Danas nema predstavnika Vlade; navedeno je u onom dokumentu da će biti ministar Rasim Ljajić. Ono što mi još nedostaje ovde jeste tekst Sporazuma na engleskom jeziku, obično dođu sa tekstom na nekom stranom jeziku, ali u redu.

Obrazloženje propisa ne sadrži dovoljno analizu sadašnjeg stanja i problema koje namerava da reši, a po Poslovniku bi to moralo da bude tu. Naime, propis rešava problem, citiram, „nepostojanja pravnog osnova i okvira, u kome će se obezbediti dodatno privlačenje investitora“. Odavde sledi da već postoji pravni osnov i okvir za inicijalno privlačenje investitora, što bi onda bio Zakon o ulaganjima, i to u obe zemlje. Dakle, nije rečeno koji osnov postoji za inicijalna ulaganja u Državi Katar.

Molim predlagača da pojasni, ili neko od prisutnih predstavnika Vlade, koje je to sadašnje stanje; koji pravni okvir obezbeđuje inicijalno privlačenje investitora u obe države. Zatim, u skladu sa Poslovníkom, da li je razmatrana mogućnost da se problem dodatnog privlačenja investitora koji je ovde konstatovan reši izmenama postojećih propisa koji se impliciraju ovim obrazloženjem? Ako jeste, zašto je odbačen? Ako nije, zašto nije? Zbog čega se ne menjaju propisi da podstaknu sve privrednike i zaštite njihova ulaganja; dakle, zašto samo određene? Fali to u ovom obrazloženju da bismo mogli da shvatimo celinu predloga.

Kojim se tačno odredbama obezbeđuje dodatno privlačenje investitora kako u Srbiji tako i u Kataru, pošto se radi, kako je već neko primetio, o uzajamnom podsticanju ulaganja? Šta motiviše ovu potrebu, kako u Srbiji tako i u Državi Katar? Naime, molim predlagača da obrazloži i kontekst uzajamnog podsticanja ulaganja. Da li Srbija ulaže u Državi Katar? Da li Država Katar ulaže u Srbiji?

Zašto se tretmanom najpovlašćenije nacije, koji je ovde naglašen, i drugim dodatnim odredbama privileguju nedefinisani strani investitori? Pretpostavljam da je u obrazloženje mogao da uđe, eventualno, i naziv investitora čije se investicije očekuju. Kako je neko od predlagača rekao, postoji ogroman investicioni fond od 170 milijardi dolara. Zašto se tretmanom najpovlašćenije nacije i drugim dodatnim odredbama privileguju neimenovani, nedefinisani strani investitori iz Države Katar, a ne neki drugi, ili bilo koje druge države, i zašto se njima daju... Deluje isto, ali se zapravo radi o većim pogodnostima nego za domaće privrednike, jer imaju neke zaštitne odredbe. To nije objašnjeno, i očekivala bih, u skladu sa Poslovníkom, pošto tamo piše šta sve mora da se obrazloži.

Da li naši privrednici, teorijski, imaju bolje pogodnosti za ulaganje u Državi Katar nego u Srbiji? Da li ovo znači da ako domaći privredni subjekat koji nema ove pogodnosti u Srbiji otvori firmu u Kataru, investira u nju i onda ta firma reinvestira nazad u Srbiju, može time da postigne ove pogodnosti, odnosno da tako zaštiti svoju investiciju? Da li je predlagač razmotrio i rizik da se ovim sporazumom stvori podloga za to da se ilegalno izvuče novac eventualno iz zemlje i vrati u zemlju kao zaštićena investicija?

Konačno, na čiju inicijativu je u Sporazum uključena – razumem da se radi o opštoj odredbi, ali bi bilo dobro da znamo – i naknada gubitaka, bez odlaganja, koje investitor pretrpi, a koji su rezultat događaja ili okolnosti koje se nisu mogle predvideti? Onda se nabroja: rat, oružani sukob, vanredno stanje, pobuna, ustanak ili nemir. Razumem da dolazi iz obligacionog prava, ali bih volela da znam na čiju inicijativu.

Kao što je primetila koleginica Sanda, u ovom propisu izraz „teritorija“ u slučaju Srbije nije definisan tako da obuhvata vazdušni prostor i unutrašnje vode. U članu 1. propisa, u kome se navode izrazi koji se definišu, odnosno pojašnjavaju, stav 6. ne sadrži izraz. Molim, ako ovo neko može da

objasni, pošto deluje dosta komplikovano. Dakle, zašto se tačka 6) uopšte našla u članu 1. budući da kaže sledeće: „Svaka promena oblika u koja su sredstva uložena ili reinvestirana neće uticati na njihov karakter kao ulaganja, pod uslovom da takva promena nije u suprotnosti sa odredbama ovog sporazuma i zakonima strane ugovornice...“? Ovo dolazi iz Zakona o ulaganjima, gde se govori striktno o stranim ulaganjima i promeni pravnog oblika.

Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Republike Srbije i Rumunije o socijalnoj sigurnosti Vlada je podnela 30. decembra 2016. godine. U pitanju je sporazum koji formalno donosi dobre novine u oblasti socijalne sigurnosti građanima Srbije i Rumunije, uključuje penzije i invalidsko osiguranje, sabiranje perioda osiguranja navršenih u obe države radi ostvarenja prava na davanje itd.

Obrazloženje Sporazuma, međutim, nije dovoljno eksplicitno u pogledu problema koje propis treba da reši, jer ne sadrži analizu sadašnjeg stanja i samo se posredno može zaključiti da je postojeći propis iz 1976. godine u stvari pokrivaio zdravstveno osiguranje, i to hitne medicinske slučajeve. Bilo bi dobro da te stvari budu eksplicitnije u obrazloženjima.

Zamolila bih predlagača da ovaj sporazum stavi, eventualno, u kontekst *IPA II Interreg* Rumunija–Srbija programa budući da je jedan od programskih ciljeva *IPA II* socijalna sigurnost.

Nije urađena finansijska procena sredstava potrebnih za sprovođenje propisa, mada se kaže da će sredstva biti obezbeđena iz budžeta u okviru limita koji odredi Ministarstvo finansija. Ne bi bilo loše da znamo o kolikim sredstvima se radi. I, ako nije moguće proceniti, zašto nije moguće proceniti.

Takođe molim predlagača da naglasi postoji li ... Ja sad opet postavljam, nisam sigurna da je tako, pošto predlagači imaju obavezu naglašavanja da li postoji obaveza usaglašavanja sa evropskom regulativom. Deluje da je ovo proces usaglašavanja sa Uredbom EU 883/04, gde postoji obaveza usaglašavanja u oblasti socijalne sigurnosti.

Sporazum je potpisan u oktobru 2016. godine. Vi ste najavili da će biti novih sporazuma slične prirode sa drugim državama. Znam da je nakon potpisivanja ovog sporazuma predsednik Vlade bio u poseti Rumuniji, da su tamo potpisani još nekakvi dodatni sporazumi i jedan protokol koji ima direktne veze i sa protokolima kojima se ovde bavimo a tiče se saradnje na granici, onih patrola, kao što je sa Bugarskom. Da li možda znate da li se očekuje potpisivanje tog sporazuma i njegova eventualna verifikacija?

I u ovom sporazumu je pod tačkom 11) uočljiva nesrazmera definicija. Pretpostavljam da svako da svoju definiciju teritorije, ali je nesrazmerna definicija teritorije u ovom sporazumu i u Sporazumu sa Državom Katar, pošto se i ovde pominju vazdušni prostor i vodni putevi, a kod nas ne.

To je to što se tiče samih sporazuma. Još samo jedna primedba u vezi sa time da je možda trebalo uključiti i neke druge sporazume koji su se već

nalazili u proceduri, poput Predloga zakona o potvrđivanju Sporazuma iz Pariza, koji sam već spomenula i Predloga zakona o potvrđivanju Sporazuma o osnivanju regionalne kancelarije za saradnju mladih, jer je predat 30. novembra, isto kada i *CEEPUS III*. Najlepše hvala.

PREDSIEDNIK: Hoće li ministar da odgovori?

Ministar Nedimović ima reč. Izvolite.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Zahvaljujem. Izvinjavam se svim poslanicima što ću iskoristiti ovo vreme da govorim i o nekim stvarima koje su iznete pre jedno sat vremena, pre ovih diskusija koje se nisu odnosile na predloge zakona, ali nemojte se ljutiti što ću se kroz ovu raspravu, kroz diskusiju sa vama osvrnuti na neke stvari koje su malopre rečene.

Prva stvar, što se tiče potvrđivanja Konvencije o Evropskom šumarskom institutu, neće biti obaveza iz budžeta, ni od strane instituta. Oni će to finansirati iz sopstvenih sredstava, nema dodatnih finansijskih troškova za eventualne naše učesnike zato što se budžet Evropskog šumarskog instituta isključivo finansira od članarina pridruženih članova i od donacija. Nema troškova koji mogu nastati sa druge strane.

Bilo je pitanje zašto je tek sad. To mogu da pitam i ja vas. Mogu samo da izrazim zahvalnost svojoj kolegici koja je bila ministarka pre mene zbog toga što je ponovo pokrenula tu temu zajedno sa direktorom Evropskog šumarskog instituta i direktorom Uprave za šume. To je bilo 2015. godine. Zašto neko dvanaest godina tu temu nije obrađivao? Valjda mu šume nisu bile važne. To je moj jedini odgovor. To je strašno, ali je istinito. Na nama je da ovo usvojimo i da preuzmemo sva savremena rešenja u upravljanju šumama koja postoje danas u svetu, koja su moderna, da probamo da prenesemo, implementiramo kod nas.

Što se tiče ovog drugog, Doha amandmana i uopšte priče oko Kjoto protokola, Parisku konvenciju je Vlada Srbije usvojila 1. decembra. Uputili smo je Skupštini. Nadam se da je samo zbog hronologije, jer prvo su, vremenski, Doha amandmani; ideja je verovatno bila da se to na sledećoj sednici usvoji. Mi smo svoju političku volju za usvajanje toga jasno izrazili, jer želimo da budemo sa svim savremenim zemljama sveta koje se bore za zdraviju životnu sredinu.

Ono što ne mogu da razumem, ne iz vašeg izlaganja, nego iz izlaganja jednog prethodnog ovlašćenog predlagača, jeste priča o zanemarivanju životne sredine i o nekom negativnom kontekstu govorenja o Kjoto protokolu. Ja se izvinjavam, ali ja se, gospodine Boško, obraćam vama zato što smatram da je životna sredina stvar koja je univerzalna vrednost, univerzalno pravo. Ako je demokratsko pravo svih da govore o svemu, demokratsko pravo je, isto tako, da predloge ovih zakona većina predloži. Oni se nalaze danas na dnevnom redu. Ne možete vi nama odmah da spočitavate da mi ne vodimo računa o drugim stvarima. I ovo su važne stvari. Životna sredina je jako važna stvar. Možda ona

nije toliko bila u prvom planu, ali je jako važna i mi želimo da je nametnemo kao važnu temu.

S druge strane, bilo je pitanje o kvantifikovanju naših obaveza po Doha amandmanima. Mi radimo na smanjenju emisije štetnih gasova, kroz sektor infrastrukture, kroz sektor energetike, ali nemamo kvantifikovanu obavezu kao 35 najrazvijenijih zemalja koje imaju obavezu da u određenom procentu to reše. Mislim da jako važno da kroz ove sporazume, koje ceo svet priznaje (možda neki misle da to nije bitna tema), pokušamo da izrazimo svoju spremnost da idemo u korak sa savremenim svetom u pogledu očuvanja životne sredine. Naše obaveze će biti kvantifikovane nakon 2020. godine i prihvatanjem Pariske konvencije. To je ono što je dobro. Mi to radimo i ovog trenutka; samo, dobili smo pravo, po ovim Doha amandmanima, da to nemamo kao obavezu od 2013. do 2020. godine.

Još jedna stvar je iznesena pre jedno sat vremena. Pazite, Kjoto protokol je prestao da važi još 2013. godine, tako da su apsolutno netačne stvari koje su iznete, da se sad neke stvari tiču Kjoto protokola. On je prestao da važi 2013. godine. Sada važe Doha amandmani na Kjoto protokol.

Ovde je priča o pravno uređenom sistemu zaštite životne sredine od emisije štetnih gasova. Mislim da su ove stvari jako važne i za građane Srbije, jer ako pogledate listu prioriteta o kojima građani žele da razgovaraju, za šta se zalažu, životna sredina je jako visoko. Mi se trudimo da u ovoj i narednoj godini kroz proces pridruživanja EU što pre otvorimo ovo poglavlje kako bi nam bilo na raspolaganju što više sredstava za finansiranje naših potreba u oblasti životne sredine.

Još jednu stvar da kažem, zašto su važni Doha amandmani – mi sa ovim imamo pravo da apliciramo kod Zelenog klimatskog fonda, imamo pravo da apliciramo kod drugih bilateralnih sporazuma, odnosno izvora finansiranja koji postoje. Mislim da je to korisno i ne vidim ništa problematično u toj stvari.

PREDSEDNIK: Hvala. Reč ima dr Nebojša Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Pokušaću koncizno da vam odgovorim. Dakle, sa naše strane uključena su ministarstva finansija i zdravlja zato što se faktički radi o međudržavnom sporazumu koji u najširem obliku obuhvata borbu protiv prekograničnog kriminala, protiv narko-trafikinga. Tu su, kroz Ministarstvo finansija, carine, a sa Ministarstvom zdravlja imamo zajedničke timove koji se bave uništavanjem droga, načinom skladištenja i obezbeđivanjem prekursora i svega onoga što se radi u tim oblastima. Zato su oni uključeni.

Što se tiče finansiranja, mi nismo znali koje će tačno godine stupiti na snagu, jer to nije zavisilo od Ministarstva. Nismo predvideli jer su sredstva inače... Ako i budu potrebna, ona će se obezbediti iz tekućih aproprijacija Ministarstva unutrašnjih poslova i biće zaista minimalna. Zbog toga nismo predviđali bilo kakvu konkretnu cifru. Videli ste da su 2016. godine to bila relativno skromna sredstva, tako da na taj način možemo da rešimo ova pitanja.

PREDSEDNIK: Hvala. Reč ima Aleksandra Tomić.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Uvažena predsedavajuća, poštovani ministri, kolege poslanici, danas je sednica u jednom svetlu postizbornog perioda, kada treba da konstatujemo da je preko 2.012.788 građana glasalo za kandidata Srpske napredne stranke i koalicioni partnera i ubedljivo, sa 55%, pobedila na prošlim predsedničkim izborima. Ono što je interesantno, na osnovu analiza 8.396 biračkih mesta možemo da vidimo da su svi ostali kandidati ukupno dobili 43,26% glasova. To pokazuje da kandidat koji je dobio najveći broj glasova ima veći broj glasova nego svi ostali kandidati zajedno.

Zašto ovo govorim? Zato što današnja sednica ima za dnevni red jedanaest tačaka koje se odnose na ratifikaciju sporazuma iz različitih oblasti, koji su upravo politička platforma koju je Aleksandar Vučić dao građanima Srbije da se izjasne i da kažu šta misle o tome. Građani su nedvosmisleno dali podršku nastavku reformskog kursa Srbije, ali i nastavku reformi u različitim oblastima. Tako su tri sporazuma iz oblasti bezbednosti, policijskih aktivnosti i borbe protiv organizovanog kriminala sastavni deo aktivnosti koje Srbija ima po pitanju poglavlja 23 i 24, kada su u pitanju evropske integracije.

Treba reći da nema demokratski uređenog društva ukoliko nemamo uređene sektore bezbednosti, ukoliko nemamo saradnju sa policijskim službama drugih zemalja u okruženju, pogotovo sa onima sa kojima se graničimo. Treba reći i da velike države ne sklapaju sporazume sa zemljama u kojima ne vlada stabilnost, red, rad i disciplina i ne postoje pravila koja se poštuju. Srbija, u svakom slučaju, poseduje ta pravila, poseduje Ustav, poseduje zakone, koje poštuje.

Upravo zbog toga danas imamo jedan sporazum sa Republikom Nemačkom, koji je prošle godine potpisan u Berlinu. To je sporazum koji se odnosi na bezbednost i tačno definiše šta treba zajednički Republika Nemačka i Srbija da rade kada su u pitanju ove oblasti.

Kada su u pitanju policijske aktivnosti i borba protiv organizovanog kriminala, očito se vidi na delu jedna reforma sistema u kojoj možemo da vidimo, kada je u pitanju Bugarska, da je od velikog značaja da upravo sa zemljama sa kojima se graničimo imamo čvršću saradnju u tom sektoru. Jedan ovakav ugovor je oličenje toga.

Građani su pokazali na prošlim izborima da veruju u institucije upravo zato što su podržali kandidata koji je predsednik Vlade, ali su nedvosmisleno pokazali i da daju podršku miru i stabilnosti.

Ono što je pitanje danas, možda za ministra unutrašnjih poslova, to je da mi imamo prilike da vidimo da je ostvareno demokratsko pravo i onih koji imaju pet ili deset puta manji procenat dobijenih glasova na prošlim izborima, jednostavno, oni imaju pravo da mitinguju, da negoduju zbog takvih rezultata, ali postavlja se osnovno pitanje – ko je organizator takvih protesta? Uvek kada treba da organizujete neki protest ili skup, normalno je da se prijavite Ministarstvu unutrašnjih poslova Srbije. Taj neko ko se prijavljuje kao pravno lice ili fizičko lice treba da se legitimiše, znači, tačno da ima svoj naziv, ili organizacija da

pokaže svoju registraciju. Mi ovde nemamo tačno definisanu registraciju, ni osobu koja to organizuje. Mislim da je u pitanju prikrivanje iza mladih ljudi, koji su po prirodi uvek buntovni, i to je ono na čemu mi kao društvo treba dosta da radimo. Treba da naučimo mlade ljude da postoji sistem i politički život u Srbiji na osnovu koga mogu na adekvatan način da reaguju i organizuju određene skupove, ali da za to postoji zakon i procedura i da treba da prijave takav skup, upravo zbog toga da bi komšije koje žive u tom delu grada mogle na adekvatan način da funkcionišu.

Drugi deo ugovora koje danas imamo prilike da čujemo odnosi se na obrazovanje. Mislimo da ovaj predlog sporazuma koji se odnosi na univerzitetsku saradnju daje mogućnost da se u budućnosti pojača intenzitet saradnje profesora i studenata, ali i onih koji žele da budu nosioci stipendija kada su u pitanju doktorske i postdoktorske studije. Ova cifra koju smo čuli od gospodina ministra zaista pokazuje veliku želju naših naučnih radnika da u budućnosti povećamo ovaj broj stipendija, ali i saradnju. Na kraju krajeva, pokazuje se da je Srbija ipak stecište mladih i pametnih ljudi, jer je mnogo veći broj stipendija koje postoje ovde, nego za koje smo mi dužni da drugima dajemo.

Ono što je inače analiza svih istraživanja zemalja EU, to je da u Srbiji postoje mladi ljudi koji brzo uče. Kada kažu da je veliko interesovanje razvijenih zemalja EU za naše kadrove, to je upravo zbog toga što se naši ljudi, čak i sa nezavršenim fakultetima, a naročito sa završenim fakultetima, vrlo brzo prilagođavaju sistemima obrazovanja jako razvijenih zemalja.

Način na koji su definisani programi za univerzitetsku saradnju, kao i sporazum koji se odnosi na članstvo u Inicijativi zemalja jugoistočne Evrope, koji daje ovde jedan model da sekretarijat ovakve organizacije bude u Beogradu i da je naše učešće u ovoj organizaciji od izuzetnog značaja, u stvari pokazuju stav Ministarstva prosvete, koje želi da sektor nauke, prosvete na određeni način podigne na viši nivo.

Sporazum koji se odnosi na Češku nije samo iz oblasti obrazovanja, nego, očito, i kulture, sporta i mladih, i to je ono što nedvosmisleno ne možete razdvojiti. Zbog toga je sigurno jedan od sporazuma koje treba podržati.

Što se tiče oblasti zaštite životne sredine i šumarstva, imali smo prilike da čujemo od ministra da će ratifikacijom ovog Doha amandmana na Kjoto protokol Srbija imati veće mogućnosti da povlači određena finansijska sredstva iz fondova koji se bave klimatskim promenama.

Kada pričamo o tome, mi u krajnjoj instanci uvek mislimo na ono što nas je snašlo, a to je mogućnost izlivanja reka, odnosno odbrana od poplava kao deo prevencije kada su u pitanju klimatske promene, da se Srbiji više nikada ne dogodi ono što se dogodilo 2014. godine.

Sporazum koji govori o slobodnoj plovidbi Tisom. Treba reći da ratifikacijom ovog sporazuma između Mađarske i Srbije, koji je inače potpisan na zajedničkoj sednici dve vlade u Nišu prošle godine, prestaje da važi protokol koji je važio od 1955. godine. Znači, do sada se niko nije bavio detaljno vodnim

saobraćajem i slobodnom plovidbom Tisom. Očito je ovo ministarstvo, pod ovom vladom, na jedan ozbiljan, krajnje kvalitetan način napravilo predlog sporazuma, zajedno sa mađarskom stranom, i poslalo na ratifikaciju, koja je od izuzetnog značaja ne samo za vodni saobraćaj, nego uopšte za promet roba i usluga.

Na kraju, imamo sporazum sa Katarom koji se odnosi na zajednička ulaganja, odnosno podsticaje, koji je očito u parlamentu izazvao najveće interesovanje nekih stranaka iz bivšeg režima. Mi sada više ni ne znamo koje su to stranke, jer smo na prošlim izborima imali tri vanstranačka kandidata koja su podržale neke stranke koje sada nisu imale svoje kandidate. To je jako čudno zbog toga što su te stranke imale ekonomske podsticaje upravo od strane nekih firmi iz Katara. Prosto me čudi što danas uopšte pričamo na takav način o ovakvom sporazumu, jer je cilj da se zaštite određene investicije, pa i investicije kroz određeni nevladin sektor, opravdan, s obzirom na to da se plaća porez i da imamo prihode 20% kada je u pitanju PDV. Tako da mislim da bi svi oni koji su se najviše protivili sada trebalo da podrže jedan ovakav sporazum.

S druge strane, imamo i deo koji ste sigurno zaboravili, a to je da naše kompanije funkcionišu na teritoriji Katara i imaju ugovore, kao što je „Energoprojekt“. Treba da zaštitimo, na kraju krajeva, naše kompanije koje funkcionišu tamo, tako da ne vidim nikakav sporni član u ovom delu kada je u pitanju sporazum sa Katarom.

Na kraju, imamo sporazum Republike Srbije sa Rumunijom koji se odnosi na socijalnu zaštitu, odnosno socijalnu politiku. Treba reći da je ovaj sporazum od izuzetnog značaja. Ne znam da li uopšte građani Srbije imaju saznanja da 22.500 građana srpskog porekla živi u Rumuniji i da mi ovim njima suštinski pomažemo, naravno i građanima u Srbiji koji su rumunskog porekla. Već od danas, kad ratifikujemo ovakav sporazum, pitanje njihovih penzija više neće biti nikakav problem, pogotovo kada je u pitanju isplaćivanje u Rumuniji i Srbiji. Drugo, neće imati problem sa zdravstvenom zaštitom kada su u pitanju njihove zdravstvene knjižice. Ono što je jako bitno, to je da na potpuno transparentan način imamo saradnju sa Rumunijom u ovoj oblasti.

Treba pohvaliti rad ovog ministarstva iz ove oblasti zbog toga što je preko dvadeset zemalja potpisalo ovakav sporazum, a s druge strane, šest je inicirano, tri su u toku, kada su u pitanju opšti sporazumi o socijalnoj sigurnosti i zdravstvenoj zaštiti.

Kada govorimo uopšte o ugovorima koji se odnose na Republiku Srbiju, jedan deo smo zaboravili, u smislu potvrđivanja Protokola o eliminaciji nezakonite trgovine duvanskim proizvodima. On je ovde u grupi zakona koji se odnose i na zaštitu životne sredine i na zaštitu zdravlja. Većom kontrolom i eliminacijom svih aktivnosti koje ulaze u domen krivičnog dela kada je u pitanju trgovina duvanskim proizvodima praktično idemo ka tome da će Srbija imati sve manje korisnika kada su u pitanju cigarete. Samim tim, dolazimo do toga da svojoj zemlji obezbeđujemo ne samo čistiji vazduh, nego i veći stepen zdravlja

građana Srbije.

Treba podržati ovakav tip protokola, jer ovim pokazujemo veću saradnju sa zemljama u regionu kada je ova tema u pitanju, ali pokazujemo i da uzimamo praktično standarde EU iz ove teme i, samim tim, da se polako ali sigurno pripremamo za sva ona poglavlja koja dotiču ovu temu, sa kojom ćemo mi u datom trenutku, kada se budemo suočili sa otvaranjem takvih poglavlja, moći na određen i odgovoran način da se nosimo. To je, recimo, pitanje Poglavlja 27, zato što je ovaj protokol u grupi sa potvrđivanjem Konvencije o Evropskom šumarskom institutu, i deo koji se odnosi na Doha amandman na Kjoto protokol, kada je u pitanju Okvirna konvencija UN o promeni klime. Stoga nije slučajno što je ovakav dnevni red urađen.

Treba reći da je ideja Srbije, kada govorimo o ovom protokolu, da treba da postoje licence. To znači da firme koje se bave ovim treba da padnu pod postupak licenciranja. I, u delu koji se odnosi na globalni sistem funkcionisanja kada je u pitanju trgovina duvanskim proizvodima, postajemo sastavni deo takvog jednog sistema.

Na kraju bih samo ponovila, kada govorimo o završenim izborima u Republici Srbiji, da je kandidat Aleksandar Vučić pokazao da završetkom ovih izbora na 8.396 biračkih mesta nije postojao kandidat koji je mogao da ga na određeni način ugrozi, iz mnogo razloga. Pre svega, zato što politička platforma koju je ponudio Aleksandar Vučić jednostavno nije imala bilo kakvu političku protivtežu, u smislu nekog programa. Zbog toga je ostalih deset kandidata dobilo od pet do deset puta manje glasova. I zbog toga se pokazalo da jedino odgovorna politika, spoljna i unutrašnja politika Srbije, kao premijera Vlade Republike Srbije, kod građana Srbije dobija uvek najveće poverenje.

To treba da bude smernica za svaku političku stranku, pa čak i onu koja nije izašla na izbore, pojedinca koji želi sada da pravi ovde političke stranke kroz određene poslaničke grupe u budućnosti – da jedino sa izgradnjom institucija i adekvatnim političkim programom možete da izađete pred građane Srbije i dobijete određeni glas. U svakom drugom trenutku, u svakom drugom slučaju, građani će vas jako puno kazniti time što će vas poslati u politički zaborav.

Stoga, u danu za glasanje, pozivam i stranke koje su iz bivšeg režima, ratifikovale ove sporazume, koje treba da glasaju, od pre pet godina, koje su bile na dnevnom redu pa nisu praktično se našle na ovoj sednici – imaju moralnu obavezu da pritisnu taster i da glasaju za predloge koji su danas na dnevnom redu. Hvala.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Poštovani poslanici, nisam produžila rad posle 18 časova, tako da ćemo ovde da napravimo pauzu. Nastavljamo sutra u 10.00 časova. Hvala.

(Sednica je prekinuta u 17.55 minuta.)